

सबैभन्दा ठूलो प्रश्नहरू कहिल्यै सोधिएका छन्?

Steve Flatt

परिचय

बाइबलमा अनगिन्ती प्रश्नहरू सोधिएका छन्। केही थिए:

- बयानबाजी- परमेश्वरले आदमलाई सोध्नुभयो "तिमी कहाँ छौ?"
- निन्दा गर्दै- परमेश्वरले आदमलाई सोध्नुभयो "के तिमीले त्यो रूखको फल खाइसकेका छौ जुन मैले तिमीलाई नखानू भनेर आज्ञा दिएको थिएँ?"
- जानकारीमूलक-"मानिस बूढो भएर कसरी जन्मिन सक्छ?" निकोदेमसले सोधे। "पक्कै पनि उसले आफ्नी आमाको गर्भमा दोस्रो पटक जन्म लिन सक्दैन!"
- अनन्त-"उद्धार पाउन हामीले के गर्नुपर्छ?"

सबैभन्दा ठूलो प्रश्नहरू कहिल्यै सोधिएको श्रृंखलाका लागि चयन गरिएका प्रश्नहरूको अनन्त महत्त्व छ।

अध्याय १

के मेरो लागि केहि पनि गाह्रो छ?

परमेश्वरले यर्मिया, अगमवक्तालाई सोध्नुभयो, "के मेरो लागि केहि गाह्रो छ?" (यर्मिया ३२:२६) कस्तो प्रश्न! के मेरो लागि केहि गाह्रो छ? मलाई त्यो प्रश्नको सन्दर्भ बताउनुहोस्। बेबिलोनले दक्षिणी राज्य यहूदालाई जित्न लागेको छ। यर्मिया, रोएका अगमवक्ताले लामो समयदेखि यसबारे अगमवाणी गर्दै आएका छन्। बेबिलोन ठीक ढोकामा छ। यर्मियाले भने, "तिनीहरूले घेराबन्दीहरू बनाए र तिनीहरूलाई यरूशलेमको पर्खालमा खडा गर्दैछन्।" परमेश्वरले यर्मियाको सबैभन्दा असामान्य कुरा अनुरोध गर्नुभयो। उसले भन्यो, "यर्मिया, म तिमीले एउटा खेत किन्न चाहन्छु।" अब मान्छेहरू, जब एक आक्रमणकारी बलले तपाईंको भूमिलाई जित्न लागेको छ, घर जग्गा लगानी वास्तविक राम्रो विचार होइन। यर्मियाले भने, "प्रभु, घेराबन्दीहरू त्यहीं छन्, तपाईंले बुझ्नुभएको छैन।" उसले भन्यो, "तिमीले बुझ्दैनौ, यो एउटा प्रतीक हो। म साक्षीहरू लेनदेन हेर्न चाहन्छु ताकि तिनीहरूले यो भूमि अझै तपाईंको हो भनेर थाहा पाउनेछन्। यद्यपि म यहूदालाई जित्न बेबिलोन प्रयोग गर्न जाँदैछु, म तिमीलाई घर फर्काउनेछु। त्यसपछि भगवानले प्रश्न सोध्नुभयो: "के मेरो लागि केहि गाह्रो छ?"

धर्मशास्त्र "के प्रभुको लागि धेरै गाह्रो छ?" को उदाहरणहरूले भरिएको छ? अब्राहाम र साराले बच्चाको लागि एक चौथाई शताब्दी पखिसकेपछि परमेश्वर आउनुभयो। (उत्पत्ति १८:१४) अय्यूबले भने, "मलाई थाहा छ तिमीले सबै कुरा गर्न सक्छौ।" (अय्यूब ४२:२) अगमवक्ता यशैयाले भने, "परमप्रभु अनन्त प्रभु हुनुहुन्छ, पृथ्वीको छेउछाउका सृष्टिकर्ता। उहाँ थकित वा थाक्नुहुने छैन।" (यशैया ४०:२८) हाम्रो प्रभु येशूले भन्नुभयो "मानिसहरूबाट जे असम्भव छ त्यो परमेश्वरबाट सम्भव छ।" (लूका १८:२७) उहाँ हाम्रो परमेश्वर हुनुहुन्छ। उहाँ सबै शक्तिशाली हुनुहुन्छ, उहाँ सर्वशक्तिमान हुनुहुन्छ र उहाँसँग असीमित शक्ति छ। ऊ कहिल्यै थकित वा निराश हुँदैन। उसले जे पनि गर्छ, उसले सहजै गर्छ, चाहे त्यो ब्रह्माण्ड सृजना होस् वा प्रार्थनाको जवाफ दिनु होस्।

ती प्रतिज्ञाहरूमा आधारित उहाँको शक्ति जाँचुहोस्।

१. सृष्टिमा उहाँको शक्ति।

"आकाशले परमेश्वरको महिमाको घोषणा गर्दछ; आकाशले उहाँको हातको कामको घोषणा गर्दछ। दिनदिनै तिनीहरूले भाषण खन्याउँछन्; रात-रात तिनीहरूले ज्ञान देखाउँछन्।" (भजन १९:१-२) हामी सबैले पहाडको शृङ्खलामा उभिएर हेरेका छौं वा समुद्रलाई हेरेका छौं। सायद तपाईंले हवाईजहाजमा उडेर क्षितिजमा हेरिरहनुभएको छ र परमेश्वरको अद्भुत शक्ति र डिजाइनमा छक्क परेको छ। हरेक पल सृष्टि हाम्रो भगवान सबै शक्तिशाली हुनुहुन्छ भन्ने वास्तविकताको साक्षी हो।

मैले धेरै अघि पढेको छैन कि प्रत्येक सेकेन्डमा, हाम्रो सूर्यले इतिहासभरि पृथ्वीको अनुहारमा प्रयोग गरिएको भन्दा बढी ऊर्जा र कच्चा शक्ति उत्सर्जन गर्दछ - प्रत्येक सेकेन्ड। वैज्ञानिकहरूले भनेका छन् कि यदि यसलाई रोक्न केही भएन भने हाम्रो सूर्य अझै तीस अर्ब वर्षसम्म जल्नेछ। हाम्रो सूर्य मिल्की वे ग्यालेक्सीमा रहेका सय अर्ब ताराहरू मध्ये एक हो जुन एक ट्रिलियन आकाशगंगाहरू मध्ये एक हो। हाम्रो परमेश्वरले ती कुराहरू अस्तित्वमा भन्नु भयो। उसले भर्खर भन्यो, "त्यहाँ उज्यालो होस् र त्यहाँ उज्यालो थियो। उसले भन्यो, "ताराहरू" र ताराहरू जतातै थिए। त्यसैलाई म शक्ति भन्छु। पक्कै पनि, डेभिडलाई थाहा थियो उसले के कुरा गरिरहेको थियो जब उसले भन्यो, "केवल एक मूर्ख। उसको हृदयमा परमेश्वर छैन भन्नुहुन्छ।" (भजन १४:१)

2. उहाँको शक्ति चमत्कारहरूमा पाइन्छ

तर यो घोषणा गर्ने सृष्टि मात्र होइन। धर्मशास्त्रमा भएका चमत्कारहरूमा पाइने महाशक्तिले उहाँको शक्तिशाली शक्तिको घोषणा गर्छ। लाल समुद्रको विभाजन, जेरिकोको पर्खालको पतन, सूर्य स्थिर भएको दिन, मरेकाहरूलाई जीवित पारियो र त्यसपछि चमत्कारहरू येशूको जीवनमा परिणत भयो। येशू परमेश्वरको महान शक्तिको सर्वोच्च उदाहरण हुनुहुन्छ। कसैले पनि कहिल्यै गरेन र कसैले पनि हाम्रो प्रभुले गर्नुभएका सबै काम गरेको दाबी गरेन। उहाँले प्रकृतिमाथि शक्ति प्रदर्शन गर्नुभयो। उहाँ पानीमा हिँड्नुभयो, उहाँले आँधीहरूलाई शान्त गर्नुभयो र उहाँले रूखसँग कुरा गर्नुभयो र त्यो ओइलियो। उहाँसँग रोगमाथि शक्ति थियो, अन्धा, लङ्गुडा, बहिरा र कुष्ठरोगीहरूलाई निको पार्ने शक्ति थियो। येशूले तीन पटक मरेकाहरूलाई जीवित गर्नुभयो। चिहानको बन्धन आफैले भँचे। येशूले शैतान र त्यसका सबै दुष्ट शक्तिहरूमाथि पनि शक्ति प्रदर्शन गर्नुभयो। एक पटक, उहाँले भूतहरूको एक पूरै फौजलाई मानिसबाट बाहिर निस्केर सुँगुरहरूको झुण्डमा जान आज्ञा दिनुभयो। त्यो मात्र लुगाको हेम हो। तर हामीले बङ्गारा छोड्न, घुँडा हल्लाउन र आवाजहरू काँप्नको लागि पर्याप्त छोएका छौं। परमेश्वरको शक्ति अद्भुत छ।

3. परमेश्वरले तपाईंसँग आफ्नो शक्ति साझा गर्न चाहनुहुन्छ।

साँच्चै अचम्मको कुरा यो हो कि परमेश्वरले आफ्नो शक्ति तपाईंसँग बाँड्न चाहनुहुन्छ। "र हामी विश्वास गर्नेहरूका लागि उहाँको अतुलनीय महाशक्ति। त्यो शक्ति उहाँको शक्तिशाली शक्तिको कार्यजस्तै हो, जुन उहाँले ख्रीष्टमा उहाँलाई मृत्युबाट ब्यूँताउनुहुँदा र उहाँलाई स्वर्गीय स्थानहरूमा उहाँको दाहिने हातमा बसाउनुहुँदा प्रयोग गर्नुभयो।" (एफिपी 1:19-20) अब मलाई आशा छ कि तपाईंले के भनिएको थियो त्यो बुझ्नुभयो। त्यो अद्भुत। परमेश्वरले उहाँको असीम शक्ति तपाईंसँग साझा गर्न चाहनुहुन्छ, उही शक्ति जसले सूर्यलाई इन्धन दिन्छ, उही शक्ति जसले महासागरलाई अस्तित्वमा बोल्यो, उही शक्तिशाली शक्ति जसले ख्रीष्टलाई मृत्युबाट जीवित पार्नुभयो। उसले त्यो शक्ति तिमी र म मार्फत चलाउन चाहन्छ।

त्यहाँ जताततै मानिसहरू छन् जो जीवनबाट गुञ्जिरहेका छन्, शक्तिहीन। उनीहरू पीडित भएर मात्रै हिँड्छन्। तिनीहरूले आफूलाई परिस्थितिको शिकार, समाजको पीडित, अरू मानिसहरूको पीडित र अनुचित व्यवहारको शिकारको रूपमा हेर्दछन्। तिनीहरू कमजोर, दयनीय र जीवन बिताउँछन्। भगवान भन्नुहुन्छ, "म तिमीलाई शक्ति दिन चाहन्छु। म तिमीलाई केहि अविश्वसनीय चीजहरू गर्न शक्ति दिन चाहन्छु।" के अविश्वसनीय चीजहरू?

a तपाईंको जीवनमा पापलाई जित्ने शक्ति "यसैकारण, अब ख्रीष्ट येशूमा हुनेहरूका लागि कुनै दण्ड छैन, किनकि ख्रीष्ट येशूद्वारा जीवनको आत्माको व्यवस्थाले मलाई पाप र मृत्युको व्यवस्थाबाट मुक्त तुल्यायो।" (रोमी 8: 1-2) "जो पापी स्वभावद्वारा हिँड्छन्, तिनीहरूले पापी प्रकृतिका कामहरू गर्छन्, तर जो आत्माद्वारा हिँड्छन्, तिनीहरूले पापी स्वभावका कामहरू गर्दैनन्, तिनीहरूले आफूलाई पापी स्वभावका कामहरू गर्छन्। आत्माको जीवन।" (v. 5)

के यहाँ कोही पापको दास छ? के तपाईं बारम्बार एउटै प्रलोभनमा फस्दै हुनुहुन्छ? प्रत्येक चोटि तपाईंले भन्नुहुन्छ "मलाई माफ गर्नुहोस्, म त्यो फेरि कहिल्यै गर्ने छैन," र हेर्नुहोस् र हेर्नुहोस्, तपाईं यसलाई फेरि, र बारम्बार गर्नुहुन्छ। यदि सत्य भनिन्छ भने, त्यो पाप तिम्रो मालिक हो। तर के तपाईंलाई थाहा छ कि परमेश्वरले यसलाई त्यसरी काम गर्नको लागि डिजाइन गर्नुभएको होइन, र उहाँले तपाईंलाई त्यो चक्र तोड्ने शक्ति दिनुहुनेछ? उसले गर्ने छ।

b तपाईंको जीवनमा शान्तिको लागि शक्ति। "पापी मानिसको मन मृत्यु हो, तर आत्माद्वारा नियन्त्रित मन जीवन र शान्ति हो।" (रोमी 8:6) सायद तपाईं सजिलैसँग एक पापको बारेमा सोच्न सक्नुहुन्न जसले तपाईंलाई नियन्त्रण गरिरहेको छ, तपाईं त्यहाँ बसिरहनुभएको छ, "म एक प्रकारको ब्लाह हुँ, मलाई थाहा छैन जीवन के हो। मेरो अस्तित्वको शान्ति छैन। मैले बुझिन।" भगवानले तपाईंलाई त्यो शान्ति प्राप्त गर्ने शक्ति दिनुभएको छ।

c. *तपाईंमा बस्ने उहाँको आत्माद्वारा तपाईंको प्रार्थना जीवनलाई सशक्त बनाउनुहोस्।* "त्यसै गरी, आत्माले हामीलाई हाम्रो कमजोरीमा मद्दत गर्नुहुन्छ। हामीले केको लागि प्रार्थना गर्नुपर्छ भन्ने हामीलाई थाहा छैन, तर आत्मा आफैले शब्दहरू व्यक्त गर्न नसक्ने विलापका साथ हाम्रो लागि मध्यस्थता गर्नुहुन्छ।" (रोमी ८:२६)

d. *परिस्थितिलाई जित्ने शक्ति।* "र हामी जान्दछौं कि सबै कुरामा परमेश्वरले उहाँलाई प्रेम गर्नेहरूको भलाइको लागि काम गर्नुहुन्छ, जसलाई उहाँको उद्देश्य अनुसार बोलाइएको छ।" (रोमी ८:२८) परमेश्वरले तपाईंलाई आफ्नो परिस्थितिभन्दा माथि जिउने शक्ति दिन चाहनुहुन्छ।

के तपाईंले कहिल्यै कसैलाई सोध्नु भएको छ, "तिमीलाई कस्तो छ?" तिनीहरू भन्छन्, "मलाई लाग्छ कि मैले परिस्थितिमा सबै ठीक गरिरहेको छु।" म सधैं तिनीहरूलाई सोध्न चाहन्छु, "ठीक छ, तपाईं आफ्नो परिस्थितिमा के गर्दै हुनुहुन्छ? तिनीहरूको अधीनमा तपाईंको कुनै व्यवसाय छैन। तिनीहरूको शीर्षमा जानुहोस्। परमेश्वरले तपाईंलाई परिस्थितिमा चाहनुहुन्न। उहाँले

तपाईंलाई चाहनुहुन्न। पीडितको रूपमा जीवन बिताइरहनु भएको छ। उसले तपाईंलाई ती चीजहरूको मुनिबाट बाहिर निस्कने शक्ति दिनेछ जसले तपाईंलाई विनाश गर्दछ र तपाईंलाई त्यस्तो सकारात्मक कुरा देखाउँदछ जुन तपाईंले अन्यथा देख्न वा थाहा पाउन सक्नुहुन्न।" त्यो रोमी ८:२८ को प्रतिज्ञा हो।

- e. *तपाईंलाई ख्रीष्ट जस्तै बन्न सशक्त बनाउनुहोस्।*" परमेश्वरले पहिल्यै जान्नुहुनेहरूका लागि उहाँले आफ्नो पुत्रको प्रतिरूपमा बन्नलाई पनि पूर्वनिर्धारित गर्नुभयो।" (रोमी ८:२९) अरू सबै कुराभन्दा परमेश्वरले तपाईंको लागि यही चाहनुहुन्छ। उहाँ चाहनुहुन्छ कि तपाईं पापबाट मुक्त हुनुहोस्, शान्ति ज्ञान र एक महान प्रार्थना जीवन हो। उहाँ तपाईंलाई आफ्नो परिस्थितिको शीर्षमा चाहनुहुन्छ, तर अरू सबै भन्दा बढी, हाम्रा परमेश्वरले तपाईं येशू ख्रीष्ट जस्तै भएको चाहनुहुन्छ।

मलाई भगवानले तपाईंको जीवनमा शक्तिको प्रयोग गर्ने तरिकालाई संक्षेप गर्न दिनुहोस्। उहाँ तपाईंलाई सबैभन्दा धनी, पूर्ण, सबैभन्दा खुसी र सबैभन्दा उत्पादनशील जीवन जिउन सक्षम बनाउन चाहनुहुन्छ। निस्सन्देह तपाईं मध्ये केही सोच्दै हुनुहुन्छ, "यसले तपाईंको लागि काम गर्दछ तर यसले मेरो लागि काम गर्दैन।", म एक क्रिस्चियन हुँ, मैले सुसमाचार पालन गरेको छु र म स्वर्ग जाने छु, मलाई लाग्छ। तर मैले मेरो जीवनमा भगवानको शक्ति कहिल्यै महसुस गरेको छैन। मैले ती कुराहरू प्रचार गरेको सुन्छु, तर मलाई थाहा छैन कि यसले साँच्चै काम गर्छ।" त्यो सोचले चौथो र सबैभन्दा महत्वपूर्ण कुरामा जान्छ।

४. के यो साँच्चै तपाईंको जीवनमा लागू हुन्छ?

तपाईंले राम्रो विश्वास गर्नुहुन्छ। उहाँको शक्ति प्रयोग गर्ने प्रक्रियालाई हेरौं। धेरैजसो क्रिस्चियनहरूले आफ्नो जीवनमा कुनै महत्वपूर्ण हदसम्म परमेश्वरको शक्ति छ भनी सोच्दैनन्। म यसलाई अवलोकनमा आधारित गर्छु। मलाई लाग्दैन कि अधिकांश क्रिस्चियनहरूले कुनै पनि महत्वपूर्ण हदसम्म परमेश्वरको शक्तिलाई महसुस गर्छन्। यो स्वचालित छैन। त्यहाँ केहि चीजहरू छन् जुन तपाईंले यसमा कुञ्जी गर्न आवश्यक छ। यदि तपाईंले उहाँको शक्ति प्राप्त गर्नको लागि परमेश्वरको सल्लाह पालन गर्नुभएन भने, तपाईंले आफ्नो जीवन शक्तिहीन र अविश्वासीहरू जस्तै पराजित रूपमा बाँच्नुहुनेछ।

त्यसोभए म कसरी उहाँको शक्तिलाई निरन्तर आधारमा लागू गर्न सक्छु?

- a म मेरो जीवनमा शक्तिको कमीलाई स्वीकार गर्छु। हामी मध्ये धेरैले सोच्दछौं कि हामी सर्वशक्तिमान छौं। हामीलाई लाग्छ कि हामी भगवान हौं। हामी यसलाई चर्को स्वरले भन्दैनौं, तर हाम्रो हृदयको गहिराइमा हामी सोच्छौं: के मेरो लागि केहि गाह्रो छ? म जे पनि गर्न सक्छु र सबै कुरा गर्न सक्छु। यदि तपाईं विश्वास गर्नुहुन्न भने, तपाईंको तालिका हेर्नुहोस्, तपाईं बिल्कुल केहि र सबै कुरा गर्न कोशिस गर्दै हुनुहुन्छ। तपाईं सोच्नुहुन्छ कि यो सबै तपाईं मा निर्भर छ। कोही भन्छन्, "यदि तिमीले मैनबत्तीलाई दुबै छेउमा जलाउछौ भने, तिमी त्यति उज्यालो हुन सक्दैनौ जति तिमीलाई लाग्छ।" हामी धेरैले यो सिक्न आवश्यक छ। ढिलो वा चाँडो तनाव, तनाव र निराशा माउन्ट हुन्छ। त्यसपछि, बूम!

मिड-लाइफ संकटको बारेमा आज धेरै चर्चा छ। एक मध्य-जीवन संकट साँच्चै तपाईंको सीमितताहरू को लागी जागृत छ। तिमी भगवान होइनौ भन्ने बुझिन्छ। तपाईंले सबै कुरालाई नियन्त्रण गर्न सक्नुहुन्न, तपाईं हरेक लक्ष्यमा पुग्न सक्नुहुन्न, तपाईं एक मानव हुनुहुन्छ, तपाईं कमजोर हुनुहुन्छ र तपाईं बुढ्यौली हुँदै हुनुहुन्छ भन्ने महसुस गर्दै हुनुहुन्छ। तपाईंको शरीर स्थिर हुँदछ, र तपाईंको कपाल झर्दछ।

आफू कमजोर भएको थाहा पाएपछि के गर्नुहुन्छ ? भगवानको कुरा सुनुहोस्! पावलले भने, "तर उहाँले मलाई भन्नुभयो, 'मेरो अनुग्रह तिम्रो लागि पर्याप्त छ, किनकि मेरो शक्ति कमजोरीमा सिद्ध हुन्छ।' यसकारण, म मेरा कमजोरीहरूका बारेमा अझ धेरै खुसीसाथ घमण्ड गर्नेछु, ताकि ख्रीष्टको शक्ति ममा बसोस्।" (२ कोरिन्थी १२:९) यदि तपाईंले आफ्नो कमजोरी स्वीकार गर्नुहुन्न भने, परमेश्वरको शक्तिलाई बिर्सनुहोस्। जबसम्म तपाईं आत्मनिर्भर भएको ढोंग गर्नुहुन्छ तपाईंले आफ्नो जीवनमा परमेश्वरको शक्तिलाई सर्ट-सर्किट गर्नुहुन्छ। जबसम्म तिमीलाई लाग्छ कि मैले पुच्छरले जीवन पाएको छु, तब भगवानले पछि हटेर भन्नुहुनेछ, "ठीक छ, यसलाई लिनुहोस्। हेरौं यसले तपाईंलाई के गर्छ।"

- b विश्वासमा विश्वास गर्नुहोस्। यो कुञ्जी हो - यसलाई लेख्नुहोस् र आफ्नो हृदयमा अंकित गर्नुहोस्। हाम्रो जीवनमा परमेश्वरको शक्तिलाई जोड्ने कुञ्जी विश्वास हो। येशूले सिकाउनुभयो, "विश्वास गर्नेलाई सबै कुरा सम्भव छ" (मर्कस ९:२३) र "तिमीहरूको विश्वास अनुसार तिमीहरूलाई गरिनेछ।" (मती ९:२९)

यदि यो साँचो हो, र यो हो भने, दुई महत्वपूर्ण प्रश्नहरू स्वाभाविक रूपमा पछ्याउँछन्: 1) तपाईं आफ्नो जीवनमा परमेश्वरले के गर्नुहुन्छ भन्ने आशा गर्दै हुनुहुन्छ? र 2) तपाईं आफ्नो जीवन मार्फत परमेश्वरले के गर्नुहुन्छ भन्ने आशा गर्दै हुनुहुन्छ? किनभने उहाँ विश्वास अनुसार काम गर्नुहुन्छ, परमेश्वरसँग असीमित शक्ति छ। उहाँप्रतिको हाम्रो अपेक्षाद्वारा उहाँलाई सीमित नगरौं। धेरै पटक, हामीले यसको बारेमा कुरा गरेका छौं, तर याद गर्नुहोस् भगवान परम शक्ति स्रोत हुनुहुन्छ र विश्वास हाम्रो कनेक्टर हो। विश्वास

हाम्रो नाली हो, र परमेश्वरले हाम्रो जीवनमा च्यानल गर्ने शक्तिको मात्रा सीधै विश्वासको मात्रासँग सम्बन्धित छ जुन हामीले जडान गर्न प्रयोग गरिरहेका छौं।

अर्को दिन मेरो ब्याटी मरे, वा केहि मरे, कार स्टार्ट हुने थिएन। मैले साथीलाई तानेर भने, "मसँग केही जम्पर केबलहरू छन्।" तिनीहरू यी साना पुराना साना चीजहरू मात्र टिनफोइलबाट बनेका थिए। उसले तिनीहरूलाई आफ्नो ब्याटी र मेरो मा जोड्यो र यो अझै पनि क्रयाङ्क हुनेछैन। मैले सोचें, हामी यसलाई समाधान गर्न सक्दैनौं। त्यसपछि यो अर्को साथी आयो। उनीसँग पिकअप टुक थियो। उहाँसँग त्यहाँ सबै कुरा थियो। उसले जम्पर केबल निकाल्यो जसले हामी दुई जनालाई बोक्न लग्यो। तिनीहरू ठूला केबलहरू थिए, उसले भन्यो, "छोरा, मलाई तिम्रा लागि जोड्न दिनुहोस्।" मैले भने, "ठीक छ।" पक्कै पनि, उसले तिनीहरूलाई जोड्यो र VAROOOM! के फरक थियो? भिन्नता प्राप्तकर्ता र शक्तिको स्रोतमा थिएन, यो जडानमा थियो। त्यो जडानको बलमा थियो।

हामी मध्ये धेरैको विश्वास छ जुन 110-आउटलेटको लागि सानो बिजुलीको कर्ड जस्तै होर परमेश्वरले हामीसँग केबल भएको चाहनुहुन्छ ताकि हामी वास्तवमा शक्ति जान्न सकौं। भिन्स हेफनरले एक पटक भनेका थिए, "भगवानले हामीलाई परमाणु बमको शक्ति दिनुभएको छ र तैपनि हामी पटाका जीवन बाँचिरहेका छौं।" भगवानको लागि धेरै ठूलो समस्या छैन। उहाँले सम्हाल्न नसक्ने कुनै अनुरोध छैन। त्यसपछि मुद्दा मेरो विश्वास हो। म के विश्वास गर्न तयार छु? यदि तपाईं आफ्नो जीवनमा परमेश्वरको शक्ति हेर्न चाहनुहुन्छ भने, तपाईंले पहिले विश्वासमा विश्वास गर्नुपर्छ।

ग विश्वासमा बोल्नुहोस्। मैले धेरैजसो प्रचारकहरूले यसलाई छोडेको पाएँ। पावल भन्छन्, "यो लेखिएको छ: (र उसले भजन ११६ उद्धृत गर्छ) 'मैले विश्वास गरेँ, त्यसैले बोलेको छु।' त्यही विश्वासको भावनाले हामी पनि विश्वास गर्छौं र बोल्छौं।" (२ कोरिन्थी ४:१३) पावल भन्छन्, "विश्वास गरिसकेपछि तिमीले पनि बोल्नुपर्छ।" तपाईंले आफ्नो विश्वासलाई मौखिक रूप दिनुपर्छ। तपाईंले परमेश्वरले गरेको देख्न चाहनुभएको कुराको घोषणा हुनुपर्छ। तपाईं यो मात्र सोच्नुहुन्न; तपाईं यसलाई घोषणा गर्नुहोस् र बोल्नुहोस्। साथीहरू, लक्ष्य भनेको यही हो। लक्ष्य भनेको विश्वासको कथन हो। अब यदि तपाईं भगवानमा विश्वास गर्नुहुन्न वा यदि तपाईं प्रिस्क्रिप्शन पछ्याउनुहुन्न भने, तपाईंको लक्ष्य तपाईंको आफ्नै शक्ति मा विश्वास को बयान मात्र हो। तर राम्ररी सिर्जित लक्ष्य परमेश्वरको शक्तिमा विश्वासको बयान हुन सक्छ र हुनुपर्छ। मलाई विश्वास छ कि भगवानले मेरो जीवनलाई यसरी आशिष दिन सक्नुहुन्छ र दिनुहुनेछ।

राम्ररी निर्मित लक्ष्यहरू विश्वासको बयानहरू हुन्। तपाईंको लक्ष्यहरूको आकार तपाईंको परमेश्वरको आकारले निर्धारण गर्दछ। तपाईंले मलाई आफ्नो जीवनको लक्ष्यहरू देखाउनुहुन्छ र म तपाईंलाई परमेश्वरको शक्तिमा के सोच्नुहुन्छ भनेर देखाउनेछु। तपाईंहरू मध्ये कतिको लक्ष्य छ "मलाई विश्वास छ भगवानले मलाई सयौं मानिसहरूलाई आशिष दिन प्रयोग गर्नुहुनेछ।" उसले सक्छ। प्रश्न यो छ: के तपाईं यसलाई विश्वास गर्नुहुन्छ र तपाईं यसलाई बताउनुहुन्छ? यदि तपाईंसँग अहिले भाँचिएको परिवार छ भने, के तपाईं विश्वास गर्नुहुन्छ कि परमेश्वरले तपाईंलाई तपाईंको परिवारमा उज्यालो र आशिष्को झिल्ली बन्न प्रयोग गर्न सक्नुहुन्छ? उसले सक्छ। के तपाईं विश्वास गर्नुहुन्छ? भन्नु हुन्छ? साथीहरू, तपाईंले आफ्नो विश्वासको घोषणा गर्नु धेरै महत्त्वपूर्ण छ। जेम्स भन्छन्, "जिब्रो तपाईंको जीवनको पतवार हो। यसले दिशा सेट गर्छ, यसले पाठ्यक्रम चार्ट गर्दछ।" यसमा जीवनको शक्ति छ र यसमा मृत्युको शक्ति छ।

आफ्नो बिहेको बारेमा के भन्नुहुन्छ? तपाईं आफ्नो कामको बारेमा के भन्नुहुन्छ? तपाईं आफ्नो आर्थिक बारेमा के भन्नुहुन्छ? छोराछोरीको बारेमा के भन्नुहुन्छ? तपाईं आफ्नो मण्डलीको बारेमा के भन्नुहुन्छ? तपाईंहरू मध्ये धेरैले आफ्नो जीवनमा परमेश्वरले केही गरिदिनुहुनेछ भनी पर्खिरहनुभएको छ, तर तपाईंले कुरा गर्ने तरिकाले यो सबैलाई छोटो पाउँ हुनुहुन्छ। तपाईं विश्वास गर्नुहुन्छ भन्नुहुन्छ तर आफ्नो गुनासोद्वारा यसलाई अस्वीकार गर्नुहुन्छ। मैले कति पटक कसैलाई भनेको सुनेको छु, "ठीक छ, म प्रार्थना गर्दैछु कि भगवानले मेरो विवाह बचाउनुहुनेछ, तर यो खाडल हो?" तिनीहरू भन्छन्, "म प्रार्थना गर्दैछु कि मेरा बच्चाहरूले सही छनौट गर्नेछन्, ओह, तर कहिलेकाहीं मलाई लाग्छ कि तिनीहरू निराश छन्।" वा, "मलाई विश्वास छ कि भगवानसँग मलाई ती खराब बानीहरू तोड्न अनुमति दिने शक्ति छ, तर म त्यस्तै छु।" आफ्नो विचार र कथनले परमेश्वरको शक्तिलाई सर्ट-सर्किट नगर्नुहोस्। भगवान s शक्ति स्वचालित छैन। तपाईंले पहिले तपाईंलाई उहाँको शक्ति चाहिन्छ भनेर स्वीकार गर्नुपर्छ, उहाँले तपाईंको आवश्यकता पूरा गर्न सक्नुहुन्छ भन्ने विश्वासमा विश्वास गर्नुहोस्, र विश्वासमा बोल्नुहोस् र कार्य गर्नुहोस्।

d विश्वासमा काम गर्नुहोस्। यो बिन्दु अत्यावश्यक छ र धेरै मानिसहरू यसलाई मिस गर्छन्। यदि तपाईं आफ्नो जीवनमा ईश्वरको शक्ति चाहनुहुन्छ भने, तपाईं शक्ति जारी हुनु अघि पहिले नै बाहिर निस्कनुहुन्छ। हेर्नुहोस्, तपाईंले कुनै पनि कुरा महसुस गर्नु अघि नै तपाईंले उहाँको लागि कुनै कदम चालेको परमेश्वर चाहनुहुन्छ। के तपाईंले त्यो बुझ्नुभयो? कोही भन्छन्, "शक्ति प्राप्त गर्नको लागि मसँग शक्ति नभए पनि मसँग शक्ति छ जस्तो गरी काम गर्नुपर्छ भनी के तिमी भन्छौ?" हो। त्यो विश्वासमा काम गर्नु हो। तपाईं अगाडि बढ्नुहोस् र तपाईंले यो महसुस गर्नु अघि विश्वासमा कार्य गर्नुहुन्छ र परमेश्वरले यसलाई इनाम दिनुहुन्छ। तपाईं भावनाको

लागि पर्खनु हुन्न।

तपाईंहरू मध्ये कोही अहिले एक भावनाको लागि पर्खिरहेका छन्। तपाईं भगवानले तपाईंलाई सार्नको लागि पर्खिरहनुभएको छ। "म सेवकाईमा संलग्न हुनको लागि भावनाको लागि पर्खिरहेको छु।" "म त्यो एउटा उपदेशको पर्खाइमा छु कि अचानक मलाई सार्नुहोस् र म सिधै प्लग इन गर्नेछु।" कोही-कोही भनिरहेका छन् "म भगवानले मलाई उदारतापूर्वक दिन उत्प्रेरित गर्नु भनेर पर्खिरहेको छु।" "म काममा मेरो विश्वास साझा गर्न मलाई उत्प्रेरित गर्न को लागी भगवान को लागी पर्खिरहेको छु।" "म भगवानले मलाई मेरो विवाह व्यवस्थित गर्नको लागि अनुभूति दिनुहुन्छ भनेर पर्खिरहेको छु।" यदि तपाईं चीजहरू गर्ने मात्र समय हो जब तपाईं यो महसुस गर्नुहुन्छ, ढक्क हुनुहोस्, शैतानले तपाईंलाई यो जस्तो महसुस नगर्ने सुनिश्चित गर्नेछ। हाम्रो भावनाहरूमा उहाँको ठूलो प्रभाव छ। तपाईंले विश्वासमा काम गर्नुपर्छ। तपाईंलाई यो जस्तो लाग्नु अघि कदम चाल्नुहोस्, चाहे तपाईंलाई यो जस्तो लाग्छ वा छैन। अपरिपक्वता तपाईंको भावनामा बाँच्नु हो, र परिपक्वता भनेको विश्वासमा बाँच्नु हो, तपाईंको प्रतिबद्धताहरू। त्यसैले अब कारबाही गर्नुहोस्।

धेरै मानिसहरूले परमेश्वरको आशिष गुमाउँछन् किनभने तिनीहरूले कहिल्यै प्रयास गरेका छैनन्। यदि तपाईंले प्रयास गर्नुभएन भने, तपाईंले शक्ति प्राप्त गर्नुहुन्न।

के तपाईंलाई याद छ जब पत्रुसले रातभरि केहि पनि नपाएर माछा मारेका थिए? येशूले भन्नुभयो, "पत्रुस, म चाहन्छु कि तिमी बाहिर जानुहोस्, गहिराइमा बाहिर निस्कनुहोस्, (र ती महान् शब्दहरू सम्झनुहोस्) र आफ्नो जाल फाल्नुहोस्।" (लुका 5:6) पत्रुसले भने "प्रभु, हामीले रातभर माछा मारेका छौं। तिनीहरूले टोकेका छैनन्।" उसले भन्यो, "मैले सोधिन कि तिनीहरूले टोक्दछन्, मैले सोधिन कि तपाईंलाई जान मन लाग्यो, मैले भनें कि गहिरामा लन्छ गर्नुहोस्।" पत्रुसले के गरे? उसले गहिराइमा निस्क्यो र जालहरू फुट्न थाल्यो र डुङ्गाहरू डुब्र थाले। तिमी विश्वासमा काम गर।

इसाएलका सन्तानहरू अन्ततः जोशुआको अधीनमा रहेको प्रतिज्ञा गरिएको भूमिमा यर्दन नदी पार गर्न गइरहेका थिए। तिनीहरूले करारको सन्दुकलाई खम्बाहरूद्वारा बोक्ने पूजाहारीहरूको काँधमा राखे र जोशुआले भने, "हिड, सिधै पानीमा हिँड्नुहोस् र तपाईं पानीमा हिँड्दा चिन्ता नगर्नुहोस्, यो कम हुँदैछ।" किनाराको नजिक पुग्दा उनीहरूले के सोचे र उनीहरूले आफ्नो खुट्टाको औंलाहरू, त्यसपछि तिनीहरूको घुँडाहरू र सायद बीचको बाछोमा पानी परेको महसुस गरे। के तिनीहरू सोचिरहेका थिए, "हामी यहाँ के गर्दैछौं?" तर अचानक पानी भर्खरै ब्याक अप भयो र तिनीहरू सुक्खा जमिनमा हिँडे।

मत्ती १४ मा पत्रुसले प्रभुलाई पानीमा हिँडिरहेको देखे। उहाँ बाहिर निस्कनुभयो र त्यो पानीमा हिँड्ने शक्ति प्राप्त गरी विश्वासमा काम गर्नुभयो। तपाईंहरू मध्ये धेरैले तपाईं परमेश्वरलाई पर्खिरहनुभएको छ भन्ने सोचेर पर्खिरहेका छन्। तर, भगवान तिमीलाई पर्खिरहनुभएको छ। तपाईंको जीवनमा जे पनि साँच्चै हानिकारक छ निको पार्ने शक्ति त्यहाँ छ। उहाँ चाहनु हुन्छ कि तपाईंलाई यो चाहिन्छ भनेर स्वीकार गर्नुहोस्, विश्वासमा विश्वास गर्नुहोस्, विश्वासमा बोलुनुहोस्, त्यसपछि बाहिर निस्कनुहोस् र विश्वासमा कार्य गर्नुहोस्। "के मेरो लागि केहि गाहो छ?" होइन, भगवानको लागि कुनै पनि कुरा धेरै गाहो छैन। Amazing Grace #1272 Steve Flatt जुलाई 14, 1996

अध्याय २

यदि मानिस मरे भने के ऊ फेरि जीवित हुन्छ?

"मानिस मरे भने के ऊ फेरि बाँच्न सक्छ?" (अय्यूब 14:14) एक प्रश्न हो जुन अहिलेसम्म बाँचेका हरेक पुरुष र महिलाको दिमागमा सताइरहेको छ। सृष्टिको प्रारम्भदेखि नै यो मानिसको मनको लागि एउटा रहस्य हो। सोलोमनले आफ्नो पत्रिका जस्तै उपदेशक लेखे। उनी अलमलमा परे; उहाँसँग जवाफ भन्दा धेरै प्रश्नहरू थिए। "सबै एउटै ठाउँमा जान्छन्, सबै धूलोबाट आउँछन् र सबै धुलोमा फर्किन्छन्। मानिसको आत्मा माथि उठ्छ कि कसलाई थाहा छ?" (उपदेशक 3:20) यद्यपि अय्यूबले आफ्नो प्रश्नको कुनै जवाफ दिएनन् र सुलेमानले जवाफहरू भन्दा बढी प्रश्नहरू भएको अवधिबाट गुञ्जिए तापनि, यदि मानिस मरे भने के ऊ फेरि जीवित हुन्छ भन्ने प्रश्नको धर्मशास्त्रले स्पष्ट रूपमा स्पष्ट जवाफ दिन्छ? हो! हो! सय पटक हो!

"किनभने परमेश्वरले संसारलाई यति प्रेम गर्नुभयो कि उहाँले आफ्नो एकमात्र पुत्र दिनुभयो ताकि उहाँमाथि विश्वास गर्ने कोही पनि नाश नहोस्, तर त्यसले पाओस्" (के?) "अनन्त जीवन।" (यूहन्ना ३:१६) भर्खरै मर्ने लाजरसकी बहिनी मार्थालाई येशूले भन्नुभयो, "पुनरुत्थान र जीवन म नै हुँ। ममाथि विश्वास गर्ने मानिस मरे तापनि बाँच्नेछ। र जसले जिउन्छ र ममाथि विश्वास गर्छ, त्यो कहिल्यै मर्नेछैन।" (यूहन्ना ११:२५) उहाँले आफ्ना चेलाहरूलाई भन्नुभयो, म तिमीहरूलाई छोडेर जाँदैछु तर "मेरो पिताको घरमा धेरै कोठाहरू छन्; यदि त्यस्तो नभएको भए, मैले भनेको थिएँ। तिमी। म त्यहाँ तिम्रो लागि ठाउँ तयार गर्न जाँदैछु। र यदि म गएर तिम्रो लागि ठाउँ तयार पारे भने, म

फर्केर आउनेछु र तिमीलाई मसँगै लैजानेछु ताकि तिमी पनि म जहाँ छु, त्यहाँ हुन सक।" (यूहन्ना १४:२-३)

१ कोरिन्थी १५ र १ थेसलोनिकी ४ येशूको पुनरागमनको बारेमा महान् अध्यायहरू हुन्। अन्तमा, वृद्ध प्रेरित यूहन्नालाई दर्शनमा स्वर्ग हेर्ने मौका दिइएको छ। उहाँले यसलाई एक शानदार विवरण दिन्छ; मलाई लाग्छ तपाईंले मानव भाषामा गर्न सक्नुहुने सबै भन्दा राम्रो छ। मेरो मनपर्ने भाग उनको पतिको लागि सुन्दर लुगा लगाएको दुलहीको रूपमा येशूको चर्चको वर्णन हो। (प्रकाश २०:१-७) मानिस मरे भने के ऊ फेरि जीवित हुनेछ? ओह, हो उसले गर्नेछ।

तर हामीलाई थाहा छ कि हाम्रो धेरै संसारले यसलाई विश्वास गर्दैन, धार्मिक संसारको धेरैले पनि यसलाई विश्वास गर्दैन। हाम्रो धार्मिक विश्वासलाई देशको रूपमा हेरेको ग्यालप सर्वेक्षणले सबै अमेरिकीहरूमध्ये १४ प्रतिशतले परमेश्वरमा विश्वास गर्छ भनी संकेत गर्‍यो। त्यो उत्साहजनक छ, हैन? मलाई अचम्म लाग्यो कि ८४ प्रतिशत अमेरिकाले येशु भगवानको पुत्र हुनुहुन्छ भनी विश्वास गर्छन्, महामानव मात्र होइन। तर अमेरिकाको ७० प्रतिशतभन्दा कमले स्वर्ग हुनेछ भन्ने विश्वास गर्छन् र आधाभन्दा कमले शाब्दिक नर्क छ भन्ने विश्वास गर्छन्।

हाम्रो धार्मिक संस्कृति अनन्तकालको लागि आज कुनै ठाउँ छैन। हामीले यसको अनन्त आयामहरूको विश्वास खोसेका छौं। राम्रो जीवन जिउन सिकेर स्वर्ग मात्र बनेको छ। नरक भर्खर आत्म-प्रेरित आघात भएको छ जुन हामीसँग छैन जब हामीसँग हुन्छ। हामी, जो कहिलेकाहीं, सायद पटक पटक पनि विश्वास गर्दैनौं, हामीले विश्वास गरे जस्तै व्यवहार गर्छौं। हामी हाम्रो संस्कृतिको प्रचार-प्रसारमा यति तल्लीन हुन्छौं, चीजहरू र स्थितिको खोजीमा यसरी लीन हुन्छौं, र जसलाई मैले "अहिलेको सुसमाचार" भनिन्छ, त्यसैमा फसेका छौं, हामी अनन्तताको दृष्टि गुमाउँछौं, होइन र?

के तपाईंहरू मध्ये कसैले हेभन क्यान वेट त्यो चलचित्र हेर्नुभएको छ? चलचित्रको कथानक एक पेशेवर फुटबल क्वार्टरब्याक थियो जसलाई दुर्घटनामा चाँडै स्वर्गमा घर बोलाइएको थियो। जब उहाँ स्वर्गमा पुग्नुहुन्छ, स्वर्गदूतले उहाँसँग कुरा गर्छन् र भन्छन्, "अह, हामीले गल्ती गरेका छौं।" चलचित्रको सम्पूर्ण कथानक हामी कसरी उसलाई पृथ्वीमा फिर्ता ल्याउन सक्छौं ताकि उसले सुपर बाउलमा खेल्न सक्छ। मेरो मतलब आखिर, जब तपाईं सुपर बाउलमा खेल्न सक्नुहुन्छ स्वर्गमा को जान चाहन्छ? के तपाईंले यो कति कपटी देख्नुहुन्छ? फिल्म हेरिरहेका हामी क्रिस्चियनहरू त्यहाँ बसिरहेका थियौं, "हो, हो, उसलाई फिर्ता लिनुहोस्, उसलाई फिर्ता लिनुहोस्, उसलाई फिर्ता लिनुहोस्।"

मलाई लाग्छ यदि सत्य भनियो भने, हामी सन्डे स्कूल कक्षामा सानो टमी जस्तै छौं। शिक्षकले सोधे, "तिमीहरूमध्ये कति जना स्वर्ग जान चाहन्छौ?" सानो टमी बाहेक सबैले हात उठाए। शिक्षकले टमीलाई हेरे र भने, "टमी, तिमीलाई एक दिन स्वर्ग जान मन लाग्दैन?" उसले भन्यो, "ओह, एक दिन। मलाई लाग्यो कि तपाईंले अहिले नै भन्न खोज्नुभएको हो।"

ओहो, म एक दिन स्वर्ग जान चाहन्छु, एक दिन म त्यो अफ्रिकी सफारीमा जाँदैछु, एक दिन म स्काई डाइभिङ गर्न प्रयास गर्नेछु, एक दिन म साँच्चै माथि चढ्नेछु र अटारी सफा गर्नेछु र त्यो एक त्यो दिन जुन हाम्रो हृदयमा हामी सोच्दछौं कि वास्तवमा कहिल्यै आउँदैन।

हामीले अनन्तताको दृष्टि गुमायौं। हामीले हिब्रू ९:२७ को अर्थको गहिराइ गुमाइसकेका छौं, "मानिसको लागि एक पटक मर्नु र त्यस पछि न्याय नियुक्त गरिएको छ।" हामीले प्रेरित १७:३१ को अर्थ गुमायौं, "किनभने उहाँले दिन तोक्नुभएको छ जुन दिन उहाँले संसारको न्याय गर्नुहुनेछ जसलाई उहाँले नियुक्त गर्नुभएको छ र जसलाई उहाँले मरेकाहरूबाट बौरी उठाएर आश्वासन दिनुभएको छ।" मरेकाहरूको पुनरुत्थानको अर्थ धेरै कुराहरू छन्, तर यहाँ एउटा कुरा यसको अर्थ छ: येशूलाई मरेकाहरूबाट ब्यूँताउन सक्षम हुनुहुने परमेश्वरले येशू, ख्रीष्टसँग के गर्नुहुन्छ भन्ने आधारमा सम्पूर्ण संसारको न्याय गर्न सक्षम हुनुहुन्छ।

जब म केटा हुर्कँदै थिएँ, मैले अनन्तता, स्वर्ग र नरकको बारेमा धेरै प्रवचनहरू सुनेको थिएँ। यस्तो लाग्थ्यो कि मैले नरकको बारेमा धेरै सुनें। सायद मैले ती लामो समयसम्म सम्झेको थिएँ। मैले सोचें, यदि मैले कहिले प्रचार गर्ने मौका पाएँ भने, मलाई लाग्दैन कि म त्यसरी प्रचार गर्न जाँदैछु, मलाई लाग्छ कि म येशूले प्रचार गरे जस्तै प्रचार गर्न जाँदैछु। त्यसपछि म हुर्किएँ र बाइबल पढें। मैले थाहा पाए कि स्वर्ग र नरकको बारेमा नाजरथका येशू भन्दा बढी कसैले प्रचार गरेन।

यदि तपाईं यसलाई विश्वास गर्नुहुन्न भने, मत्ती, मार्क, लुका र यूहन्नामा उहाँका कथनहरू पढ्नुहोस्। नासरतका येशूले भन्दा अनन्त नतिजाहरूको विरुद्धमा अस्थायी लाभको तौल गर्न उहाँका श्रोताहरूलाई अरू कसैले बोलाउँदैन। दृष्टान्तहरू र डाँडाको उपदेश पुनः पढ्नुहोस्। "मानिसले सारा संसार जित्यो तर आफ्नै आत्मा गुमाए भने के फाइदा हुन्छ?" "मानिसले आफ्नो आत्मको बदलामा के दिन्छ?" येशू सरकार कसरी परिवर्तन गर्ने भनेर प्रचार गर्न आउनुभएन र उहाँ भ्रष्टमा बस्नुभयो। उनी कसरी स्वस्थ र धनी हुने भनेर प्रचार गर्न आएका थिएनन्। उहाँ मानिसहरूलाई भाषामा कसरी कुरा गर्ने भनेर प्रयास गर्न आउनुभएको थिएन। उहाँ अनन्तताको बारेमा सिकाउन आउनुभयो र उहाँले बल प्रयोग गर्नुभयो। यसले तपाईंलाई अचम्म लाग्न सक्छ, तर येशू ख्रीष्ट भन्दा नरकको बारेमा अरू कसैले सिकाएको छैन।

त्यो कसले भन्यो, "शरीरलाई नष्ट गर्न सक्नेसँग किन डराउनुहुन्छ जब शरीर र आत्मा दुवैलाई नरकमा नष्ट गर्न सक्नेसँग डराउनु पर्छ?" पहिलेको "अब" सोच्नुहोस् हेर्नुहोस्; अर्को भनेको "अनन्त" सोच हो। यदि हामीले अय्यबको प्रश्नको जवाफ दिएनौं भने हामी आफैं र यस संसारको लागि गम्भीर अन्याय गर्छौं: "यदि मानिस मर्छ भने, के ऊ फेरि जीवित हुन्छ?" जवाफ हो: हो, उसले गर्नेछ। तर कहाँ? हेर्नुहोस् प्रश्न अनन्तता हो कि होइन भन्ने होइन, प्रश्न भनेको अनन्तता, स्वर्ग वा नर्क कस्तो प्रकारको हो।

पृथ्वीमा हाम्रो समय पछिको जीवनको बारेमा एउटा मुख्य अंश छ। "त्यहाँ एकजना धनी मानिस थियो जो बैजनी र मसिनो सूती कपडा लगाएका थिए र हरेक दिन विलासी जीवन बिताउँथे। उसको ढोकामा लाजरस नाम गरेको भिखारीलाई राखिएको थियो, जो घाउले ढाकिएको थियो र धनी मानिसको टेबुलबाट खसेको खाने इच्छा थियो। कुकुरहरूले पनि आएर उसको घाउ चाट्यो। समय आयो जब भिखारी मरे र स्वर्गदूतहरूले उसलाई अब्राहामको छेउमा लगे। धनी मानिस पनि मरे र गाडियो। नरकमा, जहाँ उनी पीडामा थिए, उनले माथि हेरे र अब्राहामलाई टाढा देखे, लाजरस उनको छेउमा। त्यसैले उहाँले उहाँलाई बोलाउनुभयो, 'पिता अब्राहाम, ममाथि दया गर्नुहोस् र लाजरसलाई आफ्नो औंलाको टुप्पो पानीमा डुबाउन र मेरो जिब्रोलाई चिसो पार्न पठाउनुहोस्, किनभने म यो आगोमा पीडामा छु।' तर अब्राहामले जवाफ दिए, 'छोरा, याद राख कि तिम्रो जीवनकालमा तिमिले असल कुराहरू पायो, जबकि लाजरसले नराम्रो कुराहरू पाए। तर अब उसले यहाँ सान्त्वना पाएको छ र तिम्रो पीडामा छैन। र यी सबै बाहेक, हामी र तपाईं बीच एउटा ठूलो खाडल तय गरिएको छ, जसले गर्दा यहाँबाट तपाईंतिर जान चाहनेहरूले न त त्यहाँबाट हामीकहाँ जान सक्छन्।' उहाँले जवाफ दिनुभयो, 'त्यसोभए, म तपाईंलाई बिन्ती गर्दछु, बुबा, लाजरसलाई मेरो बुबाको घर पठाउनुहोस्, किनकि मेरा पाँच दाजुभाइहरू छन्। उहाँले तिनीहरूलाई चेटावनी दिनुहोस्, ताकि तिनीहरू पनि यो पीडाको ठाउँमा नआओस्।' अब्राहामले जवाफ दिए, 'तिनीहरूसँग मोशा र अगमवक्ताहरू छन्; तिनीहरूले तिनीहरूको कुरा सुन्न दिनुहोस्।' 'होइन, अब्राहाम,' उनले भने, 'तर यदि मृतकहरूबाट कोही तिनीहरूकहाँ गयो भने तिनीहरूले पश्चात्ताप गर्नेछन्।' उहाँले उहाँलाई भन्नुभयो, 'यदि तिनीहरूले मोशा र अगमवक्ताहरूको कुरा सुनेनन् भने, कोही मृतकबाट बौरी उठे पनि तिनीहरू विश्वस्त हुनेछैनन्।' (लूका 16:19-31) हामी र तिम्रो बीचमा एउटा ठूलो खाडल तय गरिएको छ, जसले गर्दा यहाँबाट तिम्रीतिर जान चाहनेहरूले न त त्यहाँबाट हामीकहाँ जान सक्नेछन्।' उहाँले जवाफ दिनुभयो, 'त्यसोभए, म तपाईंलाई बिन्ती गर्दछु, बुबा, लाजरसलाई मेरो बुबाको घर पठाउनुहोस्, किनकि मेरा पाँच दाजुभाइहरू छन्। उहाँले तिनीहरूलाई चेटावनी दिनुहोस्, ताकि तिनीहरू पनि यो पीडाको ठाउँमा नआओस्।' अब्राहामले जवाफ दिए, 'तिनीहरूसँग मोशा र अगमवक्ताहरू छन्; तिनीहरूले तिनीहरूको कुरा सुन्न दिनुहोस्।' 'होइन, अब्राहाम,' उनले भने, 'तर यदि मृतकहरूबाट कोही तिनीहरूकहाँ गयो भने तिनीहरूले पश्चात्ताप गर्नेछन्।' उहाँले उहाँलाई भन्नुभयो, 'यदि तिनीहरूले मोशा र अगमवक्ताहरूको कुरा सुनेनन् भने, कोही मृतकबाट बौरी उठे पनि तिनीहरू विश्वस्त हुनेछैनन्।' (लूका 16:19-31) हामी र तिम्रो बीचमा एउटा ठूलो खाडल तय गरिएको छ, जसले गर्दा यहाँबाट तिम्रीतिर जान चाहनेहरूले न त त्यहाँबाट हामीकहाँ जान सक्नेछन्।' उहाँले जवाफ दिनुभयो, 'त्यसोभए, म तपाईंलाई बिन्ती गर्दछु, बुबा, लाजरसलाई मेरो बुबाको घर पठाउनुहोस्, किनकि मेरा पाँच दाजुभाइहरू छन्। उहाँले तिनीहरूलाई चेटावनी दिनुहोस्, ताकि तिनीहरू पनि यो पीडाको ठाउँमा नआओस्।' अब्राहामले जवाफ दिए, 'तिनीहरूसँग मोशा र अगमवक्ताहरू छन्; तिनीहरूले तिनीहरूको कुरा सुन्न दिनुहोस्।' 'होइन, अब्राहाम,' उनले भने, 'तर यदि मृतकहरूबाट कोही तिनीहरूकहाँ गयो भने तिनीहरूले पश्चात्ताप गर्नेछन्।' उहाँले उहाँलाई भन्नुभयो, 'यदि तिनीहरूले मोशा र अगमवक्ताहरूको कुरा सुनेनन् भने, कोही मृतकबाट बौरी उठे पनि तिनीहरू विश्वस्त हुनेछैनन्।' (लूका 16:19-31) लाजरसलाई मेरो बुबाको घरमा पठाउनुहोस्, किनकि मेरा पाँच दाजुभाइहरू छन्। उहाँले तिनीहरूलाई चेटावनी दिनुहोस्, ताकि तिनीहरू पनि यो पीडाको ठाउँमा नआओस्।' अब्राहामले जवाफ दिए, 'तिनीहरूसँग मोशा र अगमवक्ताहरू छन्; तिनीहरूले तिनीहरूको कुरा सुन्न दिनुहोस्।' 'होइन, अब्राहाम,' उनले भने, 'तर यदि मृतकहरूबाट कोही तिनीहरूकहाँ गयो भने तिनीहरूले पश्चात्ताप गर्नेछन्।' उहाँले उहाँलाई भन्नुभयो, 'यदि तिनीहरूले मोशा र अगमवक्ताहरूको कुरा सुनेनन् भने, कोही मृतकबाट बौरी उठे पनि तिनीहरू विश्वस्त हुनेछैनन्।' (लूका 16:19-31)

माथिको पाठमा अनन्तताको बारेमा पाँच प्राथमिक सत्यहरू पाउन सकिन्छ।

१. मृत्युले तिम्रो अस्तित्व समाप्त गर्दैन।

मानिस मरे भने के ऊ फेरि जीवित हुन्छ? तपाईं यसमा ढक्क हुन सक्नुहुन्छ। तिम्रीलाई थाहा छ मृत्यु पृथ्वीको महान बराबरी हो। तपाईंको हुनुहुन्छ वा तपाईंसँग के छ मलाई परवाह छैन, तपाईं यसबाट उम्कनुहुनेछैन। कोही गरिब मरेको, कोही बस्तीमा बस्ने, कोही भिखारी वा घरबारविहीन भएको सुन्छौं, त्यो दर्ता भएको जस्तो लाग्दैन। तर जब हामी एक धनी व्यक्तिको हृदयघातका कारण रातारात मृत्यु भएको सुन्दा हामी छक्क पर्छौं। त्यो किनभने हामी मानिसहरूसँग जे छ त्यसैसँग जोडने झुकाव राख्छौं। धनी व्यक्तिसँग धेरै भएकोले यो लामो समयसम्म रहन्छ। म तिम्रीलाई एउटा कुरा भन, तिम्री धनी भएर मर्ने छैनौं। तिम्री गरिब भएर मर्ने छैनौं। तिम्री त मान्छे

भएर मछौं। तपाईसँग जे छ त्यसले एक टुक्रा फरक पाईन। तिमीले आफ्नो सारा सांसारिक धन, कीर्ति, इज्जत र पद मृत्युमा छोडेर जान्छौ। मृत्यु पृथ्वीको महान बराबरी हो।

मृत्युले तपाईंको अस्तित्व समाप्त गर्दैन। मरेपछि चेतना आउँछ। यदि मैले यो सही रूपमा पढें भने, अब्राहाम, धनी मानिस र लाजरस, उनीहरूलाई थाहा थियो कि उनीहरू को थिए र उनीहरूलाई थाहा थियो कि उनीहरू कहाँ थिए। तिमी पहिचान हुनेछ। धनी मानिस धनी मानिस थियो, लाजरस लाजरस थिए, अब्राहाम अब्राहाम थिए र इसहाक इसहाक थिए। वास्तवमा तपाईं अझै पनि तपाईं हुनुहुनेछ। जाहिर छ, स्मृति को केहि डिग्री हुनेछ। अब्राहामले धनी मानिसलाई कसरी भनेका थिए, के तपाईंले याद गर्नुभयो, "जब तिमी बाँच्यौ, तिमीसँग तिमी राम्रा कुराहरू थिए।" मृत्युले तपाईंको अस्तित्व समाप्त गर्दैन।

सदुकीहरू यहूदीहरूको एउटा समूह थिए जसले पुनरुत्थानमा विश्वास गर्दैनन्। तिनीहरूले सधैं येशूलाई उचाल्न खोजिरहेका थिए। त्यसैले तिनीहरूले उहाँलाई सोधे, "प्रभु, गुरु, हामीलाई यो भन्नुहोस्। यदि एक पुरुषको पत्नी थियो र उसको मृत्यु भयो, र त्यसपछि उसले आफ्नो भाइसँग विवाह गर्छ, त्यसपछि उसको मृत्यु हुन्छ, र त्यसपछि उसले अर्को भाइसँग विवाह गर्छ। ठीक छ भनौं कि 10 पटक जान्छ। त्यसोभए पुनरुत्थानमा, तिनी कसकी पत्नी हुनेछन्?" जब तिनीहरूले प्रश्न समाप्त गरे, येशूले तिनीहरूलाई हेर्नुभयो र भन्नुभयो, "तिमीहरूलाई दुईवटा समस्याहरू छन्। तपाईं वास्तवमा परमेश्वरको शक्तिमा विश्वास गर्नुहुन्न र तपाईंलाई धर्मशास्त्र पनि थाहा छैन।" उहाँले भन्नुभयो, "के तिमीले पढेका छैनौ कसरी सर्वशक्तिमानले भन्नुभयो, "म अब्राहाम, इसहाक र याकूबको परमेश्वर हुँ।" र तिनीहरूको मृत्यु भएको लामो समयपछि उहाँले भन्नुभयो। उसले म अब्राहाम, इसहाक र याकूबको परमेश्वर हुँ भनी भनेन। "म अब्राहाम, इसहाक र याकूबको परमेश्वर हुँ, र म' म मरेकाहरूका परमेश्वर होइन, म जीवितहरूको परमेश्वर हुँ।" मृत्युले तिमी अस्तित्व समाप्त गर्दैन।

2. त्यहाँ तत्काल अलग हुनेछ।

त्यहाँ तत्काल अलग हुनेछ। म त्यो धनी मानिस र लाजरसबाट मात्र होइन तर बाट पनि बटुल्छु। मत्ती 25 जहाँ येशूले भेडा र बाख्राहरूलाई दुई छुट्टाछुट्टै समूहमा विभाजन गर्ने कुरा गर्नुहुन्छ, जो भित्र आउनेछन् र आशीर्वाद पाउनेछन् र जो बहिष्कृत हुनेछन्। अब मलाई थाहा छ केही मानिसहरू विश्वास गर्न सक्दैनन् कि हाम्रो मायालु सर्वशक्तिमान परमेश्वरले मानिसहरूलाई नरकमा पठाउनुहुनेछ।

मैले मेरो बाइबल मार्फत खोजेको छु। मैले धर्मशास्त्रमा कुनै ठाउँ पाइन जहाँ बाइबलले भन्छ कि परमेश्वरले कसैलाई नरकमा पठाउनुहुन्छ। म ठीक उल्टो पाउँछु। "परमेश्वर धैर्य हुनुहुन्छ, कसैको नाश होस् भन्ने चाहनु हुन्न।" (२ पत्रुस ३:९) यो पुरानो संसार आज पनि उभिएको एउटै कारण हो किनभने परमेश्वरलाई थाहा छ कि आज कोही येशूकहाँ आउँदैन, र उहाँ तिनीहरूलाई राज्यको भागको रूपमा चाहनुहुन्छ। परमेश्वर भन्नुहुन्छ, "...दुष्टको मृत्युमा मलाई कुनै खुशी छैन..." (इजकिएल ३३:११) म स्वीकार गर्छु कि म परमेश्वरबाट धेरै कम छु। कहिलेकाहीँ मैले कसैलाई बन्दुक र बमको पासो लिएर आतंककारीको रूपमा हवाईजहाजमा चढेको र सायद उनीहरूले केही बन्धकहरूलाई मार्छन् र बाँकीलाई समात्छन् भनेर पढ्छु। बेलाबेलामा SWAT टोली आउनेछ र तिनीहरूले तिनीहरूलाई गोली हान्नेछन्, तिनीहरूलाई त्यहीँ गोली हान्नुहुनेछ। मेरो एउटा अंश छ जब म त्यो सुन्छु, म भन्छु, "हो। राम्रो। बाँकी लिनुहोस्।" किनभने मलाई डर छ कि उनीहरू न्यायमा आउँदैनन्, अन्यथा। तर भगवान होइन, मेरो भगवानले दुष्ट व्यक्तिको मृत्युमा खुशी हुँदैन। के तपाईंलाई थाहा छ किन? किनकि जब त्यो दुष्ट मानिस मर्छ, उसले वा उनी हराएकी छिन। परमेश्वरले कसैलाई नरकमा पठाउनु हुन्न। जब कसैले येशू ख्रीष्ट र स्वर्गलाई अस्वीकार गर्दछ, तिनीहरूले आफैलाई दोषी ठहराउँछन् र नरक रोज्छन्।

"किनभने परमेश्वरले संसारलाई यस्तो प्रेम गर्नुभयो कि उहाँले आफ्नो एकमात्र पुत्र पठाउनुभयो, ताकि उहाँमाथि विश्वास गर्ने कोही पनि नाश नहोस् तर अनन्त जीवन पाओस्।" (यूहन्ना ३:१६) अर्को पदले भन्छ, "किनभने उहाँ संसारको निन्दा गर्न आउनुभएको होइन, तर उहाँ आफैद्वारा संसारलाई बचाउन आउनुभयो।" साथीहरू, यो विचार आफ्नो दिमागबाट निकाल्नुहोस्। यो होइन कि तपाईंको मृत्युमा भगवानले तपाईंलाई मृत्युको कुनै दायरामा पठाउने छनौट गर्नुहुन्छ, तपाईंले अहिले आफ्नो लागि मृत्यु जीवन शैली रोज्नुभएको छ। त्यो महान् न्यायको दिनमा परमेश्वरले गर्न लागेका सबै छनौटहरू घोषणा गर्नु हो जुन पुरुष र महिलाहरूले आफैको लागि गरिरहनुभएको छ। यथार्थ यही हो। यदि तपाईं सोच्नुहुन्छ कि भगवानले कसैलाई नरकमा पठाउन चाहनुहुन्छ भने, क्रुसलाई पुनः हेर्नुहोस्। यदि त्यहाँ कहिल्यै प्रमाण छ कि हाम्रा परमेश्वरले कसैलाई सुनिश्चित गर्न आफ्नो बाटोबाट बाहिर जानुहुन्छ र आशा छ कि सबैजना मुक्ति पाउनेछन्, यो येशू ख्रीष्टको क्रूसमा छ।

3. हरेक मानिसको अनन्त भाग्य अपरिवर्तनीय छ।

यदि स्वर्ग र नरक, यदि स्वर्ग र यातनामा केहि समान छ भने, यो तिनीहरूको अपरिवर्तनीय स्थिरता हो, दया चिहानको अगाडि आउँछ। मैले मेरो बाइबल खोजेको छु र तपाईंले आफैलाई वा मृत्यु पछि स्वर्गमा अरू कसैलाई तिर्न वा प्रार्थना गर्न सक्नुहुने कुनै वैधता फेला परेन। वास्तवमा धनी मानिस र लाजरसको कथामा, अब्राहामले त्यो धनी मानिसलाई हेरे र ग्रीक कालमा यसो भने, "हामी बीचमा एउटा खाडल छ र अझै बाँकी छ जुन कुनै मानिसले फैलाउन सक्दैन।" एक अर्थमा धनी मानिसले गरेको त्यो खाडल भगवानले खन्नुभएन।

उनले आफ्नो जीवनकालमा गरेका थिए । उसले लाजरस जस्ता मानिसहरूबाट अलग जीवन बितायो, होइन र? उसको सम्पूर्ण जीवन, उसले भन्यो, "लाजरस, म यहाँ छु र तिमी त्यहाँ छौ, तिमी मलाई परेशान नगर्नुहोस् र म तिमीलाई कष्ट दिने छैन। म एक गरीब वृद्ध संग केहि गर्न चाहन्न। तिमीजस्तै अभागी।"

मैले पहिले नै केहि अर्थमा संकेत गरिसकेको छु र धेरै तरिकामा भविष्यको जीवन भनेको वर्तमान जीवन मात्र हो भनेर चिनिन्छ। मलाई चाखलाग्दो कुरा के छ भने पीडामा पनि, नरकमा पनि, धनी मानिसले लाजरसलाई भिखारी र नोकरको रूपमा देखे। उसले अब्राहामलाई हेर्यो र भन्यो, "अब्राहाम, लाजरसलाई त्यहाँ तल जान भन, मलाई केही पानी ल्याउनुहोस् र त्यो पानी यहाँ फिर्ता ल्याउनुहोस्।" उहाँले अझै पनि उहाँलाई एक सेवकको रूपमा हेर्नुभयो। प्रत्येक मानिसको अनन्त भाग्य मृत्यु पछि अपरिवर्तनीय छ।

4. धर्मीहरूले सान्त्वना पाउनेछन्।

मलाई शंका छ कि यो संयोग भन्दा बढी हो कि हामीलाई धनी मानिसको नाम थाहा छैन, तर हामीलाई लाजरसको नाम उहाँ मर्नु अघि नै थाहा छ। यस प्रकारले मलाई संकेत गर्छ कि परमेश्वरलाई सबै कुरा थाहा थियो कि महत्त्वपूर्ण व्यक्ति को हो, होइन र? अब मलाई शंका छ कि जब धनी मानिसको मृत्यु भयो उसको एउटा विस्तृत अन्त्येष्टि थियो। त्यहाँ जताततै फूलहरू थिए र उहाँको नाममा परोपकारीहरूलाई दिइएका स्मारकहरू थिए, तिनीहरूले सायद सभाघरमा लाइन लगाएका थिए; मेयर त्यहाँ थिए र हुनसकछ यरूशलेमको प्रोक््युरेटर पनि। उनको अन्त्येष्टिको लागि सबैजना त्यहाँ थिए भन्ने मलाई लाग्छ। तर लाजरसको बारेमा यति मात्र भन्छ कि उहाँ मर्नुभयो। उसलाई गाडिएको पनि भनिदैन। मलाई शंका छ कि तिनीहरूले उसलाई पुरानो पोटरको खेतमा फ्याँकिदिए। तर मलाई थाहा छ लाजरसको अन्त्येष्टिमा एउटा कुरा थियो जुन धनी मानिससँग थिएन। उहाँसँग स्वर्गदूतहरू थिए। स्वर्गदूतहरूले उनलाई अब्राहामको काखमा लगे। अचानक, उहाँ धनी हुनुहुन्छ।

मैले यो धेरै पटक अन्त्येष्टिमा भनेको छु, तर म चाहन्छु कि तपाईं जीवित हुँदा यो सुन्नुहोस्, ठीक छ? म विश्वस्त छु कि जब तपाईं ख्रीष्टमा बप्तिस्मा लिनुहुन्छ, तपाईंले पहिले नै अनुभव गर्नु पर्ने कुनै पनि महत्त्वको एक मात्र मृत्यु अनुभव गरिसक्नु भएको छ। "के तपाईंलाई थाहा छैन कि हामी सबै जसले ख्रीष्ट येशूमा बप्तिस्मा लियौं उहाँको मृत्युमा बप्तिस्मा लियौं? (रोमी ६:३) यो ब्रह्माण्डको बचत गर्ने शक्ति हो। गलाती ३ ले बताउँछ कि जब हामी ख्रीष्टमा बप्तिस्मा लिन्छौं, हामी उहाँमा लुगा लगाउँछौं। १ थेसलोनिकी ४:१४ ले भन्छ, किनकि "येशू मर्नुभयो र फेरि बौरी उठ्नुभयो भनी हामी विश्वास गर्छौं र त्यसैले हामी विश्वास गर्छौं कि परमेश्वरले उहाँमा सुतेकाहरूलाई येशूसँगै ल्याउनुहुनेछ।" के तपाईंले ती दुई साना शब्दहरू याद गर्नुभयो, "उहाँमा?" प्रश्न यो होइन: के तपाईं सुत्न लाग्नु भएको छ? के तपाईं मर्न लाग्नु भएको छ? यदि प्रभुले लामो समय बिताउनु भयो भने, सबै मर्नेछन्। प्रश्न यो छ: के तपाईं उहाँमा सुत्न जाँदै हुनुहुन्छ? जब हामी ख्रीष्टसँग डुब्रे, बप्तिस्मामा मर्छौं, र जीवनको नयाँपनमा हिड्नको लागि उठ्छौं, हामी उहाँमा, ख्रीष्ट बन्छौं। हामी कुनै पनि महत्त्वको मृत्यु मात्र मरेका छौं। हामीसँग धर्मशास्त्रको प्रतिज्ञा छ कि जब हामी सुत्छौं, हामी आराम र शान्तिको अनुभव गर्न उठ्नेछौं।

५. अधर्मीले पीडा अनुभव गर्नेछन् /

पीडामा, यो धनी मानिस थियो जो भिखारी बनेको थियो कि चिसो पानीको एक थोपा पनि भिख माग्न लायक थियो। म ग्राफिक वा शारीरिक रूपमा नरकको वर्णन गर्ने प्रयास गरिरहेको छैन। मलाई थाहा छ कि हामीले भर्खरै पढेका कुराहरूबाट, धनी मानिस पीडामा थियो। उनले बेवास्ता गरेको अवसर सम्झँदाको पीडा थियो। आफ्नो उस्तै भाग्यमा परेका आफ्ना दाजुभाइको नियति थाहा पाउँदा उसलाई पीडा थियो।

नर्क कस्तो हुनेछ भनेर म सीमित दिमागले ठ्याक्कै वर्णन गर्न सक्दिन। तर त्यहाँ तीनवटा कुराहरू थिए जुन येशूले आफ्ना शिक्षाहरूमा निरन्तर नरकसँग जोड्नुहुन्छ। उनी आगो, रुने र दाँत किट्ने कुरा गर्छन्। कति पूर्णतया अभिमान छ कि हामी मध्ये कोहीले पनि त्यस्तो व्यवहार गर्नाले फरक पर्दैन वा यो अवस्थित छैन।

हामी सबैले हामी को हौं र हामी कहाँ जाँदैछौं भन्ने बारे केही गम्भीर प्रश्नहरू सोध्न आवश्यक छ।

भविष्यलाई विचार गर्नुहोस्। अहिलेको सुसमाचार" बाट टाढा जानुहोस् र अनन्तताको प्रकाशमा सोच्नुहोस्। शैतानको सबैभन्दा पुरानो औजार भनेको मानिसलाई अहिले सोच्न लगाउनु हो। याद गर्नुहोस् जब एसाव तीन दिनको शिकार पछि आए र याकूबले अलिकति स्ट्यू पकाउँदै थिए, उनले भने, "मलाई अलिकति स्टुव खान देऊ याकूब।" याकूबले भने, "ठीक छ, तर म तिम्रो जन्मसिद्ध अधिकार चाहन्छु।" के तपाईं एसावलाई यस्तो सोच्नुभयो जस्तो लाग्छ? उसले सधैंभरि सोचेको थिएन। उसले सोचे, मलाई भोक लागेको छ र म अहिले यो चाहन्छु। आफ्नो छतमा उभिएर तल हेरे र बतशेबालाई देख्दा दाऊद के सोच्दै थिए? के तपाईंलाई लाग्छ कि उसले लामो अवधिको बारेमा सोचिरहेको थियो? के तपाईंले सोच्नुहुन्छ कि उसले कुनै नतिजाहरू, विशेष गरी कुनै अनन्त परिणामहरूको बारेमा सोचेको थियो? उसले सोचेको थियो कि म त्यो महिला चाहन्छु र म अहिले उसलाई चाहन्छु। सबै यहूदाले परमेश्वरको पुत्रलाई धोका दिँदाको बारेमा सोचिरहेका थिए कि त्यहाँ फेरि एउटा पुरुष बच्चा, यहूदाको नाम राख्ने अर्को परिवार कहिल्यै हुनेछैन भन्ने तथ्य थिएन। उसले सोचिरहेको थियो कि चाँदीको ३० टुक्रा अहिले राम्रो खर्च हुनेछ।

पावलको एउटा सबैभन्दा ठूलो र सरल भनाइ छ जुन मैले सुनेको छु, "त्यसैले हामी देखिएका कुराहरूलाई होइन, तर नदेखिने कुराहरूलाई हेर्छौं। किनकि देखिएका कुराहरू अस्थायी हुन्छन्। नदेखेको अनन्त हुन्छ।" (२ कोरिन्थी ४:१८) यदि तपाईं आजदेखि १०० वर्ष पछाडि फर्केर तपाईं उभिएको ठाउँमा उभिन सक्नुहुन्छ भने, तपाईंले अहिले देख्न सक्ने सबै कुरा देख्नुहुनेछ भन्नेमा मलाई शंका छ। यदि तपाईं यसलाई देख्न सक्नुहुन्छ, यो अस्थायी हो। यदि तपाईं यसलाई देख्न सक्नुहुन्न भने, यो अनन्त छ। ती अदृश्य चीजहरू परमेश्वरको प्रेम जस्तै चीजहरू हुन्। यसैले हामीलाई परमेश्वरको प्रेमबाट कुनै पनि कुराले अलग गर्न सक्दैन। (रोमी ८:३५) वा मण्डली जस्तै, परमेश्वर बाहेक कसैले पनि सम्पूर्ण मण्डलीमा आफ्नो आँखा राख्न सक्दैन। हेडिसका ढोकाहरू, चिहान, चर्चको विरुद्धमा विजयी हुनेछैनन्। तिमी आत्मा पनि अदृश्य छ। हामी देख्छौं कि शरीर जहाँबाट आएको हो त्यो धुलोमा फर्किनेछ, तर आत्माले होइन जसले हाम्रो शरीरलाई जीवन दिन्छ। वास्तविक तिमी, कतै सधैंभरि बाँच्ने छौ। भविष्यको प्रकाशमा सोच्नुहोस्।

धर्मशास्त्रको प्रकाशमा हिंडनुहोस् धनी मानिसले दुईवटा गल्ती गर्छ, ऊ स्वार्थी थियो, हामीमध्ये धेरैजसो हुने झुकाव थियो, र उसले परमेश्वरको लिखित वचनको शक्तिलाई कम गर्छ। यदि उसले त्यसो नगरेको भए, परमेश्वरको वचनले उसलाई परिवर्तन गर्ने थियो। के तिमीलाई याद छ जब उनले भनेका थिए, "हेर, यदि तिमीले मलाई मद्दत गर्न सक्दैनौ भने, कसैलाई मेरा भाइहरूकहाँ पठाउनुहोस्?" अब्राहामले जवाफ दिए, "तिनीहरूले मोशा र अगमवक्ताहरूको कुरा सुनून्।" उहाँले भन्नुभयो, "ओह, तिनीहरूले मोशा र अगमवक्ताहरूको कुरा सुन्ने छैनन्, तर यदि कोही मृतकबाट फर्केर आयो भने, तिनीहरूले सुन्नेछन्।" यो मैले सुनेका केही सबैभन्दा चिसो शब्दहरूसँग बन्द हुन्छ, "यदि तिनीहरूले मोशा र अगमवक्ताहरूलाई सुनेनन् भने, तिनीहरूले मृत्युबाट फर्केर आएको कसैको कुरा सुन्ने छैनन्।"

येशू "मरेकाहरूबाट फर्केर आउनुभयो"। तपाईं परमेश्वरको वचन र यसले प्रस्तुत गर्नुहुने येशूलाई कस्तो प्रतिक्रिया दिँदै हुनुहुन्छ? तपाईंको हृदय वा दिमाग खुला छ कि बन्द छ? के तपाईंले उहाँको सुसमाचार पालन गर्नुभएको छ? के तपाईंको आँखा अनन्तता मा सेट छ? यदि तपाईं "अहिलेको सुसमाचार" मा बाँच्दै हुनुहुन्छ भने, यो केवल अस्थायी हो, अनन्ततामा ध्यान केन्द्रित गर्नुहोस्। आज मुक्तिको दिन हो। अब उहाँमा आफ्नो विश्वास र भरोसा राखेर संसारको तरिकाबाट परिवर्तन गर्नुहोस्। उहाँलाई माफ गर्न बोलाउनुहोस्, आफ्नो विश्वास स्वीकार गर्नुहोस् कि उहाँ परमेश्वर हुनुहुन्छ जो शरीरमा पृथ्वीमा आउनुभयो, आफ्नो पापको लागि मर्नुहोस् र गाड्नुहोस्। पानीको बप्तिस्मामा गाड्नुहोस् ताकि उहाँले तपाईंलाई धार्मिकताको नयाँ जीवनमा उठाउन सक्नुहुन्छ र उहाँको चर्चमा थपिन सक्नुहुन्छ। Amazing Grace #1278 Steve Flatt सेप्टेम्बर १, १९९६

अध्याय ३

मेरो छिमेकी को हो?

"एउटा अवसरमा व्यवस्थाका विज्ञ येशूलाई जाँच खडा भए। 'गुरुज्यू, उनले सोधे, 'अनन्त जीवन पाउन मैले के गर्नुपर्छ?' 'कानूनमा के लेखिएको छ?' उनले जवाफ दिए, 'कसरी पढ्नुहुन्छ?' उहाँले जवाफ दिनुभयो: 'परमप्रभु आफ्ना परमेश्वरलाई आफ्नो सारा हृदयले, आफ्नो सारा प्राणले र आफ्नो सारा शक्तिले र आफ्नो सारा दिमागले प्रेम गर्नुहोस्' र 'आफ्नो छिमेकीलाई आफूलाई जस्तै प्रेम गर्नुहोस्।' (लूका १०:२५-२९)

येशू खुसी हुनुभयो। उसले त्यो प्रतिक्रियालाई पुष्टि गर्दै भन्यो, "तिमीले सहि जवाफ दियौ। यसो गर्नुहोस् र तिमी बाँच्नेछौ।" तर यो किलले भरिएन। "तर उसले आफूलाई धर्मी ठहराउन चाहन्थ्यो, त्यसैले उसले येशूलाई सोध्यो, 'अनि मेरो छिमेकी को हो?'" हाम्रो प्रश्न छ, मेरो छिमेकी को हो?

येशूले दिनुभएको प्रतिक्रिया हामी सबैलाई राम्ररी थाहा छ। यो धेरै धनी र सुन्दर छ। "जवाफमा येशूले भन्नुभयो: 'एउटा मानिस यरूशलेमबाट यरीहो जाँदै थियो, जब ऊ डाँकुहरूको हातमा पर्यो। तिनीहरूले उसको लुगा फुकाए, उसलाई कुटे, र उसलाई आधा मरेर गए। त्यही बाटोबाट ओर्लिएर उसले मानिसलाई देखेपछि अर्को छेउबाट गयो, त्यसरी नै एकजना लेवीले त्यो ठाउँमा आएर उसलाई देखेपछि अर्को छेउबाट गए। त्यो मानिस कहाँ थियो र उसलाई देखेर उसलाई दया आयो, ऊ उसको नजिक गएर उसको घाउमा तेल र दाखमद्य खन्याएर पट्टी लगायो, त्यसपछि उसले त्यो मानिसलाई आफ्नै गधामा चढाएर एउटा सरायमा लगेर हेरचाह गर्‍यो। भोलिपल्ट उसले दुई चाँदीका सिक्का निकालेर सराईमा राखे, उसले भन्यो, 'उसको हेरचाह गर' र म फर्केपछि

"तिमीलाई यी तीनमध्ये को लुटेराहरूको हातमा परेको मानिसको छिमेकी थियो जस्तो लाग्छ?"

"कानूनका विज्ञले जवाफ दिए, 'जसले उहाँलाई दया देखाउनुभयो।' येशूले उसलाई भन्नुभयो, 'जाऊ र त्यसै गर।'

उहाँको छिमेकी को हुन सक्छ भन्ने प्रश्नको जवाफमा येशूले कस्तो अचम्मको कथा बताउनुहुन्छ। यो एक समस्या संग सुरु हुन्छ। एक

जना मानिस यरीहो र यरूशलेमको बिचको ठाडो र सबैभन्दा खतरनाक बाटोमा यात्रा गर्दै थिए। उसलाई लुटिएको छ, लुटिएको छ, उसको लुगा च्यातिएको छ र पिटिएको छ। बाइबलले उसलाई आधा मरेको छ भन्यो। साथमा एक जना पुजारी र लेवी आए। अब ती दुवै धार्मिक अधिकारीहरू हुन्, तिनीहरू प्रचारक प्रकारका हुन्। तिनीहरूले यो गरीब पीडित देख्छन् र बाइबलले भने, "उनीहरू अर्को तर्फबाट जान्छन्।" अन्तमा, येशू भन्नुहुन्छ, "एक सामरी साथ आउँछ।"

येशूले यो कथा सुनाउनुहुँदा कानूनका विशेषज्ञले कस्तो प्रतिक्रिया देखाए भनेर अब हामी पर्याप्त रूपमा बुझ्न सक्दैनौं। जब येशूले भन्नुभयो, "अनि एक सामरी सँगै आयो," यो आफ्नो औंलाहरू लिएर ब्याकबोर्डमा न्याक गर्नु जस्तै थियो। हामी यसलाई असल सामरीको दृष्टान्त भन्छौं। एक यहूदी को लागी, त्यो एक ओक्सीमोरोन मात्र थिएन, यो एक काल्पनिक थियो। त्यहाँ असल सामरी जस्तो कुनै चीज थिएन। "यो सामरीले यी सबै कामहरू गरे, उसले उसलाई उठायो, उसलाई तेल र दाखमद्य खन्यायो, उसलाई पट्टी लगाए, उसलाई होटेलमा लगे र उसको हेरचाहको लागि पैसा छोड्यो।" यहूदीहरूले सामरीहरूलाई यति नराम्रो घृणा गर्थे कि येशूले कथा सुनाउनुभएँ र उहाँले सोध्नुभयो, "अब तिमी मलाई भन्नुहोस्, ती पीडितको छिमेकी को थियो?" वकिलले सामरी शब्द बोल्न आफैलाई पनि ल्याउन सकेनन्। उसले अन्त्यमा भन्नु पर्‍यो, "ठीक छ,

म तपाईंलाई यो भव्य कथामा हेर्न चाहन्छु, सबैभन्दा पहिले, हामीसँग जीवनमा भएका तीन सम्भावित दृष्टिकोणहरू।

1. जे तिम्रो हो त्यो मेरो हो र म ल्याउँछु।

अब दृष्टान्तमा त्यो दृष्टिकोण कसको थियो? लुटेराहरू। तिनीहरूले यो केटालाई पैसा र लुगाहरू लिएर आउँदै गरेको देखे। तिनीहरूले तिनीहरूलाई चाहन्थे त्यसैले तिनीहरूले उहाँको टाउकोमा कुटपिट गरे र तिनीहरूलाई लगे। जे तिम्रो हो त्यो मेरो हो र म ल्याउँछु।

हाम्रो संसार यस प्रकारको जीवन परिप्रेक्ष्यले भरिएको छ। म यसमा लामो समय सम्म बस्ने छैन किनकि भगवानको बच्चाको रूपमा यो तपाईंको लागि एक अराजकता हो। म केही क्रिस्चियनहरूलाई चिन्छु जसले अन्यथा दाबी गर्छन् जसले यसरी व्यवहार गर्छन्, तर धेरै होइनन्। त्यो बाँच्ने सही तरिका होइन। यो ईसपले कसाई पसलबाट मासुको टुक्रा चोरेको कुकुरको कथा जस्तै हो। आफ्नो मासु पाएकोमा खुसी हुँदै ऊ जंगल छिर्यो। ऊ एउटा धारामा पुग्यो जहाँ उसले आफ्नो प्रतिबिम्ब देख्यो। उसले सोचे कि उसले अर्को कुकुरलाई मासुको अर्को टुक्रा देखिरहेको छ। आफूसँग खान सक्नेभन्दा धेरै भए तापनि ऊ ईर्ष्यालु थियो। उसले आफ्नो मासुको टुक्रा अर्को टुक्रा खोस्यो र दुवै गुमाए।

यो संसारमा एउटा प्रचलित जीवन परिप्रेक्ष्य छ कि "जे तिम्रो छ त्यो मेरो हो र म यसलाई प्राप्त गर्नेछु।" तर दोस्रो परिप्रेक्ष्य म विशेष गरी तपाईंलाई हेर्न चाहन्छु किनभने यो अधिक कपटी र अधिक खतरनाक छ।

2. जे मेरो छ त्यो मेरो हो र म यसलाई राख् जाँदैछु।

यो पुजारी र लेवीहरूको दृष्टिकोण थियो। यो हामीले चिनेका अधिकांश मानिसहरूको दृष्टिकोण पनि हो। लुटेराहरूको व्यवहार निन्दनीय थियो। पूजाहारी र लेवीहरूको मनोवृत्ति प्रशंसनीय थिएन, तर यो बुझ्न योग्य थियो। भएन र? यो मेरो लागि चाखलाग्दो छ कि येशूले पुजारी र लेवी, दुवै धार्मिक पुरुषहरूको बारेमा कुरा गर्नुहुन्छ। तिनीहरू मन्दिरमा सेवा गर्न यरूशलेमबाट यरीहो जाँदै थिए। पुजारी र लेवीहरूले प्रत्येक वर्षको एक हप्ता मन्दिरको सेवा गर्नुपर्थ्यो। तिनीहरूले सबै कर्तव्यहरू गर्न र बलिदान तयार गर्नुपर्थ्यो। यरीहो यरूशलेमबाट धेरै टाढा नभएको हुनाले यस मार्गमा जान कुनै असामान्य कुरा थिएन, र त्यहाँ धेरै पुजारीहरू बस्थे। तिनीहरूले यो मानिसलाई पिटोको, रगत बगेको र लुटिएको देखे, तर तिनीहरूले अर्को छेउबाट जाने छनौट गरे।

अब यहाँ काममा अर्को कुरा हुन सक्छ। यदि कुनै पूजाहारी वा लेवी सेवा गर्न मन्दिरतिर जाँदै थिए भने, व्यक्तिले गर्न चाहेको अन्तिम कुरा अशुद्ध हुने थियो। यहूदी कानून अनुसार, यदि तपाईंले लाशलाई छुनुभयो भने, यसले तपाईंलाई औपचारिक रूपमा अशुद्ध बनाउँछ। महत्त्वपूर्ण कामको लागि हतारमा थिए होलान्। तिनीहरूले औपचारिक रूपमा अशुद्ध हुने खतराको बारेमा पनि सोच्न सक्थे। यो मान्छे या त मरेको हुन सक्छ वा मेरो हातमा मर्न सक्छ। त्यसैले, अशुद्ध हुने जोखिम लिनुको सट्टा तिनीहरू आफ्नो बाटो लागे। "मेरो जे छ त्यो मेरो हो र म यसलाई राख् जाँदैछु।"

अब साथीहरू, हाम्रा साना पेडेस्टलहरूबाट बाहिर निस्कौं। म तपाईंलाई भन्न चाहन्छु कि ती प्रत्येक कारणले मलाई अर्थ दिन्छ जबसम्म म खाडलमा परेको मान्छे होइन। त्यसपछि ती मध्ये कुनै पनि अर्थ छैन। तर यदि हामी स्पष्ट रूपमा इमानदार छौं भने, मेरो के हो भन्ने बारेको यो मनोवृत्ति मेरो हो र म यसलाई राख् जाँदैछु यो हामी मध्ये धेरैजसो, धेरैजसो समयको वर्णन गर्दछ।

3. जे मेरो छ तिम्रो हो र म दिनेछु।

सामरी रोकियो, उसले दया महसुस गर्यो, उसले मद्दत गर्यो, उसले अतिरिक्त माइल गयो र उसले पछ्यायो। पछिल्लो मनोवृत्ति र परिप्रेक्ष्य हो जुन हामीसँग बोलाइन्छ। "आफ्नो छिमेकीलाई आफैलाई जस्तै प्रेम गर्नुहोस्।" जे मेरो छ तिम्रो हो, र म दिनेछु।

तर अब एक मिनेट पर्खनुहोस्, कानूनको विज्ञ भन्छन्, "तिमीले रेखा कहाँ कोर्छौं? मेरो मतलब तपाईंले सबैलाई माया गर्न सक्नुहुन्न, सबै ठाउँमा आफ्नो मायाको पूर्ण हदसम्म। तपाईं यो छिमेकीमा कति टाढा जानु पर्छ। व्यवसाय? आफैलाई न्याय गर्न खोज्दै उसले सोध्यो "मेरो छिमेकी को हो?" तपाईंले देख्नुहुन्छ कि उसले आफैलाई न्याय गर्न सक्ने एक मात्र तरिका यो कानूनलाई सीमित गर्नु थियो। मैले माया गर्ने छिमेकी को हो? त्यसपछि येशूले आधार राख्नुभयो। पूरै दृष्टान्त। मलाई थाहा छ तपाईं कथालाई मन पराउनुहुन्छ र प्रशंसा गर्नुहुन्छ, तर म साँच्चै यो सुनिश्चित गर्न चाहन्छु कि तपाईंले यसको सार देख्नुहुन्छ। त्यो मानिसले प्रश्न सोध्यो, "मेरो छिमेकी को हो?" येशूले उसलाई अर्को प्रश्न सोध्दै जवाफ दिनुभयो। प्रश्न तपाईंको छिमेकी को हो भन्ने होइन, प्रश्न तपाईंको छिमेकीको छिमेकी को हो? येशूले भन्नुभयो मैले तपाईंलाई सोधेको प्रश्न हो, "के तपाईं आफ्नो छिमेकीको छिमेकी बन्न इच्छुक हुनुहुन्छ?" के तपाईं सबैभन्दा नराम्रो मानिसहरूलाई पनि माया गर्न इच्छुक हुनुहुन्छ? एक सामरीले एक यहूदीलाई माया गर्ने वा त्यसको उल्टो। वा, तपाईंसँग झूट बोलेको र तपाईंबाट चोरी गरेको लागुपदार्थ दुर्व्यसनीलाई माया गर्दै हुनुहुन्छ। वा सायद फोहोरले भरिएको बीट-अप कारमा तात्रे केटालाई माया गर्दै र उसले ह्यान्ड-आउट खोजिरहेको छ। तपाईंको पेटको खाडलमा, तपाईंले यो महसुस गर्नुभयो कि उसले वास्तवमै तपाईंको फाइदा उठाउन खोजिरहेको छ। साँच्चै तपाईंको फाइदा लिन कोशिस गर्दै हुनुहुन्छ। साँच्चै तपाईंको फाइदा लिन कोशिस गर्दै हुनुहुन्छ।

के तपाईं फरक छालाको रंग भएको व्यक्तिलाई माया गर्न इच्छुक हुनुहुन्छ? के तपाईं आफ्नो भन्दा फरक विश्वास भएको व्यक्तिलाई माया गर्न इच्छुक हुनुहुन्छ? के तपाईं साँच्चै एक व्यक्तिलाई प्रेम गर्न इच्छुक हुनुहुन्छ जुन कडा विचारहरू छन् जुन तपाईंको भन्दा फरक छ? के तपाईं एड्स भएका साथीलाई माया गर्न इच्छुक हुनुहुन्छ? के तपाईं चोरलाई माया गर्न तयार हुनुहुन्छ? त्यो सामरी जस्तै, के तपाईं कसैलाई प्रेम गर्न इच्छुक हुनुहुन्छ जसले तपाईंलाई घृणा गर्छ? ती धेरै कठिन प्रश्नहरू छन्। हेर्नुहोस्, मलाई लादैन कि यो केवल वकिल थियो जसले आफैलाई न्याय गर्न आवश्यक थियो, के यो थियो? साँचो भनौं भने, यदि हामीले हाम्रा अधिकांश दैनिक हिंडाइहरू जाँच्यौं भने, हामी प्रश्न सोध्न चाहन्छौं, "मेरो छिमेकी को हो?"

वास्तवमा, सायद तपाईं अहिले सोध्नुहुन्छ, "कसरी पृथ्वीमा तपाईं त्यसो गर्नुहुन्छ?" के त्यो केवल केहि पागल आदर्श हो? के यो ती नैतिक अपमानहरू मध्ये एक हो जुन वास्तवमा कसैले गर्दैन तर प्रचार गर्दा राम्रो लाग्दछ? के यो मृगौला जस्तै हो? मलाई त्यस्तो लादैन। म विश्वास गर्छु कि यो वास्तविक छ, र म विश्वास गर्छु कि यो सम्भव छ र म विश्वास गर्छु कि हरेक दिन हामी ख्रीष्टमा बढ्छौं हामी हाम्रो छिमेकीलाई आफैलाई जस्तै प्रेम गर्न सक्छौं। तर त्यसो गर्नको लागि, हामीले यसमा भएका सबैको लागि यो दृष्टान्त देख्नुपर्छ। यो दृष्टान्त कथा भन्दा बढी छ। यो त तस्विर हो। मलाई लाग्छ यो हाम्रो तस्विर हो। याद गर्नुहोस् प्रत्येक दृष्टान्तको पछाडि लुकेको आध्यात्मिक अर्थ छ जो यसलाई प्राप्त गर्न इच्छुक छन्। मलाई लाग्छ कि येशू आफ्ना वकिलले यो दृष्टान्तलाई परमेश्वरको अगाडि उहाँको चित्रको रूपमा हेर्न चाहनुहुन्थ्यो र उहाँ हामीले पनि त्यस्तै देखेको चाहनुहुन्छ।

कथामा तपाईं को हुनुहुन्छ? तपाईं को हुनुहुन्छ? के तिमी लुटेरा हो? मलाई आशा छैन। तपाईं पुजारी हुनुहुन्छ? के तपाईं लेवी हुनुहुन्छ? सत्य कुरा भन। के तपाईं साँच्चै आफू असल सामरी हुनुहुन्छ भन्ने सोच्नुहुन्छ? के तपाईं हरेक दिन सडकमा ड्राइभ गर्दा तपाईंको जीवन को विशेषता हो? के तपाईंलाई थाहा छ तपाईं को हुनुहुन्छ? तिमी खाडलमा लुकेको मान्छे हो। तपाईं सडक छेउमा शैतानद्वारा आक्रमण गरिएको व्यक्ति हुनुहुन्छ। उसले तिमीलाई पापले पिटेको छ र तिमी त्यहाँ मर्ने छौं जबसम्म कोही आएर तिमीलाई बचाउँदैन। हामीले सोचेका सबै कुराले हामीलाई खाडलबाट बाहिर निकाल्नेछ जस्तै हाम्रो पैसा, हाम्रो स्मार्ट, हाम्रो राम्रो रूप र हाम्रा उपलब्धिहरू हामीलाई छेउमा पार गर्नेछन् र हामीलाई त्यही खाडलमा छोड्नेछन्। हामीलाई के चाहिन्छ थाहा छ? हामीलाई सामरी चाहिन्छ। खैर, के तपाईंलाई थाहा छ दृष्टान्तमा सामरी वास्तवमा को हो? एक मिनेट सोच्नुहोस्। अपमानित को हो, अस्वीकृत र घृणा गर्ने को अझै पनि मर्ने मानवता बचाउन तल पुग्छ? त्यो सही छ, यो येशू हो।

त्यो असल सामरी जस्तै बन्ने कुञ्जी र हाम्रो हृदयमा करुणाको पूर्ण नयाँ मनोवृत्ति खोल्नको लागि: यदि परमेश्वरले तपाईंलाई बचाउनुभएन भने यो आफैलाई खाडलमा मरेको वा मरेको देख्नु हो। अब त्यो यहूदी वकिलले आफूलाई त्यहाँ देख्न सकेन। उहाँले मानिसहरूलाई हामीमध्ये धेरैजसोले जस्तै हेर्नुभयो। उहाँले तिनीहरूलाई दुई सूचीमा विभाजन गर्नुभयो, a) म भन्दा राम्रो र ख) म भन्दा राम्रो। म भन्दा राम्रो व्यक्तिहरूको सूची एकदम छोटो छ। लगभग हरेक ग्यालप पोलले देखाउँछ कि प्रायः सबै अमेरिकाहरूले विश्वास गर्छन् कि तिनीहरू स्वर्ग जाँदैछन्। जब सोधियो किन नम्बर एक उत्तर हो "ठीक छ, म एक राम्रो मान्छे हुँ।" हेर्नुहोस्, अमेरिकामा हामीलाई मुक्तिदाताको खाँचो छैन, हामीलाई कुस वा ख्रीष्टको प्रायश्चित रगत चाहिन्छ जस्तो लाग्दैन। मलाई यो जान्न आवश्यक छ कि म धेरै मानिसहरू भन्दा राम्रो छु र मैले आफैलाई राम्रोसँग आश्वस्त गरेको छु कि म छु। त्यो।

हाम्रो छिमेकीको छिमेकी हुन संघर्ष गर्नुको कारण यो हो कि हामीले त्यो खाडलमा हाम्रो समानता देख्दैनौं। भगवानले हामीलाई असहाय, रगत बगिरहेको, मर्ने र उद्धारको खाँचो परेको देख्नुहुन्छ भनेर हामी बुझ्न सक्दैनौं। जबसम्म हामीले हाम्रो लागि धड्कन बन्द गर्ने हृदयलाई जवाफ दिँदैनौं तबसम्म हामीसँग दयालु हृदय हुनेछैन।

सिमोन, फरिसीले एक रात येशूलाई खाना खान लगाइदिए। सिमोन एक उचित मानिस थियो, उसले एक उचित पार्टी गर्‍यो, उसले सबै उचित काम गर्‍यो तर सडककी एक महिला भित्र पस्यो। जब म भन्छु कि उनी सडककी महिला थिइन्, मेरो मतलब यो होइन कि उनी

बस्तिन्, मेरो मतलब त्यो जहाँ उनले काम गरे र तपाईंलाई थाहा छ मेरो मतलब के हो। उनले पहिलो कुरा पार्टीमा प्रवेश गरे जुन अनुचित थियो। त्यसपछि उनले आफ्नो कपाल झराए, जुन पनि अनुचित थियो। तिनले येशूको अगाडि आफूलाई तमाशा बनाइन्, जुन अनुचित थियो। सिमोनले सोचे कि यदि यो मानिस अगमवक्ता भएको भए उसले यो सबै अनुचित सहने थिएन। (लूका ७)

येशूले उसको मन बुझेर भन्नुभयो, "सिमोन, म तिमीलाई एउटा कथा सुनाउन चाहन्छु।" साइमनले भने, "मलाई गुरु भन्नुहोस्।" उसले भन्यो, "एक पटक दुई जना मानिस थिए र उनीहरूले एक जना साहूकारको ऋणी थिए। तिनीहरूमध्ये एकले 500 दिनार र ती मध्ये एकले 50 दिनार ऋण दिए। साहूकारले दुवैलाई माफी दिनुभयो। येशूले भन्नुभयो, "सिमोन, म तिमीलाई केहि सोध्न चाहन्छु। साहूकारलाई सबैभन्दा धेरै माया गर्ने कोही थियो होला?" सिमोनले भने, "ठीक छ, मलाई लाग्छ कि उसलाई सबैभन्दा धेरै ऋण दिने व्यक्ति थियो।" येशूले भन्नुभयो, "त्यो सहि हो।" उसले भन्यो, "जब म आएँ। तिम्रो घरमा, सिमोन, तिमीले मेरो खुट्टा धोएनौ। तर उसले आफ्नो आँसुले मेरो खुट्टा धोइरहेकी छे। जब म तपाईंको घरमा आएँ, तपाईंले मलाई चुम्बन गर्नुभएन (यो अतिथि सत्कारको चिन्ह थियो); उसले मेरो खुट्टा चुम्बन गर्न छोडेको छैन। जब म तिम्रो घरमा आएँ, तिमीले मेरो टाउकोमा तेल हाल्नुभएन। उसले मेरो खुट्टामा अत्तर खन्याई। उसले भन्यो, "सिमोन, उसले मलाई धेरै माया गर्छ किनभने उसलाई धेरै माफी दिइयो।" त्यसपछि उनले सिमोनलाई जिङ्गरले हिकार्ए। उहाँले भन्नुभयो, "तर जसलाई थोरै क्षमा गरिएको छ, उसले थोरैलाई माया गर्छ।" यति हो!

यदि मैले यसलाई असल सामरीको बारेमा हाम्रो दृष्टान्तमा अनुवाद गर्न सक्छु भने, आफू कहिल्यै खाडलमा परेको छैन भन्ने सोच्नेले अरू थोरैलाई यसबाट बाहिर निकाल्छ। यदि हामीले आफूलाई खाडलमा केटाको रूपमा देख्यौं भने, यो एउटा राम्रो सानो दृष्टान्त भन्दा बढि हुन्छ जसले हामीलाई चर्च गएको एक घण्टा पछि कसैको लागि केही राम्रो गर्न उत्प्रेरित गर्दछ। यदि हामीले आफूलाई खाडलमा देख्यौं भने, यो जीवनको लागि सम्पूर्ण ढाँचा बन्छ।

त्यहाँ तीनवटा तरिकाहरू छन् जसले तपाईंको सम्पूर्ण दृष्टिकोणलाई परिवर्तन गर्छ।

1. अब तपाईं शत्रुहरू देख्नुहुन्न, तपाईं शत्रुको शिकार देख्नुहुन्छ /
2. समस्या छैन, तर समस्या भएका मानिसहरू।
3. अब देख्दा दया लाग्दैन, तर दया लाग्छ / दयाले खाडलमा भएको केटालाई हेर्दै भन्यो, "म खुसी छु कि म त्यो खाडलमा तलको मान्छे होइन।" तर दयाले त्यो खाडलमा तल हेर्दै भन्छ, "म त्यहाँ थिएँ र म अझै पनि भगवानको कृपा बाहेक त्यहाँ हुन सक्छु।" हेर, बाटोको छेउमा बसेको मान्छे देखेपछि मात्र दयाको मन्त्री बन्ने हो।

मानिसहरूलाई "बाहिर जानुहोस् र मद्दत गर्नुहोस्। बाहिर जानुहोस् र मद्दत गर्नुहोस्। बाहिर जानुहोस् र मद्दत गर्नुहोस्।" तपाईं त्यो गर्न सक्नुहुन्छ, तर सीमित समयको लागि मात्र। तर जब मेरो हृदयमा आमूल परिवर्तन हुन्छ, मलाई खाडलबाट निकाल्ने सामरीन येशू हुनुहुन्थ्यो भन्ने थाहा पाउँदा, म मेरो बाँकी जीवन हातहरू पुग्न सक्ने हातहरू खोज्दै बाँच्नेछु। साथीहरू, तपाईंले देख्नुभयो कि मैले यो सत्य हो कि तपाईंको हातले हृदय परिवर्तन नगरी केही राम्रा कामहरू गर्न सक्छ, धेरै होइन, तर थोरै। तर जब पनि हृदय साँचो रूपले परिवर्तन हुन्छ हातहरू सधैं मद्दत गर्छन्।

जब येशूले यो, कथा बन्द गर्नुभयो, उहाँले भन्नुभयो, "बाहिर जानुहोस् र ___ के, त्यस्तै?" के उहाँले भन्नुभयो, "बाहिर जानुहोस् र प्रचार गर्नुहोस्, त्यसै गरी?" "बाहिर गएर सोच्नुस, त्यस्तै?" "बाहिर जानुहोस् र याद गर्नुहोस्, त्यसै गरी?" उहाँले भन्नुभयो, "बाहिर जानुहोस् र त्यसै गरी गर्नुहोस्।"

मैले एउटी वृद्ध महिलाको कथा सुनें जो अचानक बाढीमा अन्तरपासमुनि फसेकी थिए। ढोकामा पानी परेको थियो। उनी बूढो भइसकेकी थिइन् र तिघ्रासम्म पुग्ने पानीमा निस्कन पनि डराएकी थिइन्, सायद यो पानीले उनलाई पखाल्यो। उनी काँप्दै थिइन्। एउटी साथी ठुलो चार पाङ्ग्रे ड्राइभमा ओभरपास बाट गुञ्जिरहेको थियो र तल हेरेर उसलाई देख्यो। उसले रोक्यो, पार्कमा राख्यो, बाहिर हाम फाल्यो र त्यहाँ हेन्यो। उसले देख्न सक्यो कि उनी केवल डराएकी थिइन्। उसले भन्यो, "म्याडम, म तपाईंलाई मद्दत गर्न सक्छु?" र मलाई उनको प्रतिक्रिया मनपर्छ। हल्लाउँदै उनले भनिन्, "त्यहाँबाट होइन।" म तिमि लाई केहि भन्न चाहान्छु। हामीले यहाँबाट मानिसहरूलाई मद्दत गरेको परमेश्वर चाहनुहुन्न। हामीले खाडलमा भएका मानिसहरूलाई मद्दत गरेको परमेश्वर चाहनुहुन्छ किनभने हामी त्यहाँ पुगेका छौं।

म बाँचेसम्म मेरो दिमागमा बसेको एउटा कुरा मत्ती २५ मा भएको न्यायको दृश्य हो। के तपाईंलाई भेडा र बाख्राको दृष्टान्त याद छ? कसरी भेडाहरू दायँ र बाख्राहरू देब्रेतिर जान्छन्? उसले भेडाहरूलाई भन्नेछ, "म भोको थिएँ र तिमीले मलाई खुवायो, म तिर्खाएको थिएँ र तिमीले मलाई पिउन दियो। म नाङ्गै थिएँ र तिमीले मलाई लुगा दियो। म बिरामी र जेलमा थिएँ र तिमी आएर मलाई भेट्यौ।" उसले बाख्राहरूलाई भन्नेछ, "म यी सबै कुराहरू थिए र तिमीहरूले केही गरेनौ।" त्यसपछि उहाँले दायँपट्टि यीहरूलाई भन्नुहुनेछ, "आऊ तिमीहरूमा पिताको आशीर्वाद," तर ती मानिसहरूलाई। बायाँ, "मबाट टाढा जानुहोस्।"

म धेरै चीजहरू द्वारा उत्सुक छु जुन हामीले विशेष रूपमा महत्त्वपूर्ण ठानेका छौं जुन उनले उल्लेख गरेनन्। उसले चर्चको उपस्थितिको

बारेमा एक शब्द पनि बोल्दैन, हो? उनी सिद्धान्तको बारेमा एक शब्द पनि बोल्दैनन्। उनले हाम्रो पहिरनको बारेमा एक शब्द पनि बोलेनन्। गलत नबुझ्नुहोस्, म ती सबै चीजहरू महत्त्वपूर्ण छैनन्, विशेष गरी पहिलो दुई। यदि तपाईंले मलाई चिनुहुन्छ भने, तपाईंलाई थाहा छ मलाई लाग्छ कि तिनीहरू अत्यन्त महत्त्वपूर्ण छन्। परमेश्वरले हामी प्रत्येकको बारेमा जान्न चाहनुहुने धर्मशास्त्रमा मैले देखेको पहिलो कुरा भनेको "के तपाईं आफ्नो छिमेकीको छिमेकी हुनुहुन्थ्यो?" के तपाईंसँग परिवर्तन भएको हृदय छ कि तपाईंले खाडलबाट बाहिर निकाल्न मानिसहरूलाई खोज्नु भएको थियो?

म आशा गर्छु र प्रार्थना गर्छु कि तपाईंले आफैलाई देख्नुहुन्छ कि तपाईं वास्तवमै हुनुहुन्छ। तपाईं या त खाडलमा हुनुहुन्छ वा तपाईं त्यहाँ पुग्न भएको छ। यदि तपाईं क्रिश्चियन हुनुहुन्न भने, तपाईं अहिले खाडलमा हुनुहुन्छ र तपाईंले येशूलाई बाहिर निकाल्न दिनुभएन भने तपाईं त्यहाँ मर्नुहुनेछ। सुसमाचारको आज्ञापालनमा आउनुहोस्, उहाँको नाम स्वीकार गर्नुहोस् जहाँ सबैले सुन्न सक्छन् र ख्रीष्टमा नयाँ जीवनको लागि पुनरुत्थान हुनको लागि पानीको बप्तिस्मा मार्फत उहाँसँगै गाडिएको येशूको रगतद्वारा आफ्ना पापहरू धुनुहोस्। तपाईंको पाप पूर्ण रूपमा क्षमा हुनेछ। उहाँले तिमीलाई पापको खाडलबाट बाहिर निकाल्नुभएको छ। उसले तपाईंलाई अरु खाडलका बासिन्दाहरू खोज्न पनि आदेश दिएको छ। जब सम्म तपाईं सम्झनुहुन्छ कि तपाईं कहाँ हुनुहुन्थ्यो, तपाईंले तिनीहरूलाई दायँ र बायाँ तान्दै हुनुहुन्छ। त्यो, वैसे, परमेश्वरको राज्य कसरी बढ्छ। Amazing Grace #1275 Steve Flatt अगस्त 4, 1996

अध्याय ४

म ख्रीष्टसँग के गर्छु?

यो शुक्रबार बिहानको प्रारम्भिक घण्टामा हो। येशूलाई गेथसेमाने नामक बगैँचाबाट रोमी नियुक्त प्रधान पूजाहारी कैयाफाको घरमा सिपाहीहरू र पुजारीहरूको एक अनौठो मिश्रणले नेतृत्व गरेको थियो। त्यहाँ केही समय पछि उहाँ वास्तविक यहूदी प्रधान पुजारी अन्नासकहाँ शटल गरियो र त्यसपछि फेरि कैयाफामा फर्कियो। ती दुई प्रधान पुजारीहरूले यो मानिस मर्नुपर्छ भनेर निर्णय गरेका छन्, तर तिनीहरूसँग त्यसो गर्ने कुनै अधिकार थिएन, केवल रोमन अधिवक्ताले एक जना मानिसलाई मृत्युदण्डको सजाय दिन सक्थे। त्यसैले तिनीहरूले उहाँलाई पन्तियस पिलातसकहाँ ल्याए। संसारले येशूसँगको भेट बाहेक पिलातस नाम गरेका एक सानो रोमी राज्यपाललाई कहिल्यै सम्झने थिएन। प्रारम्भिक घण्टामा ब्यँझिएको उसले महसूस गर्‍यो कि यो यहूदीहरू बीचको एक प्रकारको सानो तर्क हो। येशूसँगको कुराकानी र विचारविमर्शको क्रममा, पिलातसले तुरुन्तै थाहा पाए कि यो मानिसले कुनै गल्ती गरेको छैन।

निस्तार चाडको समयमा एक विशेष कैदीलाई रिहा गरेर यहूदीहरूलाई खुसी पार्नु केही समयदेखि रोमी चलन थियो। "अब राज्यपालको चाडमा भीडले छानेको कैदीलाई रिहा गर्ने चलन थियो। त्यसबेला तिनीहरूसँग बरब्बा भनिने कुख्यात कैदी थिए। जब भीड जम्मा भयो, पिलातसले तिनीहरूलाई सोधे, 'तिमीहरू मलाई कसलाई चाहन्छौ? तिमीलाई रिहा गर्नुहोस्: बरब्बास, वा येशू जसलाई ख्रीष्ट भनिन्छ?' किनभने तिनीहरूले ईर्ष्याले गर्दा येशूलाई उहाँको हातमा सुम्पेका थिए भनेर उसलाई थाहा थियो।" (मत्ती २७:१५-१८)

बरब्बाको बारेमा हामीलाई थोरै थाहा छ। मार्क र लुकाले रोमी सरकार विरुद्ध असफल विद्रोहको नेतृत्व गर्न मद्दत गरेका थिए र उनी हत्याको दोषी थिए भनी बताउँछन्। पिलातसले सोचेका थिए कि उहाँले यहूदीहरूको नैतिकताको भावनालाई अपील गर्दै हुनुहुन्छ। उहाँलाई थाहा थियो कि तिनीहरूले रोमी सरकारलाई कत्तिको घृणा गर्थे, तर पक्कै पनि, तिनीहरूले हत्यालाई माफी दिने थिएनन्। येशूले कुनै वास्तविक अपराध नगरेको हुनाले र एक हप्ता अघि उहाँ 'होसन्ना' को कराउदै सहरमा आउँदा धेरै लोकप्रिय हुनुहुन्थ्यो! होसन्ना! पिलातसले सोचे कि पक्कै भीडले उहाँलाई रिहा गर्न अनुरोध गर्नेछ। तर उहाँको अचम्म र निराशाको कारण तिनीहरूले "हामीलाई बरब्बा दिनुहोस्, हामीलाई बरब्बा दिनुहोस्।" यो पिलाटको अर्को प्रश्न हो जुन हाम्रो अध्ययनको केन्द्रबिन्दु हो। डर, क्रोध र अन्योलमा उनले सोधे, 'त्यसो भए म ख्रीष्ट भनिने येशूलाई के गर्छु?'

पिलातसले यो बुझेनन्, तर उसले आफूभन्दा धेरै ठूलो, आफ्नो समयभन्दा धेरै ठूलो चिन्ह लगाइएको प्रश्न सोधिरहेको थियो। जबसम्म मानिसहरू बाँच्छन्, पिलातसलाई जीवनको केन्द्रीय प्रश्न सोधिएको व्यक्तिको रूपमा सम्झिनेछ। "ख्रीष्ट भनिने येशूलाई म के गर्छु?"

पहिलो व्यक्ति सर्वनामलाई ध्यान दिनुहोस्: म येशूलाई के गर्न सक्छु? जीवनमा धेरै थोरै चीजहरू छन् जुन अपरिहार्य छन्। पुरानो भनाइ भन्छ, "मृत्यु र कर मात्र चीज हो।" अहँ यो सही छैन, त्यहाँ धेरै बहुमूल्य छन् र येशू ती मध्ये एक हुनुहुन्छ। 2,000 वर्षदेखि, उहाँ मानव इतिहासको केन्द्रीय पात्र हुनुहुन्छ र किनभने येशू ब्रह्माण्डको मुटुमा हुनुहुन्छ, उहाँ हरेक मानवको एजेन्डाको केन्द्रमा हुनुहुन्छ। येशू ख्रीष्टको बारेमा सबैजना सहमत हुने एउटा सत्य यो हो: उहाँलाई बेवास्ता गर्न सकिँदैन। शताब्दीयौं बिट्टै जाँदा, पुरुषहरूले उहाँलाई प्रेमका साथ जवाफ दिएका छन्, कसैले तिरस्कारका साथ, कसैले घृणाका साथ, कसैले तिरस्कारका साथ, कसैले अचम्मका साथ, कसैले इन्कार र कसैले स्नेहका साथ, तर सबैले जवाफ दिए। येशूको जीवनी यी शब्दहरूसँग समाप्त हुन्छ, उहाँले भन्नुहुन्छ, "हेर, म सधैं संसारको अन्त सम्म पनि तपाईं सँग छु।"

येशू ख्रीष्ट अझै जीवित हुनुहुन्छ। उहाँ कुनै कल्पनाको चित्र वा परी कथाको उत्पादन होइन। उनी ऐतिहासिक व्यक्ति मात्र होइनन्। उहाँ संसारको महान धर्म मध्ये एक को आश्चर्यजनक संस्थापक होइन। उहाँ जीवित हुनुहुन्छ। उहाँ कफर्नहुममा जस्तै यहाँ घरमा हुनुहुन्छ। उहाँ हिजो, आज र सधैंभरि उस्तै हुनुहुन्छ। यदि तपाईंले त्यसलाई भित्र डुब्र दिनुभयो भने, पिलातसले वर्षौं अघि सोधेको प्रश्न त्यतिबेला जत्तिकै सान्दर्भिक र आज पनि महत्त्वपूर्ण छ।

येशू बाँचे वा मर्ने भन्ने प्रश्न यहूदी महासभा वा रोमी अधिवक्ताको लागि चिन्ताको विषय भन्दा बढी थियो। होइन, येशू जिउनु पर्छ कि मर्नु पर्छ भन्ने प्रश्नको जवाफ हरेक पुरुष र हरेक महिलाको हृदयमा, दिमागमा छ। ख्रीष्ट भनिने येशूलाई तिमीले के गर्छौं? तपाईंले त्यो क्रुसिफिक्सन दृश्य हेर्न सक्नुहुन्छ र तपाईंले जीवनमा र त्यहाँ पात्रहरूको होस्टहरूको अनुहारमा विशिष्ट छनौटहरू देख्न सक्नुहुन्छ। म तपाईंसँग ती चार छनौटहरू साझा गर्न दिनुहोस्।

1. सत्य वा परम्परा छान्नुहोस् /

सत्य वा परम्परा मुख्य पुजारी र फरिसीहरूको सामना गर्ने मुद्दा थियो। वास्तवमा, यो मुद्दा त्यहाँ क्रस भएको प्राथमिक कारण थियो। यहूदीहरूले शताब्दीयौंदेखि मसीहको खोजी गरिरहेका थिए। यो पुरानो नियम मार्फत सबै तरिकामा भविष्यवाणी गरिएको थियो। हरेक दिन हजारौंको संख्यामा यहूदी परिवारहरूले मसीहको आगमनको लागि प्रार्थना गर्थे तर उनीहरूले मानेका थिए कि उहाँ कुनै महान सैन्य र सरकारी प्रतिभा हुनुहुनेछ। तिनीहरू नयाँ मोशा वा यहोशू वा दाऊद खोजिरहेका थिए। तिनीहरूले रथको पछाडि सेतो घोडामा बलियो, सैन्य प्रतिभाशाली व्यक्ति खोजिरहेका थिए। तिनले ठूला सेनाहरूलाई रोमीहरूमाथि विजय हासिल गर्न नेतृत्व गर्नेछन्। अर्को शब्दमा, तिनीहरूले आफूले चाहेको कुरा खोजिरहेका थिए, परमेश्वरले घोषणा गर्नुभएको कुरा होइन।

त्यसैले समयको पूर्णतामा मसीह आउनुभयो र तिनीहरूले अपेक्षा गरेजस्तो उहाँ सायदै हुनुहुन्थ्यो। जनावरको गोठमा जन्मिएको त्यहाँ कुनै राजनैतिक सम्बन्ध थिएन, कुनै वंशावली वा औपचारिक तालिम थिएन। किन उहाँ यहूदी पनि हुनुभएन, उहाँ गालीलबाट हुनुहुन्थ्यो। उनका नजिकका साथीहरू माछा जस्तै गन्ध थिए र उनले कर उठाउने र वेश्याहरूको संगत राखे। जनताले उनलाई माया गर्थे। तिनीहरूले उहाँलाई प्रेम गरे किनभने उहाँले तिनीहरूलाई प्रेम गर्नुभयो र किनभने उहाँले सरल सत्य बोल्नुभयो। उहाँ सत्य हुनुहुन्थ्यो तर "शक्तिहरू" को अपेक्षा गरिएको परम्परा थियो। परम्परासँग छेडछाड गर्नु भनेको सधैं क्रुसलाई अदालत गर्नु हो।

मत्ती 15 मा त्यो अध्यायको सुरुमा, येशूले तिनीहरूको सानो परम्पराको निन्दा गर्नुभयो जुन तिनीहरूले स्थापना गरेका थिए ताकि यहूदीहरूले मन्दिरमा आफ्नो सम्पत्तिहरू बंधक गरेर आफ्नै आमाबाबुको हेरचाहलाई बेवास्ता गरेका थिए। पद 6 मा केही घिनलाग्दो टिप्पणीहरू समापन गर्दै, "तपाईंले आफ्ना साना साना परम्पराहरूद्वारा परमेश्वरको वचनलाई बेकार बनाउनुभएको छ।" मत्ती 23 मा, उहाँले मुख्य पुजारीहरू र फरिसीहरूलाई सेतो चिहानहरूलाई बोलाउनुभयो "तपाईंहरू सबै बाहिर चित्रित हुनुहुन्छ, तर भित्र तपाईं मरेका मानिसहरूका हड्डीहरूले भरिएका हुनुहुन्छ।"

सत्य वा परम्परा, यो एक कालातीत मुद्दा हो, एक कालातीत विकल्प हो। फरिसीहरूले आफूले चाहेको कुरा खोजिरहेका थिए, नभई परमेश्वरले घोषणा गर्नुभएको कुरा र हामीमध्ये धेरैले पनि। शताब्दीयौंदेखि, सम्प्रदायहरू, सम्प्रदायहरू, पंथहरू र समूहहरू र तिनीहरूका नेताहरूले येशूका चित्रहरू चित्रित गरेका छन् जुन परमेश्वरको वास्तविक पुत्रसँग थोरै मिल्दोजुल्दो छ। त्यही अवधिमा बाइबल कहिल्यै नपढ्ने लाखौं व्यक्तिहरूले तपाईंलाई "भगवानको बारेमा मेरो विचार हो..." वा "मैले सधैं येशूको रूपमा सोचेको छु..." भनिरहेका थिए सत्यमा परम्परा छनोट गर्ने अर्को तरिका। मलाई सुन्नुहोस्। भगवानले धारणाको सम्मान गर्दैनन्। यदि उहाँले त्यसो गर्नुभयो भने, फरिसीहरू ठीक हुने थिए। परमेश्वरले जे सम्मान गर्नुहुन्छ त्यो सत्य हो।

तपाईं वास्तविक येशूलाई के गर्नुहुन्छ? के तपाईं उसलाई जस्तो बनाउन चाहानुहुन्छ? वा, तपाईं आफ्नो जीवन उहाँ को हुनुहुन्छ भनेर ढाँचा गर्नुहुन्छ?

2. ख्रीष्टको छनौट वा भीड?

यो विशेष रूपमा पत्रुस सामना गरेको छ कि छनोट थियो। यो विडम्बनाको कुरा हो कि येशूको क्रुसिफिक्सनलाई क्रोधित भीड, एक विवेकहीन भीड द्वारा प्रेरित गरिएको थियो। यो विडम्बनापूर्ण छ किनकि उहाँको सम्पूर्ण सेवकाईमा, येशू भीडमा धेरै लोकप्रिय हुनुहुन्थ्यो। डाँडाको महान् उपदेश, उहाँ पहाडमा हुनुको कारण यो हो कि उहाँलाई त्यो एम्फिथिएटर आवश्यक थियो कि यति ठूलो मानिसहरूलाई आफ्नो सन्देश घोषणा गर्न सक्षम हुन। (मत्ती ५-७) येशूले मुट्टीभर खाना लिनुभयो र ५,००० पुरुष र महिला र केटाकेटीहरूलाई खुवाउनुभयो। (मत्ती 14) जकैयस रूखमा चढे किनभने उसले देख्न सकेन, भीड धेरै थियो। (लुका) ठीक सात दिन अघि उहाँ यरूशलेममा आउँदा तिनीहरूले "परमेश्वरको पुत्रलाई होसन्ना" भनेर कराउँदै आफ्नो बाटोमा खजूरका पातहरू राखिरहेका थिए। वास्तवमा यो भीडको कारण थियो कि येशू जति लामो समयसम्म बाँच्नुभयो।

उहाँको सेवकाईको करिब दुई तिहाई बाटो "फरिसीहरूले एकअर्कालाई भने, 'हेर, यसले हामीलाई कतै पाउँदैन। हेर, सारा संसार

उहाँको पछि लागेको छ!" (यूहन्ना १२:१९) धेरै पटक सुसमाचारहरूमा, भीडहरू उहाँलाई राजाको मुकुट लिन तयार थिए। तर भीडद्वारा येशूलाई कहिल्यै मुकुट दिइनेछैन। उहाँ या त सिंहासनमा हुनुहुन्छ वा प्रत्येक व्यक्तिको हृदयमा सिंहासनमा हुनुहुन्छ।

येशूको गिरफ्तारी पछि पत्रुस कसरी टाढाबाट पछ्याए याद छ? उनी आफैलाई न्यानो पाउँदैन क्याम्प फायरको छेउमा उभिएर र तीन फरक पटक उनले प्रभुलाई चिन्ने इन्कार गरे। त्यो किन थियो? यो एक मूर्ख प्रश्न हो, हैन? यो पत्ता लगाउन रकेट वैज्ञानिक लाग्दैन। त्यो बेला राजनीतिक रूपमा सही स्थिति थिएन। कलवरी भनिने त्यो पहाडमा चौथो क्रस भएको हुन सक्छ। कम्तिमा यसले पक्कै गम्भीर पिटाइ ल्याएको थियो, ख्रीष्ट वा भीड? पत्रुसले भीडलाई लिए।

पुनरुत्थान पछि, येशूले उहाँलाई आमनेसामने देख्नुभएपछि र उहाँलाई कति माया गर्नुहुन्छ भनेर बताउनुभयो, येशूले उहाँलाई माफ गरिसकेपछि, पेन्टेकोस्टको सात हप्ता पछि, पवित्र आत्माको आगमन पछि र उहाँको चर्चको आगमन पछि, त्यही पत्रुस। ईसाई धर्मको लागि यस्तो बल हो, उसले उही नेताहरूको अगाडि बोलाएको छ। उसले आफ्नो ज्यानलाई धम्की दिएको छ र तिनीहरू भन्छन्, "पिटर, तिमी के गर्न जाँदैछौ?" मुख्य कुरा के हो भने उसले फेरि उही प्रश्न गरेको छ। ख्रीष्ट वा भीड? उसको श्रेयको लागि, यस पटक पिटरले उनीहरूलाई आँखामा हेर्छन् र यदि तपाईं व्याख्यालाई अनुमति दिनुहुन्छ भने, उनले भने, "म ख्रीष्टलाई लिनेछु, धन्यवाद।" (प्रेरित ४-५)

हरेक दिन तपाईं एउटै प्रश्नको सामना गर्नुहुन्छ र म पनि। भीड धेरै चंचल छ। हामी भन्छौं अमेरिका एक क्रिश्चियन राष्ट्र हो। यो मानिँदैन कि धेरैजसो अमेरिकीहरू कहिल्यै ईसाई थिए, तर यहूदी-क्रिश्चियन नैतिकता भनेको यो देशको लागि खडा, प्रशंसा र मूल्यवान सबै कुरा थियो। आज, एकदम स्पष्ट रूपमा, एक क्रिश्चियन हुनुलाई सामान्यतया असभ्य, अज्ञानी र राजनीतिक रूपमा गलतको रूपमा हेरिन्छ। हाम्रो समाज असहिष्णु छ भन्ने कुराको बारेमा मात्र कसैको लागि हो जसले पूर्ण सत्य भन्ने कुरामा विश्वास गर्दछ। कसैको लागि खडा भएर भन्नु पूर्णतया अस्वीकार्य छ "येशूसँग म सहमत छु कि उहाँ नै बाटो, सत्य र जीवन हुनुहुन्छ। होइन, तपाईं उहाँद्वारा मात्र स्वर्गमा अरू कुनै बाटो पाउनुहुन्न।" अनि तपाईं? के तपाईं मर्न संसारको लागि नून र प्रकाश हुनुहुन्छ? वा, के तपाईं पिटर जस्तै तपाईंको आफ्नै सानो क्याम्प फायरमा खडा हुन रोञ्जुहुन्छ,

3. विवेक वा सिजर?

पिलातसलाई थाहा थियो कि यो मानिस निर्दोष थियो, पक्कै पनि मृत्युदण्डको आदेश दिने कुनै पनि अपराधबाट निर्दोष थियो। त्यसोभए जब यस मानिसलाई देशद्रोही भनेर आरोप लगाइयो, पिलातसले उसलाई भित्र बोलाए र येशूलाई सोधे, "के तपाईं राजा हुनुहुन्छ?" येशूले शान्त भएर हेर्नुभयो र भन्नुभयो, "तिमीले सहि भन्यौ, तर मेरो राज्य यस संसारको होइन।" तिनीहरूको कुराकानी पछि, पिलातसले येशू विद्रोही होइन भनेर थाहा पाए। उहाँ कुनै विद्रोहवादी वा जोशिलो थिएन। यो मानिस किन पहिलो स्थानमा उहाँको अगाडि देखा पर्‍यो भनेर उसले सोच्यो।

म्याथ्यूले हामीलाई रेकर्ड गरेर एउटा कोष्ठकीय नोट दिन्छ "जब पिलातस आफ्नो न्यायाधीशको आसनमा बसिरहेका थिए, उनकी पत्नीले उनलाई यो सन्देश पठाए, 'त्यस निर्दोष मानिससँग कुनै सरोकार नगर्नुहोस् किनकि मैले आज सपनामा धेरै दुःख भोगेको छु। उहाँलाई।'" (मत्ती २६:१९) त्यसैले पिलातसले उनलाई रिहा गर्ने प्रारम्भिक निर्णय गरे। जब यहूदीहरूले त्यो निर्णय प्रकट भएको र तिनीहरूको षड्यन्त्र असफल भएको देखे, प्रेरित यूहन्नाले तिनीहरूको प्रतिक्रिया रेकर्ड गरे। "त्यसबेलादेखि पिलातसले येशूलाई मुक्त गर्न खोजे, तर यहूदीहरूले यसो भन्दै चिच्याए, 'यदि तिमीले यो मानिसलाई छोडिदियो भने, तिमी सिजरको मित्र होइनौ। राजा भएको दाबी गर्ने जो कोहीले सिजरको विरोध गर्छ।' (यूहन्ना १९:१२)।) BAM! के तपाईंलाई थाहा छ त्यो के थियो? त्यो ढोका येशूमा ठोक्किएको आवाज थियो। त्यो निर्णायक प्रहारको आवाज थियो।

एक चौथाई शताब्दीभन्दा बढी समयसम्म यहूदिया रोममा भावी नेतृत्वको लागि परीक्षाको मैदान बनेको थियो। जस्तै पुरानो गीतले भन्छ, "यदि तपाईं यसलाई त्यहाँ बनाउन सक्नुहुन्छ, तपाईं यसलाई जहाँ पनि बनाउन सक्नुहुन्छ।" यदि एक रोमन प्रोक््युरेटर त्यहाँ तीन वा चार वर्ष बस्न सक्छ र यहूदीहरूलाई सन्तुष्ट पार्न सक्छ र सबै कुरा चुपचाप राख्छ, ऊ राजनीतिक पदोन्नतिको लागि रोम फर्किने थियो। यदि उसले त्यहाँ पुग्न सकेन भने, ऊ केवल एक प्रकारको अस्पष्टतामा डुबेको थियो। जब पिलातसले ती शब्दहरू सुने, "यदि तिमी यस मानिसको मित्र हो भने, तिमी सिजरको मित्र होइनौ।" उसले तुरुन्तै सिजरलाई फिर्ता भएको शब्दलाई चित्रण गर्न सक्छ कि यहाँ एक जना मानिस, पिलातस थियो, जसले यहूदीहरूको एउटा समूहको विरोध गरिरहेको थियो, जसले विद्रोह गराएको थियो। सायद यो धेरै समस्या हुन गइरहेको थियो। पिलातसले भने, "यो के हुनेछ, विवेक वा सिजर?" उनले सिजर रोजे।

हामीसँग एउटै विकल्प छ। हाम्रो सिजर त्यो शक्ति, अख्तियार वा प्रभाव हो, जसको अनुमोदन हामीलाई असाध्यै आवश्यक छ। हुनसक्छ यो काममा तपाईंको मालिक हो जसले एक हातमा वृद्धि र पदोन्नति र अर्को हातमा गुलाबी पर्ची राख्छ जसले तपाईंलाई आफ्नो निष्ठामा सम्झौता गर्न सोध्छ। यो VIP हो जसको पक्षमा हामीलाई लाग्छ कि हामीसँग हुनुपर्छ र प्रत्येक दिन लाखौं पटक अखण्डतामा सम्झौता हुन्छ, विश्वास पातलो हुन्छ र कहिलेकाहीं पकेटबुकको मूल्य हुन्छ। सिजरको सेवा गरिन्छ, र ख्रीष्टलाई क्रूसमा टाँगिन्छ।

4. सबमिशन वा स्व।

क्रुसिफिक्सन ड्रामाको अर्को पात्रलाई हेरौं, यहूदा इस्करियोट नाउँको मानिस। उहाँको हृदयमा हामी जीवनको आधारभूत संघर्ष र निर्णय पाउँछौं भन्ने विश्वास गर्छु। म विश्वस्त छु कि धेरै मानिसहरूमा यहूदा को हो भन्ने पूर्णतया गलत धारणा छ। हामीमध्ये धेरैले उहाँलाई पूर्णतया र निरन्तर रूपमा कालो टोपी लगाएका, अनुहारमा केप लगाएका, छायाँमा लुकाउने र जीवनभर दुष्टताको प्रतीक मात्र हुने केही शैतानी खलनायकको रूपमा चित्रण गर्छौं। मलाई विश्वास छैन कि यो सत्य हो। म विश्वास गर्छु कि जब येशू १२ जना मानिस, १२ जना प्रेरितहरू खोज्न बाहिर जानुभयो, उहाँले भेट्टाउन सक्ने सबै भन्दा राम्रो मानिस छात्रुभयो र यहूदा ती मध्ये एक थियो। शिक्षित र एक यहूदी, उहाँ शायद १२ मध्ये सबैभन्दा योग्य र सबै भन्दा राम्रो तयार हुनुहुन्थ्यो। होइन, यहूदाको भाग्य र उनको प्रतिष्ठा युगहीन संघर्ष, सार्वभौमिकताको छनौटमा गलत निर्णयको परिणामको रूपमा आयो। कसले शासन गर्छ भन्ने छनोट। भगवान वा स्व।

समय बित्दै जाँदा, यहूदा आफ्नो कामको नतिजाको स्तब्ध साक्षी भयो। जब उसले यो लिन्य भीडको क्रोधित चिच्याहट सुन्छ, उसको मुटु फुट्न थाल्छ। मलाई लादैन् कि उसले कुसमा मोलतोल गर्‍यो। जसरी येशूलाई त्यो पहाड माथि लैजान्छ, आतंकित भएका उनले रगतको पैसा फिर्ता गरेर सम्झौता रद्द गर्न खोजे। ऊ दौडन्छ र मुख्य पुजारीहरूको खुट्टामा फालिदिन्छ। तिनीहरूको कपटमा, जसले तिर्यो तिनीहरूले फिर्ता लिने छैनन्। घायल अन्तस्करणबाट त्रसित, उनले गल्लीले जल्लादको फाँसीमा फर्केर कामलाई पूर्ववत गर्न खोजे।

मलाई भन्नुहोस्, के तपाईंले कहिल्यै सोच छोड्नुभएको छ कि यदि यहूदा ख्रीष्ट बिना बाँच्न सक्दैन भने, उसले किन उहाँको लागि बाँच्न रोजेन? जवाफ सरल छ। येशूविना बाँच्ने उनको कुनै मनसाय थिएन। उहाँ उसलाई लिन चाहनुहुन्थ्यो, तर धेरै गम्भीरतापूर्वक होइन। उसले येशूलाई राख्न र केही नगुमाउन चाहन्थ्यो, वास्तवमा चाँदीका ३० टुक्राहरू पनि कमाउन चाहन्थे। उहाँ येशूलाई पछ्याउन इच्छुक हुनुहुन्थ्यो, तर आफ्नै सर्तहरूमा, यो सशर्त थियो। उसलाई त्यो बीचको मैदान चाहियो। यहूदाले एक हातमा ख्रीष्ट र अर्को हातमा चाँदीका तीस टुक्राहरू टाँस खोज्यो। त्यो छनोट अझै बाँकी छ। भगवान वा स्वयम् ? तीमध्ये एउटालाई कुसमा टाँगिनुपर्छ।

पावलले सम्पूर्ण सुसमाचार सन्देशको हृदयमा के छ भने, "म ख्रीष्टसँग कूसमा टाँगिएको छु, यद्यपि म जीवित छु, तर म होइन, तर ख्रीष्ट ममा बस्नुहुन्छ।" (गलाती २:२०) तपाईं स्वीकार गर्न सक्नुहुन्छ र बप्तिस्मा लिन सक्नुहुन्छ, तर जबसम्म तपाईंले आफैलाई कूसमा टाँगे र ख्रीष्टलाई शासन गर्न दिने निर्णय गर्नुहुन्न, तपाईंले ईसाई धर्मको आनन्द र फल थाहा पाउनुहुनेछैन।

के तपाईंलाई थाहा छ संसारको सबैभन्दा दुखी मान्छे को हो? हुर्कदै, मलाई सधैं भनिन्थ्यो कि यो पापीहरू थिए, जो त्यहाँ बाहिर कामुक जीवन बिताउने, भोज गर्ने र उच्च समय बिताउनेहरू थिए। तर तिनीहरू संसारका सबैभन्दा दुखी मानिसहरू होइनन्। गलत नबुझ्नुहोस्। अन्ततः तिनीहरूले आफूलाई के समावेश गर्दछन् तिनीहरूलाई समात्नेछ। यो एक खाली जीवन हो जसले शून्यता तर्फ लैजान्छ। यसले पूर्ण अस्वीकृति र निराशालाई निम्त्याउँछ। तर तिनीहरू संसारका सबैभन्दा दुखी मानिसहरू होइनन्। संसारमा सबैभन्दा दुखी मानिसहरू त्यो हो जुन जुडास जस्तै हो जो त्यो बीचको भुइँमा उभिन्छ र एक हातमा क्रस र अर्को हातमा संसारलाई समात्ने प्रयास गर्दछ। त्यो विभाजनलाई टाँस्दै, जो कोही पनि टाँस सक्दैन, तिनीहरू निरन्तर भित्रै टुक्रिन्छन्। सबमिशन वा आत्म, तपाईंले प्रश्नको सामना गर्दा तपाईंले जवाफ दिनु भएको छ,

यो अचम्मको छैन? पिलाटसले यो प्रश्न लगभग २,००० वर्ष पहिले सोधेका थिए र अझै पनि यो वर्षौं सम्म प्रतिध्वनित छ। आधारभूत छनोटहरू, सत्य वा परम्परा, ख्रीष्ट वा भीड, अन्तस्करण वा सिजर र आत्मसमर्पण वा आत्म सबै अझै त्यहाँ छन्। तपाईंको निर्णय के छ? ख्रीष्ट भनिने येशूलाई तिमीले के गर्छौं?

दुःखको कुरा, जब भीडले त्यो प्रश्न सुने, मुख्य पूजाहारीहरू र फरिसीहरूको नेतृत्वमा तिनीहरूले "उहाँलाई कूसमा टाँगुहोस्, उहाँलाई कूसमा टाँगुहोस्, उहाँलाई कूसमा टाँगुहोस्!" भनेर नारा लगाउन थाले। मलाई आशा छ तपाईंको प्रतिक्रिया फरक छ। येशूले मत्ती १०:३२ मा भन्नुभयो, "जसले मलाई मानिसहरूको सामु स्वीकार गर्छ, म पनि पिताको अगाडि स्वीकार गर्नेछु।" उहाँले मार्क १६:१६ मा भन्नुभयो, "जसले विश्वास गर्छ र बप्तिस्मा लिन्छ उसले उद्धार पाउनेछ, जसले विश्वास गर्दैन भने दोषी ठहरिनेछ।"

आज, त्यो सबैभन्दा महत्त्वपूर्ण प्रश्न तपाईंको सामु छ। "ख्रीष्ट भनिने येशूलाई तिमीले के गर्नेछौं?" यदि तपाईंले कहिल्यै जवाफ दिनुभएन भने ठूलो अर्थमा, यदि तपाईंले कहिल्यै भन्नुभएको छैन भने, "मलाई थाहा छ उहाँ परमेश्वरको पुत्र हुनुहुन्छ, म स्वीकार गर्नेछु, म यसलाई अहिले नै स्वीकार गर्नेछु, तब अब समय आएको छ। म चाहन्छु। बप्तिस्मा लिनको लागि, प्रतीकात्मक रूपमा मेरो पुरानो पापी आत्मलाई पानीको चिहानमा गाड्दै जीवनको नयाँपनमा हिँड्न उठाउनको लागि।" मलाई आशा छ कि तपाईंको जवाफ "उसलाई फेरि कुसमा टाँगुहोस्। उसलाई फेरि कुसमा टाँगुहोस्" भनी भीड जस्तो हुनेछैन।

तपाईंहरू मध्ये जसले आफ्नो जीवन ख्रीष्टमा समर्पित गर्नुभएको छ, के तपाईंले ती चारवटा आधारभूत छनोटहरू जाँच्नुहुन्छ जुन त्यो प्रश्न भित्र बेरिएको छ? के तपाईं आफ्नो हृदयको गहिराइमा हेर्नुहुन्छ र आफैलाई सोध्नुहुनेछ कि म आफूले चाहेको येशूको चित्र कोर्दै छु वा म सत्यलाई पछ्याउँदै छु? के म साँच्चै भीडको साइरन कल सुन्दै छु वा म मृत्युको संसारमा दृढ उभिरहेको छु जसलाई उभिने व्यक्ति चाहिन्छ? आफैलाई प्रश्न सोध्नुहोस्, मेरो अन्तस्करणले मलाई अगुवाइ गरिरहेको छ वा म कतै सिजरको अगाडि झुकिरहेको छु?

आखिर, के मैले उहाँलाई आत्मसमर्पण गर्ने? वा, तपाईं साँच्चै आफ्नो शटहरू कल गर्दै हुनुहुन्छ। के तपाईं एक पटक ख्रीष्टमा विश्वासी हुनुहुन्थ्यो तर अब पुनः प्रतिबद्ध हुनु आवश्यक छ, परमेश्वरलाई एक पटक फेरि माफी दिन उहाँ इच्छुक हुनुहुन्छ र त्यस कुसबाट शक्ति प्राप्त गर्नको लागि उठ्न र साँचो आत्मसँग हिँड्नको लागि। त्यसोभए आज त्यो प्रतिबद्धताको दिन हो। ढिलो नगर्नुहोस्। Amazing Grace

#1277 Steve Flatt अगस्त 25, 1996

अध्याय ५

बञ्चरोको टाउको कहाँ खस्यो ?

पहिलो नजरमा यो प्रश्नलाई कहिल्यै सोधिएको सबैभन्दा ठूलो प्रश्न वा तपाईंको जीवनमा कुनै महत्त्व वा प्रभावहरू मध्ये एक मानिँदैन। तर हामीले समाप्त गरिसकेपछि, सायद, तपाईंले केही चीजहरू देख्नुहुनेछ जुन तपाईंको परमेश्वरसँगको हिँडाइमा अत्यन्त महत्त्वपूर्ण छ।

एलीशा इजरायलका महान् अगमवक्ता हुन्, आफ्नो गुरु एलियाको उत्तराधिकारी। एलीशाले भविष्यका अगमवक्ताहरूका लागि विद्यालय सुरु गरेका छन्। यो बिन्दुमा बढेको छ कि तिनीहरूको वर्तमान सुविधा धेरै सानो थियो। त्यसैले तिनीहरू नयाँ साइटमा गए र नयाँ सुविधाको लागि जग्गा खाली गर्न थाले।

अगमवक्ताहरूको समूहले एलीशालाई भने, 'हेर, हामी जहाँ तपाईंसँग भेट्छौं त्यो ठाउँ हाम्रो लागि एकदम सानो छ। हामी यर्दनमा जाऔं, जहाँ हामी प्रत्येकले एउटा पोल पाउन सक्छौं, र हामी त्यहाँ एउटा ठाउँ बनाउँछौं। हामीलाई बाँच्न।' अनि उहाँले भन्नुभयो, 'जाओ।' तब तिनीहरूमध्ये एक जनाले भने, 'कृपया तपाईं आफ्ना सेवकहरू लिएर आउनुहुन्न?' एलीशाले जवाफ दिए, 'म गर्छु,' अनि तिनी तिनीहरूसँगै गए, तिनीहरू यर्दनमा गए र रूखहरू काट्न थाले, तिनीहरूमध्ये एकजना रूख काट्दै गर्दा, फलामको बञ्चरो पानीमा खस्यो, 'हे प्रभु!,' उसले करायो, 'यो उधारो थियो!' परमेश्वरका जनले सोध्नुभयो, 'कहाँ खस्यो?' जब तिनले तिनलाई ठाउँ देखाए, तब एलीशाले एउटा लट्टी काटेर त्यहाँ फाले, र फलामलाई तैराइदिए, 'उहाँले त्यसलाई बाहिर निकाल,' भन्नुभयो, तब त्यस मानिसले आफ्नो हात पसारेर ल्यायो।' (२ राजा ६:१-६)

हामी मध्ये धेरैले लम्बरज्याकको रूपमा धेरै समय बिताएका छैनौं, तर तपाईं दृश्य चित्रण गर्न सक्नुहुन्छ। धेरैजसो पुरुषहरूले एक वा अर्को समयमा बञ्चरो ह्यान्डल गरेका छन् र तपाईंलाई थाहा छ कि त्यो बञ्चरोलाई बारम्बार घुमाउँदाको केन्द्रबिन्दु बलले अन्ततः बञ्चरोको टाउको खुकुलो बनाउँछ। त्यसैले जब यो युवा सेमिनारियन लम्बरज्याक टाढा जान थाल्यो, एकै झोलामा, बञ्चरोको टाउको यस बिन्दुमा ढिलो भयो कि यो ह्यान्डलबाट उडेर नदीमा पुग्यो। यो एक साधारण कथा हो, र यसमा अगमवक्ताले एक धेरै सरल प्रश्न सोध्नुभयो। छैटौं पदमा उनले सोध्छन्, "बचराको टाउको कहाँ खस्यो?"

त्यो प्रश्नबाट, म आध्यात्मिक आवेदन गर्न चाहन्छु। एक दिन धेरै पहिले, उसले फलामको टुक्रा बनाएको तथ्य भन्दा धेरै धेरै सिक्न सकिन्छ। एक खर्ब आकाशगंगाहरू सृष्टि गर्नुहुने र यस पृथ्वीको सतहमा सबै थोक राख्नुहुने भगवान, जसले आफ्नो पुत्रको रूपमा यस पृथ्वीमा आउनुभयो, जसले बिरामीहरूलाई निको पार्नुभयो, कुष्ठरोगीहरूलाई निको पार्नुभयो, जसले लङ्गडाहरूलाई हिँड्न बाध्य बनाउनुभयो, जो परमेश्वर हुनुहुन्छ। फेरि फर्केर आउने र सबै सृष्टिलाई उत्तेजित आगोमा पगाल्ने, मलाई पाँच पाउन्ड फलामको टुक्रा तैरिन सक्छ भनेर देखाउन आफ्नो बाटोबाट बाहिर जानु पर्दैन। होइन, मलाई लाग्छ कि यो बञ्चरोको टाउको केहिको लागि खडा छ।

बन्चरोको टाउकोले शक्तिलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ जुन परमेश्वरले तपाईंको जीवनमा च्यानल गर्न चाहनुहुन्छ। अर्को शब्दमा भन्नुपर्दा, बन्चरोको टाउकोले आफ्नो कामलाई प्रभावकारी रूपमा गर्नको लागि परमेश्वरले तपाईंको हातमा राख्नुहुने औजारहरूलाई जनाउँछ। यो युवा सेमिनारियन लम्बरज्याक, आज क्रिश्चियन जस्तै, आफ्नो उपस्थिति र परमेश्वरको लागि सार्थक काम गर्न आफ्नो प्रयास लागू गर्दै थियो। तर बञ्चरोको टाउको बिना, उपस्थिति र प्रयास पर्याप्त छैन भनेर उनले थाहा पाए। बञ्चरोको टाउको ठाउँमा र धारिलो नभई रूख काट्नु हुन्न। मलाई लाग्छ यो पाठ आज धेरै मानिसहरू संग घर हिट हुनेछ। तपाईंले यो पाठ पढिरहनु भएको तथ्यले तपाईंको रुचि र तपाईंको प्रयास कहाँ छ भन्ने संकेत गर्दछ। तर भगवानको लागि कति रूख काट्दै हुनुहुन्छ? तपाईं आफ्नो ख्रीष्टियन जीवनमा कतिको फलदायी हुनुहुन्छ? आफ्नो परिश्रमको फलबाट अहिले कतिको सन्तुष्ट हुनुहुन्छ? यो जवान विद्यार्थी जस्तै धेरै क्रिश्चियनहरू हेर्नुहोस्। उनीहरूले आफ्नो बञ्चरोको टाउको गुमाएका छन्। तिनीहरू हुन सक्ने होइनन्। तिनीहरू जस्तो हुनुपर्छ भन्ने होइनन्। धेरै अवस्थामा, तिनीहरू पहिले जस्तै छैनन्। धेरै मिहिनेत गरेको छ, तर फल भने थोरै छ। ओह, तिनीहरू अझै पनि गतिहरू मार्फत जान्छन्, अझै पनि स्विंग र स्विड र स्विड र वास्तविक लम्बरज्याकहरूसँग कुहिनी रगाउँछन्। तिनीहरू रूखहरू झर्ने दिनहरूको बारेमा कुरा गर्छन्। त्यो केहि थियो, तर अहिले धेरै रूखहरू तिनीहरूका लागि झरिरहेका छैनन्। न फल, न शक्ति, न आनन्द, उनीहरूले बञ्चरोको टाउको गुमाएका छन्।

यसले मलाई एउटा युवा लम्बरज्याकको बारेमा सुनेको कथाको सम्झना गराउँछ जो एक धोखेबाजको रूपमा शिविरमा गएको थियो। पहिलो दिन उनी बाहिर निस्कँदा तयार, तयार र गुञ्ज हो। दिनभरि ठूलो उत्तरपश्चिममा काम गरिन र दिनको अन्त्यमा उसले 20 वटा विशाल रूखहरू काटेको थियो। जब ऊ त्यो क्याम्प फायरको वरिपरि क्याम्पमा फर्कियो, उसले कति राम्रो गर्यो भनेर घमण्ड गरिरहेको थियो। एक जना दिग्गज लम्बरज्याकले उसको वरिपरि आफ्नो हात राख्यो र भन्यो, "तिमीलाई थाहा छ मलाई विश्वास छ कि 20 एक धोखेबाजको लागि पहिलो दिनको रेकर्ड हुन सक्छ।" उहाँले जारी राख्नुभयो "यहाँ वरपरका शीर्ष व्यक्तिहरू दिनमा 30 वटा रूखहरू गर्छन्। तपाईं यसलाई राख्नुहोस्, मलाई छोटो समयमा विश्वास छ, तपाईं त्यहाँ पुग्नुहुनेछ।" त्यसको भोलिपल्ट प्रभाव पार्ने रुकी लम्बरज्याक १५ मिनेट पहिले उठ्यो, उसले आफ्नो खाजाको समयबाट १५ मिनेट काट्यो, उसले हान्यो र हान्यो र आरा हान्यो। अन्तमा, जब उसले दिनको अन्त्यमा समाप्त भयो, 18 रूखहरू मात्र काटिएका थिए। उनी बरु डिप्रेसनमा थिए। उसले भन्यो, "म भोलि ३० मिनेट पहिले उठ्छु, म मेरो खाजाको समयमा सबै काम गर्नेछु।" तेस्रो दिन, जम्मा 16 रूखहरू झरेका थिए। हप्ताको अन्त्यमा, उहाँ लगभग एक दर्जन तल झर्नु भयो। आफ्नो घमण्ड निल्दै, उसले क्याम्पमा आफ्नो बाटो मोपिङ गर्‍यो र उसले त्यो अनुभवी लम्बरज्याकसँग कुरा गर्यो र भन्यो, "मैले बुझिन।" उनले भने, "जति मेहनत गर्छु, त्यति नै बाधा पाउँछु।" अनुभवी लम्बरज्याकले सोध्यो, "तिमीले आफ्नो बन्चरोको टाउको तिखार्न समय निकाल्यौ?" जवान मानिसले माथि हेर्यो, आँखा घुमाउँदै, सास फेर्यो र भन्यो, "होइन। मैले बन्चरोको टाउको तिखार्न समय लागेन किनभने मैले धेरै गर्नु थियो।" "तेस्रो दिन, जम्मा 16 रूखहरू झरेका थिए। हप्ताको अन्त्यमा, ऊ झन्डै एक दर्जन पुग्यो। आफ्नो घमण्ड निल्दै, उसले एक प्रकारको मोपिङ गर्दै शिविरमा प्रवेश गर्यो र उसले त्यो अनुभवी लम्बरज्याकसँग कुरा गर्यो र भन्यो, "म। बुझिएन।" उसले भन्यो, "म जति कोसिस गर्छु, त्यति नै बाधा पाउँछु।" अनुभवी लम्बरज्याकले सोध्यो, "तिमीले आफ्नो बन्चरोको टाउको तिखार्न समय निकाल्यौ?" युवकले माथि हेर्यो, आँखा घुमायो। ,,,,,, मैले बन्चरोको टाउको तिखार्न समय लागेन किनभने मसँग धेरै काम थियो।" "तेस्रो दिन, जम्मा 16 रूखहरू झरेका थिए। हप्ताको अन्त्यमा, ऊ झन्डै एक दर्जन पुग्यो। आफ्नो घमण्ड निल्दै, उसले एक प्रकारको मोपिङ गर्दै शिविरमा प्रवेश गर्यो र उसले त्यो अनुभवी लम्बरज्याकसँग कुरा गर्यो र भन्यो, "म। बुझिएन।" उसले भन्यो, "म जति कोसिस गर्छु, त्यति नै बाधा पाउँछु।" अनुभवी लम्बरज्याकले सोध्यो, "तिमीले आफ्नो बन्चरोको टाउको तिखार्न समय निकाल्यौ?" युवकले माथि हेर्यो, आँखा घुमायो। ,,,,,, मैले बन्चरोको टाउको तिखार्न समय लागेन किनभने मसँग धेरै काम थियो।" अनुभवी लम्बरज्याकले सोध्यो, "तिमीले आफ्नो बन्चरोको टाउको तिखार्न समय निकाल्यौ?" जवान मानिसले माथि हेर्यो, आँखा घुमाउँदै, सास फेर्यो र भन्यो, "होइन। मैले बन्चरोको टाउको तिखार्न समय लागेन किनभने मैले धेरै गर्नु थियो।" अनुभवी लम्बरज्याकले सोध्यो, "तिमीले आफ्नो बन्चरोको टाउको तिखार्न समय निकाल्यौ?" जवान मानिसले माथि हेर्यो, आँखा घुमाउँदै, सास फेर्यो र भन्यो, "होइन। मैले बन्चरोको टाउको तिखार्न समय लागेन किनभने मैले धेरै गर्नु थियो।"

साथीहरू, मलाई विश्वास छ यदि भगवानले अहिले नै हाम्रो कानमा केही कानमा सुने, प्रचारकहरू, एल्डरहरू, डिकनहरू, बाइबल स्कूलका शिक्षकहरू, सल्लाहकारहरू र सेवकाईका कर्मचारीहरूको कानमा कानाफुस गर्ने हो भने, उहाँले कानाफुस गर्नुहुनेछ, " तपाईंले आफ्नो बन्चरो टाउको तिखार्न समय लिनुभयो?" उसले सोध्न सक्छ, "के तपाईंले यो अझै पनि ठाउँमा छ कि भनेर हेर्नको लागि समय लिनुभयो?" के हामी कतै कतै किन नपुगेको भनेर सोचिरहन्छौं र झुल्किरहेका छौं र झुलिरहेका छौं?

हेर्नुहोस् यदि हामीले बन्चरोको टाउको गुमाएका छौं वा बन्चरो सुस्त भएको छ भने, हाम्रो काम धेरै गाह्रो हुन्छ किनभने यो त्यसरी डिजाइन गरिएको छैन। यदि तपाईंले बन्चरोको टाउको गुमाउनुभयो भने, परमेश्वरको लागि फलफूलको आनन्द घटेको छ। तपाईंको प्रार्थना जीवन स्थिर हुन्छ। जोश, लगनशीलता हराएको छ। ख्रीष्टमा हुनुको आनन्द, जुन हामी भित्र बग्ने फोहोरा जस्तै हुनुपर्छ, केवल सुक्छ। हामीले कुनै फल देख्दैनौं।

मैले उत्तरपश्चिमको एउटा विश्वविद्यालयमा केही समयअघि पढेको अर्को कथाको बारेमा सोचें। यसमा लम्बरज्याकहरू पनि समावेश थिए, यो प्रेरणामा अध्ययन थियो। मनोविज्ञान विभागले लम्बरज्याकको दुई समूह लिए। उनीहरूले पुरुषहरूको एउटा समूहलाई उनीहरूले बनाएको समान मूल्य, समान ज्याला, उनीहरूले सधैं गरेको काममा जानको लागि तिरेका थिए - केवल रूखहरू काट्ने। दोस्रो समूहलाई भनिएको थियो "हामी चाहन्छौं कि तपाईं सपाट किनारा, बन्चरोको कुन्द किनारा प्रयोग गर्नुहोस् तर हामी तपाईंलाई तपाईंको नियमित ज्यालाको दोब्बर तिर्नेछौं। हामी केवल तपाईंलाई रूखमा हिकाउन चाहन्छौं, बस जारी राख्नुहोस्। जबसम्म तपाईं चाहनुहुन्छ, हामी तपाईंलाई दोब्बर पारिश्रमिक दिनेछौं। बन्चरोको कुन्द किनारा प्रयोग गर्ने परीक्षण समूहले आधा दिन भित्रै छोडेको थियो। त्यो परीक्षण समूहको अन्तिम लम्बरज्याक टाढा जाँदै गर्दा, उसले आफ्नो टाउको हल्लाइरहेको थियो। आफ्नो निकास अन्तर्वातामा उनले भने, "पैसा, वा पैसा छैन, यो कुनै रमाइलो छैन। जब म बन्चरो घुमाउँछु, मैले चिप्स उडेको देख्नु पर्छ।" हामी मध्ये धेरै थकित, थकित, थकित र बोर पनि हुन्छौं किनभने हामी बन्चरो घुमाउँछौं, तर हामीले चिप्स उडेको देख्दैनौं। फल छैन, छैन। परिणाम, कुनै आनन्द।

बन्चरोको टाउकोको कथाबाट केही सरल अवलोकनहरू

1. बन्चरो टाउको उधारो थियो।

यो प्रयोग गर्नेको सम्पत्ति थिएन। "तिनीहरूमध्ये एकजना रूख काट्दै गर्दा, फलामको बन्चरोको टाउको पानीमा खस्यो, 'हे महाराज,'

उसले कराएर भन्यो, 'उधारिएको हो!' (२ राजा ६:५) के बुझ्नु पर्ने हाम्रो आध्यात्मिक कुल्हाडीको टाउको, त्यो अत्याधुनिक किनार जुन परमेश्वरले हामीसँग भएको चाहनुहुन्छ, त्यो शक्ति हो जुन हामीले अरूलाई आनन्दसाथ सेवा गर्ने शक्ति हो, त्यो शक्ति जुन हामीले अरूलाई ख्रीष्टसँग हाम्रो विश्वास बाँड्न सिकाउनु पर्ने हुन्छ, त्यो शक्ति जुन परमेश्वरले गर्नुहुनेछ। हामीलाई प्रलोभन र शक्तिलाई जित्न दिनुहोस् जुन हामीले हाम्रा परिवारहरूलाई धार्मिक मार्गमा नेतृत्व गर्न जाँदैछौं। यो व्यक्तिगत शक्ति होइन। यो ईश्वर प्रदत्त शक्ति हो। यो एक अर्थमा उधारो हो। तपाईंले यो शक्तिलाई मनोविज्ञान मार्फत काम गर्नुहुन्न वा आफ्नै इच्छाशक्तिद्वारा यसलाई निर्माण गर्नुहुन्न। यो एक ईश्वरीय शक्ति हो जुन येशू ख्रीष्ट र उहाँको आत्मा तपाईं मा बस्ने बाट आउँछ। यो भगवानको उपहार हो। यो तिम्रो वा मेरो शक्ति होइन, यो भगवानको शक्ति हो।

केही यहूदीहरू आफ्नो मन्दिर पुनर्निर्माण गर्न उत्सुक बेबिलोनी कैदबाट इजरायल फर्केका थिए। हामी धेरैजस्तै, तिनीहरूले सुरु गरे, जग बसाए र त्यसपछि तिनीहरू थकित भए। उनीहरूले आफ्नो बन्चरोको टाउको गुमाए। १६ वर्षसम्म, तिनीहरूले जग छोड्दा एक ढुङ्गा पनि फर्किएन। जकरिया एक अगमवक्ता थिए जब यहूदीहरू बेबिलोनको कैदबाट मुक्त भएका थिए। उनले भने, 'हामी जग बसाएर मात्रै रोकिँदैन, मन्दिर निर्माण सुरु गरौं। मानिसहरू सबै यसो भन्दै हतोत्साहित भए, "जस्तै जग बनाउनको लागि कडा परिश्रम थियो। हामी कहिल्यै पुरा मन्दिर बनाउन सक्छौं जस्तो लाग्दैन।" परमेश्वरले जकरियालाई भन्नुभयो "त्यसैले परमेश्वरले मलाई भन्नुभयो ... 'शक्ति वा शक्तिले होइन, तर मेरो आत्माद्वारा,' सर्वशक्तिमान् परमप्रभु भन्नुहुन्छ।" (जकरिया ४:६) परमेश्वरले जकरियालाई भन्नुभयो, तिम्रो पाखुरा पर्याप्त बलियो छैन, तिम्रो दिमागले पर्याप्त स्मार्ट छैन, तपाईंको हृदय पर्याप्त साहसी छैन र तपाईंको योजनाहरू पर्याप्त राम्रो छैनन्। यदि मन्दिर कहिल्यै पुनः निर्माण भयो भने, यो मेरो आत्माको कारणले हुनेछ।

परमेश्वरको आत्मा बन्चरोको टाउकोको तीखो, तीखो किनारा हुनुहुन्छ। फरक यही हो। तपाईंले प्रलोभनको प्रतिरोध गर्न, तपाईंको विश्वास साझा गर्न वा ख्रीष्टको लागि तपाईंको परिवारलाई प्रभाव पार्ने शक्ति, यो तपाईंको आफ्नै ऊर्जाद्वारा सिर्जना गरिएको शक्ति होइन, यो तपाईंले ख्रीष्टमा आउँदा प्राप्त गर्नुभएको उपहार हो। यो उधारो शक्ति हो। यसलाई हेर्ने हिम्मत नगर्नुहोस्, यसलाई बेवास्ता गर्नुहोस् वा गुमाउनुहोस्। यदि हामीले यो संसारलाई उहाँको पवित्र आत्माद्वारा परमेश्वरको शक्तिविना लिने प्रयासमा गुमायौं भने, यो बन्चरोको ह्यान्डलले पिटेर ठूलो रेडवुड खस्ने प्रयास गर्नु जस्तै हो। तिमी कतै छिटो पुग्दैनौ। यो उधारो शक्ति हो।

2. बन्चरोको टाउको हरायो।

काम गर्दागर्दै बन्चरोको टाउको ह्यान्डलबाट चिप्लिएर पानीमा खसेको थियो। यो हराएको थियो। परमेश्वरसँगको हिँडाइमा हामीले हाम्रो आत्मिक बन्चरोको टाउको कहाँ गुमाउँछौं? के कसैले यसलाई संसारको पानीमा हराएको छ? के कसैले यसलाई कर्मकाण्डका खोलाहरूमा झुलाएको छ? के कसैले आलोचनाको खाडलमा तपाईंको बन्चरो टाउको गुमायो? यो प्रार्थनाविहीनताको पोखरीमा उड्यो कि धर्मनिरपेक्षताको धारामा? के तपाईंको बन्चरोको टाउको आत्म-सन्तुष्टिको दलदलमा छ? यो जतिसुकै ठाउँमा जान सक्छ। तर यदि हामीले यसलाई गुमायौं भने, हामीले यसको बारेमा के गर्ने? परमेश्वरले उहाँको सेवकलाई चाहनुहुने शक्ति गुमाउनु भन्दा दुखको कुरा अरू केही छैन। बन्चरोको टाउको हरायो।

3. हराएकोमा चिन्ता थियो।

यो हराएको थाहा पाउने बित्तिकै, एलीशाको सहयोगीले करायो, 'हे प्रभु।' म भन्न को लागी साहस गर्छु कि हामी मध्ये कोहि पनि छैन जसको भगवान संग हिँड्दा एक पटक वा अर्कोमा आफ्नो बन्चरोको टाउको खोज्न गएको छैन। त्यहाँ कहिलेकाहीँ हामीले रोक्न र हाम्रा प्राथमिकताहरू पुनः जाँच गर्नुपर्छ। जब हामीले केहि छुटेको महसुस गर्छौं हामीले पश्चात्ताप गर्नुपर्छ र हामीले फेरि सुरु गर्नुपर्छ। यदि तपाईंले त्यो कहिल्यै गर्नुभएको छैन भने, म सुझाव दिन्छु कि तपाईंले आफ्नो कुल्हाडीको टाउको खोज्न थाल्नुभयो किनभने तपाईंले यसलाई हराउनुभएको छ र थाहा छैन। हराएको बेला चिन्ता छ देख्नुहुन्छ। मलाई रोमाञ्चित छ कि यो साथी यसलाई गुमाउँदा धेरै विचलित भएको थियो।

धेरै पटक हामी धार्मिक अनुष्ठानहरू मार्फत जान्छौं, गतिविधिहरू मार्फत जान्छौं र सही कुराहरू भन्छौं, सही तरिकाले कार्य गर्दछौं, हामीले यसलाई यति तल पिटेका छौं र हामीले बन्चरोको टाउको गुमायौं भन्ने महसुस पनि गर्दैनौं। हामी परमेश्वरबाट ठूलो कुराको आशा गर्दैनौं र उहाँबाट ठूलो कुरा माग्दैनौं। यदि हामीले भगवानसँग माग्ने सबैभन्दा ठूलो कुरा हाम्रो खानालाई आशीर्वाद दिनु हो भने, तब यो सम्भव छ कि हामी जीवनबाट गुञ्ज्न सक्छौं र त्यो शक्ति गुमाउन सक्छौं र यो थाहा छैन।

यो होइन कि परमेश्वरको लागि के गरिन्छ कि लगभग धेरै महत्त्वपूर्ण छ कि परमेश्वरले हामी मार्फत के गर्नुहुन्छ। मलाई लाग्छ कि हामीले त्यो बिन्दु धेरै पटक मिस गर्छौं। हामी सबै परमेश्वरको लागि केहि गर्न चाहन्छौं, तर त्यो भगवानले के गरेको जस्तो महत्त्वपूर्ण छैन। धेरै पटक हामी उत्पादकता को लागी गतिविधि को विकल्प। हामी भन्छौं, "ठीक छ, मैले यो भगवानको लागि गरेको छु, मैले यो भगवानको लागि गरेको छु वा म त्यहाँ भगवानको लागि गएको छु।" हामीले रोक्न र सोध्नु आवश्यक छ: "के मैले यो परमेश्वरको शक्तिमा गरेको छु?"

गतिविधि सधैं उत्पादकता होइन। हामी चीजहरू गर्न व्यस्त रहन्छौं, चर्चका लागि चीजहरू र अरू मानिसहरूका लागि चीजहरू। तर,

हामीले रोक्न र सोध्नु पनि आवश्यक छ: "के म परमेश्वरको लागि काम गर्दैछु, वा परमेश्वरले मेरो माध्यमबाट चीजहरू गर्दै हुनुहुन्छ?" पहिले राम्रो छ, तर पछिल्लो धेरै राम्रो छ। पहिले, भगवानको लागि काम गर्दै, गतिविधि सिर्जना गर्दछ। तर पछिल्लो, भगवानले उत्पादकता सिर्जना गर्न दिन्छ। उत्पादकता तब हुन्छ जब बच्चो टाउको ठाउँमा र तेज हुन्छ। म प्रार्थना गर्न चाहन्न, "हे भगवान, म जे गर्दैछु, आशिष् दिनुहोस्।" म प्रार्थना गर्न चाहन्छु, "परमेश्वर, तपाईंले के गरिरहनुभएको छ मलाई देखाउनुहोस्, र म त्यो आशिष्मा छु भनेर सुनिश्चित गर्नुहोस्।"

४/हराएको ठाउँमा बच्चोको टाउको भेटियो ।

जब सहयोगीले भन्यो, "हे मेरो मालिक, मैले बच्चोको टाउको हराएको छु र यो उधारिएको छ, परमेश्वरको जन (अनि एलीशा) ले सोधे, 'यो कहाँ खसेको हो?' जब तिनले तिनलाई ठाउँ देखाए, एलीशाले एउटा लट्टी काटे र त्यहाँ फाले र फलामलाई तैराइदिए।" अब मान्छे, मलाई थाहा छ यो सरल छ, तर यो हेर्नुहोस्। बच्चोको टाउको हराएको ठाउँमा भेटियो। आध्यात्मिक रूपमा, यो परमेश्वरसँगको हाम्रो हिँडाइमा त्यस्तै हो। यदि तपाईंले आज बिहान आफ्नो आध्यात्मिक कुल्हाडीको टाउको हराउनुभएको छ भने, तपाईंले यसलाई हराएको ठाउँमा फेला पार्नुहुनेछ।

उडन्ता पुत्रको दृष्टान्त सम्झनुहोस्? बच्चोको टाउको खोज्न केटा कहाँ गयो ? उसले जहाँ छोड्यो त्यहीं फर्कियो । बाहिर निस्कँदा घरमै छोडेर टाढाको देशमा गए । जब उनी आफै आए, उनी घर गए र त्यहाँ थियो। के तपाईंलाई थाहा छ तपाईंको बच्चोको टाउको खोज्न तपाईं मध्ये कसैलाई कहाँ जानु पर्छ? तपाईं मध्ये कोही-कोहीले आफ्नो धुलो भएको बाइबललाई शेल्फबाट निकालेर पढ्नुपर्छ। तपाईंहरू मध्ये कोहीलाई त्यो शान्त ठाउँमा जान आवश्यक छ जुन तपाईंसँग एक पटक थियो। तपाईंले आफ्नो घुँडा टेकेर फेरि प्रार्थना गर्न आवश्यक छ किनभने यो लामो समय भएको छ। तिमीले आफ्नो बच्चोको टाउको त्यहीं छोडेको छौ। तपाईं मध्ये केही आफ्नो जीवनसाथीमा फर्कनु आवश्यक छ।

मत्ती 18 ले भन्छ, "कहिलेकाहीँ, हामीले आफ्नो बच्चोको टाउको अर्को भाइसँग छोड्यौं।" यो तपाईंको नजिकको परिवारमा हुनु आवश्यक छैन। पूजा गर्नु अघि भाइसँग मेलमिलाप गर्नुहोस्। किन? किनभने जब सम्म तपाईंले गर्नुहुन्न, तपाईंले आफ्नो बच्चोको टाउको गुमाउनु भएको छ। तपाईंले आफ्नो आध्यात्मिक शक्तिको स्रोत गुमाउनु भएको छ। हामी मध्ये कसै-कसैले परमेश्वर, पिताको सामु आफूलाई नम्र बनाउन आवश्यक छ, किनकि हाम्रो जिद्दी घमण्डले हाम्रो आध्यात्मिक शक्तिलाई नष्ट गरेको छ। "कहाँ हरायो?" त्यहीँ पाइन्छ ।

मलाई थाहा छैन तपाईंले आफ्नो बच्चोको टाउको कहाँ छोड्नुभयो, तर तपाईंलाई थाहा छ यो कहाँ थियो। त्यहाँ जानुहोस्, त्यहाँ तपाईंले यो पाउनुहुनेछ।

5. गुमाउनेले फिर्ता लिएको हुनुपर्छ।

त्यो तैरिएपछि एलीशाले मानिसलाई हेरेर भने, "यसलाई बाहिर निकाल। त्यसपछि त्यो मानिसले आफ्नो हात पसारेर ल्यायो।" तपाईं भन्नुहुन्छ, "यसको अर्थ के हो?" तपाईं आफ्नो कुल्हाडी टाउको लागि जिम्मेवार हुनुहुन्छ। यसबाट तपाईंलाई कसैले राहत दिन सक्दैन।

तपाईंले अगमवक्ताले भन्नुभएको देख्नुहुन्छ, "तिमी पानीमा जानुहोस् र यसलाई आफ्नो लागि उठाउनुहोस्।" सुसमाचार यो हो, यदि तपाईंले त्यो संकल्प गर्नुभयो भने, तपाईंले के गर्न सक्नुहुन्छ। मेरो लागि सबै धर्मशास्त्रमा सबैभन्दा अचम्मको अवधारणाहरू मध्ये एक यो हो कि परमेश्वरले हामीलाई छनौट गर्ने शक्ति दिनुहुन्छ। परमेश्वरले आफ्नो इच्छा पूरा गर्नको लागि मानिसहरूलाई प्रयोग गर्न मात्र रोज्नुभएको छ। अविश्वसनीय रूपमा, उहाँले हामीलाई उहाँबाट कति शक्ति हामी मार्फत च्यानल गइरहेको छ निर्धारण गर्न छनोटको शक्ति दिनुहुन्छ। तैपनि, एक विचार, शब्द वा छनोट द्वारा, हामी निर्धारण गर्छौं कि कुनै शक्ति हामीबाट जान्छ कि छैन। जबसम्म तपाईंले बच्चोको टाउको पानीमा रहन रोज्नुहुन्छ, त्यो त्यहीं रहनेछ। यदि तपाईं यसलाई उठाउन छनौट गर्नुहुन्छ। परमेश्वरले तपाईंको जीवनलाई शक्तिशाली तरिकामा आशिष् दिन सक्नुहुन्छ। Amazing Grace #1274 Steve Flatt, जुलाई 28, 1996

अध्याय 6

थुमा कहाँ छ?

हामी मानव इतिहासको सबैभन्दा उल्लेखनीय र भावनात्मक दृश्यहरू मध्ये एक यात्रा गर्न जाँदैछौं। परमेश्वरले अब्राहामलाई एक अविश्वसनीय विचित्र आदेश दिनुहुन्छ। "केही समय पछि परमेश्वरले अब्राहामको परीक्षा लिनुभयो। उहाँले उसलाई भन्नुभयो, 'अब्राहाम!' उसले जवाफ दियो, 'म यहाँ छु,' तब परमेश्वरले भन्नुभयो, 'तपाईंले माया गर्नुहुने तिम्रो एक मात्र छोरा इसहाकलाई लिएर मोरियाहको इलाकामा जानुहोस्, म त्यहाँ एउटा पहाडमा होमबलिको रूपमा बलि चढाऊ। तिमीलाई बताउँछु।" (उत्पत्ति २२:१-२)

अब मानिसहरू, त्यो हामीलाई अनौठो लाग्दछ, तर त्यहाँ कुनै तरिका छैन कि हामीले अब्राहामलाई कसरी प्रभाव पारेको छ भनेर पर्याप्त रूपमा बुझ्न सुरु गर्न सक्छौं। हामी एक क्षणमा यस बारे थप अध्ययन गर्न जाँदैछौं, तर याद गर्नुहोस् अब्राहाम र सारा सन्तानहीन थिए। उनले यो बच्चाको लागि एक चौथाई शताब्दी भन्दा बढी पर्खनुभयो। यो प्रतिज्ञा गरिएको बच्चा थियो। तपाईंले बुझ्न सक्ने अर्को कुरा यो हो कि जब परमेश्वरले अब्राहामलाई यस कनान भूमिमा जान बोलाउनुभयो, सबै कनानी मानिसहरू बाल-बलिदान गर्ने मानिसहरू थिए। म मगिदोमा उभिएको छु र गोलाकार वेदी देखेको छु जहाँ मगिदोमा बस्ने कनानीहरूले आफ्ना साना बच्चाहरूलाई बलि चढाए। यरीहोको ढोका बाहिर अर्को वेदी छ, उही कुरा। यहीवा परमेश्वर मात्र पुरातनताका परमेश्वर हुनुहुन्थ्यो जसले भन्नुभयो, "होइन! मानव जीवन मेरो लागि बहुमूल्य छ। मानिसको रगत बगाउने साहस नगर्नुहोस्।" अब, परमेश्वरले अचम्मको केटालाई बलिदान दिन चाहनुहुन्छ!

तर समझको कमी भए तापनि अब्राहामले आज्ञाकारी विश्वासका साथ जवाफ दिए। भोलिपल्ट बिहान अब्राहाम उठे र आफ्नो गधामा काठी लगाए। उनले नोकरहरू जम्मा गरे, इसहाकलाई लिएर गए। जब तिनीहरू मोरिया पर्वतको फेदमा पुगे, अब्राहामले सेवकहरूलाई बस्न भने जब उनी र इसहाक पूजा गर्न पहाडमा गए। हामी विचार गर्न जाँदैछौं भन्ने प्रश्न तिनीहरू दुईले त्यो पहाडमा सुरु गरेपछि आयो।

"अब्राहामले होमबलिको लागि दाउरा लिएर आफ्नो छोरा इसहाकलाई राखे र आफैले आगो र चक्कु बोके। तिनीहरू दुवै सँगै गए, इसहाकले बोल्थे र आफ्नो बुबा अब्राहामलाई भने, 'बुबा?' 'हो छोरा?' अब्राहामले जवाफ दिए, 'आगो र काठ यहाँ छन्,' इसहाकले भने, 'तर होमबलिको लागि थुमा कहाँ छ?' (उत्पत्ति २२:६-७)

के तिमी सोच्न सक्छौ? यदि कहिलेकाहीँ एक प्रश्नले मानिसको मनमा छोयो भने, यो थियो। बुबासँग धेरै पटक पूजा गरेको त्यो केटालाई के छुटेको छ भन्ने आफै थाहा भयो। आफ्नो बुवालाई यति धेरै माया गर्ने र यति विश्वास गर्ने केटाले उसको दिमागलाई पार गर्ने अन्तिम सम्भावना यो थियो कि उसको घाँटी चिर्नेछ र उसको रगत जंगलमा बग्नेछ। निर्दोष आँखा भएको त्यो केटाले आफ्नो बुबाको मुखमा हेर्ने र भन्यो, "आम्ब कहाँ छ?" जाहिर छ, इसहाकले आफूलाई थाहा भएभन्दा बढी सोधिरहेका थिए। परमेश्वरले आफ्नो बुबा अब्राहामलाई पहिले भन्दा धेरै बलिदान गर्न बोलाउनुभएको थियो।

मलाई लाग्छ उत्पत्ति २२:१ बाइबलको महान् अधोकरणहरू मध्ये एक हो। के तपाईंले यो कसरी सुरु भएको देख्नुहुन्छ? केही समयपछि परमेश्वरले अब्राहामको परीक्षा लिनुभयो। परीक्षण? परीक्षण? यो अन्तिम परीक्षा हो। यो मानिसको आत्माको गहिराइबाट निस्केको आवाज हो। इसहाक अब्राहामको जीवनमा सबैभन्दा बहुमूल्य चीज थियो। अब्राहाम र सारा आफ्नो सम्पूर्ण वैवाहिक जीवनमा सन्तानविहीन थिए र जब परमेश्वरले उहाँसँग करार गर्न बोलाउनुभयो, अब्राहाम ७५ वर्षको र सारा ६५ वर्षकी थिइन् भनी मैले तिमीहरूलाई पहिल्यै भनिसकेको छु। म तेरा सन्तानलाई आकाशका ताराहरूभन्दा धेरै बनाउनेछु।" समस्या थियो, उनीहरूको सन्तान पनि थिएन। त्यसोभए, भगवानले के गर्नुहुन्छ? म पक्का छु कि सारा, यदि तिनीहरू उपलब्ध भएमा, हरेक बिहान गृह गर्भावस्था परीक्षण लिने थिए। परमेश्वरले तिनीहरूलाई थप २५ वर्ष पर्खनुभयो! जब तिनीहरू महान, महान हुनको लागि पर्याप्त उमेरका थिए, महान हजुरबुबा, अब्राहाम १०० र सारा ९० वर्षको थियो, भगवानले प्रतिज्ञा पूरा गर्नुभयो र इसहाकको जन्म भयो। केटा बढ्दै गयो, उसको आमा उसलाई डोर्थाउनुभयो, र उसको बुबाले उसले गरेको हरेक आन्दोलनको कदर गर्नुभयो। उनीहरूले त्यो प्रतिज्ञा गरिएको बच्चालाई जीवनलाई भन्दा बढी माया गर्थे। त्यसपछि स्पष्ट नीलोबाट बाहिर निस्कन्छ त्यो अचम्मको केटालाई मार्ने, अविश्वसनीय, अकल्पनीय आदेश। किन? भगवानले किन त्यसो गर्नुभयो?

हामी मध्ये धेरैजसो यस अचम्मको अवस्थाको विचलितता र क्रूरताको साथ कहिल्यै साँच्चै आएका छैनौं। निस्सन्देह, परमेश्वरले यो मानिस, अब्राहामलाई धेरै माग्नुभएको थियो। यो उत्पत्ति २२ को अर्थ खोल्ने कुञ्जी हो। यो "भेडा कहाँ छ?" भन्ने प्रश्नको जवाफ दिने कुञ्जी हो। तपाईंलाई सोधिने प्रश्नको कुञ्जी हो, तपाईंको भेडा कहाँ छ? र यहाँ त्यो कुञ्जी छ: परमेश्वरले हामी मध्ये कसैलाई महान उद्देश्यको लागि प्रयोग गर्नु अघि, उहाँ र हामी निश्चित हुनुपर्दछ कि हामीले उहाँलाई अरू सबै भन्दा बढी माया गर्छौं।

त्यो पाठ हो। परमेश्वरले हामीमध्ये कसैलाई पनि महान् उद्देश्यको लागि प्रयोग गर्नु अघि, उहाँ र हामीले यो कुरामा निश्चित हुनुपर्छ कि हामीले उहाँलाई अरू कुनै कुरालाई भन्दा बढी माया गर्छौं। हेर्नुहोस्, यो परमेश्वरको व्यर्थताको लागि होइन कि उहाँले अब्राहामलाई परीक्षामा राख्नुभयो। अब्राहाम आफैले यो थाहा पाएको थियो कि उहाँको लागि यहीवा परमेश्वरभन्दा महत्त्वपूर्ण अरू केही छैन। मानिसहरू, जबकि अब्राहाम र इसहाकको कथा सबै इतिहासमा अद्वितीय छ, सिद्धान्त होइन। परमेश्वरले अझै पनि भेडाहरू माग्नुहुन्छ। उहाँले हाम्रो भेडाहरू, हाम्रा लागि बहुमूल्य चीजहरू र हामीले माया गर्ने चीजहरू बलिदानको वेदीमा राख्नको लागि अनुरोध गर्नुहुन्छ ताकि उहाँले हाम्रो जीवनमा केही महान काम गर्न सकोस्। उसले तपाईंलाई तपाईंको घर र तपाईंको नजिकको परिवार, बुबा र आमा, दाजुभाइ र दिदीबहिनीहरूको लागि तपाईंको Iamb माग्नु सक्छ, किनकि तपाईं विदेशी भूमिमा मिसनरी बन्नको लागि तपाईंको हृदयमा जलिरहेको महसुस गर्नुहुन्छ।

यदि परमेश्वरले तपाईंलाई धेरै धनसम्पत्ति प्रदान गर्नुभएको छ भने तपाईंको भेडा तपाईंको पैसा हुन सक्छ। त्यो थुमालाई वेदीमा राख्नको लागि तपाईंको आह्वान कुनै महान सेवकाई वा प्रभुको कामको लागि कुनै ठूलो परियोजना कोषको लागि ठूलो उपहार हुन सक्छ। यदि तपाईंले तपाईंलाई शौकको साथ लिनु भएको सेवकाईमा परमेश्वरले बोलाउनुभएको महसुस गर्नुहुन्छ भने तपाईंको भेडा तपाईंको समय हुन सक्छ।

भेडा कहाँ छ? म मेरो सारा हृदयले विश्वास गर्छु कि भगवानले हामी प्रत्येक मार्फत केहि महान गर्न चाहनुहुन्छ, तर मात्र यदि हामी हाम्रो भेडालाई वेदीमा राख्न इच्छुक छौं। म तपाईंसँग बलिदानका सात द्रुत सिद्धान्तहरू साझा गर्न चाहन्छु। जाहिर छ, हामी यी छोटकरीमा कभर गर्न जान्दौं।

बलिदानका सिद्धान्तहरू

1. उहाँले हामीलाई बलिदानको समयको लागि तयार गर्नुहुन्छ /

यो मेरो लागि स्पष्ट छ कि परमेश्वरले अब्राहामलाई यस परीक्षाको लागि तयार गरिरहनुभएको थियो। पद १ लाई फेरि हेर्नुहोस्, यो यसरी सुरु हुन्छ, "केही समय पछि परमेश्वरले अब्राहामलाई परीक्षा गर्नुभयो;" के भन्दा केहि समय पछि? यसको जवाफ अब्राहामले अनुभव गरेका अनुभवहरू भन्दा केही समय पछिको हो। यस बिन्दुसम्म, परमेश्वरले अब्राहामलाई तयार गरिरहनुभएको थियो। उसलाई आफ्नो मातृभूमि छोडेर ऊर जान भनेका थिए। उनले छोराको लागि २५ वर्ष पर्खन लगाए। अर्कोतर्फ, भगवानले उनलाई केही आशीर्वाद दिनुभएको थियो। अब्राहाम आर्थिक रूपमा सम्पन्न भएका थिए; उनी धनी थिए। जब इसहाक अन्ततः जन्मियो, केटा स्वस्थ र बलियो हुक्यो। अब्राहामले अबीमेलेकसँग शान्ति सन्धिमा पनि हस्ताक्षर गरे। (उत्पत्ति २१)

त्यसोभए मेरो कुरा के हो भने परमेश्वरले अब्राहामलाई बलिदानको क्षणको लागि तयार पार्ने चुनौती र आशिष्हरूको सही संयोजन दिनुभएको थियो। उहाँले हाम्रो लागि पनि त्यस्तै गर्नुहुन्छ। आफ्नो जीवन हेर; तपाईंलाई थाहा छ यो सत्य हो। उहाँले हाम्रो जीवनलाई सही संयोजनमा चुनौति र आशिष्हरू भर्नुहुन्छ। जसरी उहाँले गर्नुहुन्छ, उहाँले हामीलाई ती महान क्षणहरूको लागि तयार गर्नुहुन्छ जब हाम्रो विश्वास लाइनमा राखिनेछ।

यहाँ लेख्न लायकको एक उत्कृष्ट स्वयम् छ, यो सम्झना लायक छ। मैले धर्मशास्त्रमा यो सत्य देखेको छु, मैले मेरो जीवनमा यो सत्य देखेको छु र तपाईंलाई थाहा छ यो सत्य हो: "आशीर्वाद पछि परीक्षण आउँछ।" यहाँ अब्राहामको कथामा, आफ्नो जीवनको सबैभन्दा शान्तिमय क्षण र अबीमेलेकसँग शान्ति गरेपछि, परमेश्वर उहाँकहाँ आउनुहुन्छ र उहाँलाई बलिदानको लागि बोलाउनुहुन्छ।

म सोच्छु कि मोशाले इजरायलका सन्तानहरूलाई विभाजित लाल समुद्रबाट कसरी अगुवाइ गरे। तिनीहरू अर्को छेउमा सुरक्षित भएपछि, परमेश्वरले तिनीहरूलाई तीन दिनसम्म पानी बिना जान दिनुभयो। उहाँ तिनीहरूलाई परीक्षण गर्दै हुनुहुन्छ। जब येशूले बप्टिस्मा लिनुभयो, परमेश्वरले भन्नुभयो, "यिनी मेरो छोरा हुन् जसमा म खुसी छु" र आत्मा ढुकुरको रूपमा ओर्लनुभयो, उहाँ शैतानद्वारा परीक्षण गर्न उजाडस्थानमा जानुहुन्छ। आशीर्वाद पछि परीक्षा आउँछ। मानिसहरू, हामी परीक्षण नभएसम्म हामी आशिष्मा मात्र रमाउनेछौं। त्यो मण्डलीको लागि सत्य हो र यो हाम्रो व्यक्तिगत जीवनमा पनि सत्य हो।

२. परमेश्वरप्रतिको हाम्रो प्रेम प्रमाणित हुनुपर्छ।

हामीलाई त्यो मन नपर्न सक्छ, तर यो सत्य हो। परमेश्वरलाई हाम्रो प्रेम प्रमाणित गर्न आवश्यक छ। जब परीक्षा आउँछ, भगवानले सोध्नुहुन्छ, "तिम्रो भेडा कहाँ छ?" उहाँ शब्दहरू भन्दा बढी आशा गर्नुहुन्छ। हामी बारम्बार एउटा गीत गाउँछौं, "मेरो ज्यान लिनुहोस् र यो हुन दिनुहोस्, तिमीलाई समर्पित प्रभु।" के ती राम्रा शब्दहरू होइनन्? भारी शब्दहरू, बलिदान, समर्पण र प्रतिबद्धताले भरिएको, तर के तपाईंलाई थाहा छ परमेश्वरले ती शब्दहरूको बारेमा के भन्नुहुन्छ? उहाँले भन्नुभयो, "तिमीहरू केवल वचन सुन्नेहरू मात्र बनून् भन्ने म चाहन्न, म तिमीहरूलाई वचनको वक्ता बन्न चाहन्छु। म तिमीहरूलाई वचनको पालन गर्नेहरू भएको चाहन्छु।" उहाँले त्यसो भन्नुभएको कारण परमेश्वरलाई थाहा छ शब्दहरू सस्तो छन्। तपाईं शब्दहरू मार्फत धेरै कुरा भन्न सक्नुहुन्छ, तर भगवानले यसलाई कार्यले ब्याकअप गर्नुहुन्छ, मलाई कति माया गर्नुहुन्छ भन्न छोड्नुहोस्, मलाई तपाईंको प्रेम देखाउनुहोस् र प्रमाणित गर्नुहोस्।

परमेश्वरले भन्नुभयो, "आफ्नो छोरो, तिम्रो एकमात्र छोरो, इसहाकलाई लिनुहोस्, जसलाई तिमीले माया गर्छौं।" (vs. 2) "ओहो, वाह! बाइबलमा त्रुटि छ, त्यहाँ एक विरोधाभास छ। अब्राहामका एक भन्दा बढी छोरा थिए। हामीलाई थाहा छ कि उनको हातमा काम गर्ने हागारबाट अर्को छोरो थियो। त्यो केटाको नाम इश्माएल थियो र इश्माएल पिता बने। सबै अरब राष्ट्रहरू। त्यसकारण, आइज्याक उनको एकलो छोरा थिएनन्। ग्रीक शब्द "monogeneé" अनुवाद गरिएको "केवल" सेप्टुआजिन्ट मार्फत हामीकहाँ आयो। यसलाई अंग्रेजीमा अनुवाद गर्न साँच्चै गाह्रो छ, यसको अर्थ हो, "सबै मूल्यवान र मायालु र अद्भुत अधिकार।" म तपाईंलाई यसको प्रयोगको अर्को उदाहरण दिन्छु। किंग जेम्स संस्करण, जोन ३:१६ मा भनिएको छ "किनभने परमेश्वरले संसारलाई यति प्रेम गर्नुभयो कि उहाँले आफ्नो एकमात्र पुत्र दिनुभयो।" नयाँ अन्तर्राष्ट्रिय संस्करणले भन्छ, "परमेश्वरले धेरै प्रेम गर्नुभयो। संसार उहाँले आफ्नो एकमात्र पुत्र दिनुभयो।" संशोधित मानक संस्करणले बताउँछ "किनभने परमेश्वरले संसारलाई यस्तो प्रेम गर्नुभयो कि उहाँले आफ्नो एकमात्र पुत्र

दिनुभयो।" उही शब्द 1 यूहन्ना 4:9 मा छ, "परमेश्वरले आफ्नो एकमात्र, (मोनोजेनेस), पुत्रलाई संसारमा पठाउनुभयो। यहाँ के भनिएको छ कि परमेश्वरले अब्राहामलाई त्यो व्यक्तिको लागि सोध्नु भएको थियो जुन वास्तवमा उसको एक मात्र थियो, उसको जीवनमा सबैभन्दा बहुमूल्य सम्पत्ति। अर्को शब्दमा, भगवानले भन्नुहुन्छ, "अब्राहाम, मलाई तिमी मलाई माया गर्छौं भनी नभन। म साँच्चै तिमीलाई मलाई देखाउन दिनेछु।"

यही सिद्धान्त हामी यूहन्ना २१ मा देख्छौं जब येशू पत्रुसकहाँ आउनुभयो, पुनरुत्थान पछि, पत्रुसको इन्कार पछि। येशूले सोध्नुभयो "पत्रुस, के तिमी मलाई माया गर्छौं?" पत्रुसले नम्रतापूर्वक भने, "प्रभु, तपाईंलाई थाहा छ म तपाईंलाई माया गर्छु।" येशूले भन्नुभयो, "त्यसोभए मेरा भेडाहरूलाई खुवाउनुहोस्। मलाई देखाउनुहोस्।" यो मेरो लागि चाखलाग्दो छ कि प्रेरितको पुस्तकलाई प्रेरितहरूको "शब्दहरू" भनिदैन। यसलाई प्रेरितहरूको "कार्य" भनिन्छ। परमेश्वरले तपाईं र मबाट यही चाहनुहुन्छ। भगवान भन्नुहुन्छ, "मैले तिमीलाई आशीर्वाद दिएको छु, म तिमीलाई माया गर्छु, म तिम्रो उपस्थितिको कदर गर्छु, म तिम्रो प्रशंसा र तिम्रा गीतहरूको कदर गर्छु, तर तिम्रो बलिदान तिम्रो मुख जहाँ छ।" हाम्रा प्रभु हामीले उहाँलाई हाम्रो प्रेम प्रमाणित गरेको चाहनुहुन्छ।

3. बलिदान भनेको अधिक मूल्यवान चीजलाई दिनको लागि बहुमूल्य चीज त्याग्न हो।

ठ्याक्कै यही हो। हाम्रो कथामा फर्कनुहोस्, अब्राहामको लागि आइज्याक कत्तिको मूल्यवान थियो भनी तपाईं अनुमान गर्नुहुन्छ? तिमीलाई थाहा छ, हैन? तर बुबाहरू, यदि तपाईंले 25 वर्षसम्म हरेक दिन उसको लागि पर्खनुभयो र प्रार्थना गर्नुभयो भने, तपाईंको छोरा कति बहुमूल्य र सुरक्षित हुनेछ। मलाई भन्नुहोस्, उहाँ तपाईंको लागि कत्तिको बहुमूल्य हुनुहुन्छ?

"भोलिपल्ट बिहान अब्राहाम उठे र आफ्नो गधामा काठी लगाए।" (vs. 3) मलाई लाग्छ कि त्यहाँ अब्राहाम प्रारम्भिक उठने व्यक्ति हो भन्ने भन्दा पनि त्यहाँ धेरै कुराहरू छन्। हामीलाई भनिएको छैन, तर यहाँ मेरो अनुमान छ; मलाई विश्वास छ अब्राहाम भोलिपल्ट बिहान सबै उठे किनभने उसले रातभरि एक पल्ट निद्रा परेन। मलाई लाग्छ कि उसले ताराहरूमा हेर्दै आफ्नो पीठमा समतल राख्यो, सोच्दै र प्रार्थना गर्दै, सोच्दै र प्रार्थना गर्दै।

तिनीहरू मोरिया पर्वतको फेदमा पुग्छन्। केही बेरमा उसको शरीरमा आगोको इन्धन बन्नेछ भन्ने थाहा पाएर त्यो अस्पष्ट केटाको काँधमा काठ थुप्रदा कस्तो लाग्छ? त्यसपछि त्यो प्रश्न, "बुबा, होमबलिको लागि इम्ब कहाँ छ?" (vs. 6)

"जब तिनीहरू परमेश्वरले उहाँलाई बताउनुभएको ठाउँमा पुगे, अब्राहामले त्यहाँ एउटा वेदी बनाए र त्यसमा दाउरा मिलाएर राखे। उहाँले आफ्नो छोरा इसहाकलाई बाँधेर वेदीमा काठको टुप्पोमा राख्नुभयो। छोरालाई मार्न चक्कु।" (vs. 9-10) मानिसलाई यस्तो काम गर्न पृथ्वीमा के हुन सक्छ? पृथ्वीमा के? जवाफ मात्र त्यो केटा भन्दा पनि मूल्यवान केहि वा कोही हो। सर्वशक्तिमान ईश्वर।

के तपाईं भगवानलाई यति धेरै माया गर्नुहुन्छ? हुह? म इमानदार हुनेछु, मलाई पनि थाहा छैन, किनकि मलाई यति धेरै त्याग गर्न कहिल्यै बोलाइएको छैन। तर तिमीलाई के बलिदान गर्न बोलाइएको छ? के तिमीले, कसैलाई, त्योभन्दा पनि बहुमूल्य चीजको लागि आफ्नो लागि बहुमूल्य चीज त्याग्न भएको छ? तपाईंहरू मध्ये कोहीले यो सेवाको लागि गर्दै हुनुहुन्छ जुन तपाईंको जोश फेला पारेको छ; तपाईंले एक व्यक्तिलाई मात्र होइन, व्यक्ति पछि व्यक्तिलाई मद्दत गर्नुभएको छ। तर बलिदान भनेको तपाईंलाई मूल्यवान चीज त्याग्न हो जुन अझ धेरै मूल्यवान चीजलाई दिनु हो।

4. बलिदान सधैं बुझिदैन /

कहिलेकाहीँ तपाईं भगवानसँग हिँड्नुहुन्छ र तपाईंसँग जवाफको सट्टा प्रश्नहरू हुन्छन् र भगवानले तपाईंलाई भन्नुहुन्छ, "यो सबै ठीक छ। तपाईंले बुझ्नुभएको छैन, तर मेरो हात समात्नुहोस् र मेरो आज्ञा पालन गर्नुहोस्।" परमेश्वरले अब्राहामलाई यही भन्नु भएको थियो। अब्राहामले यो अनुरोध बुझ्ने कुनै तरिका छैन। इसहाकद्वारा नै उसको सन्तानलाई आशिष दिइनेछ भनी प्रतिज्ञा उहाँलाई पहिले आएको थियो। अब परमेश्वर भन्नुहुन्छ, "जाओ इसहाकलाई मार।" त्यसको कुनै अर्थ छैन। तर बलिदानले सधैं अर्थ राख्दैन र त्यहीँ विश्वास बढाइन्छ। विश्वास भनेको तपाईंले के आशा गर्नुहुन्छ र तपाईंले देख्न सक्नुहुन्न भन्ने बारे निश्चित हुनु हो। कुनै पनि त्याग गर्न विश्वास चाहिन्छ। जहिले पनि तपाईंले आफ्नो लागि कुनै बहुमूल्य चीज त्याग्न भएको छ अझ धेरै मूल्यवान चीजलाई दिन विश्वास लिन्छ। तर जब तपाईं यसलाई बुझ्न सक्नुहुन्न भने यसले ठूलो विश्वास लिन्छ।

"मोरिया डाँडाको फेदमा पुग्दा उहाँले आफ्ना नोकरहरूलाई भन्नुभयो, 'म र केटा त्यहाँ जाँदा गधासँगै बस्नुहोस्।'" (पद 5) के तपाईंलाई थाहा छ म किन विश्वस्त छु कि उहाँले नोकरहरू बस्ने? म विश्वस्त छु किनकि उसलाई थाहा छ कि जब उसले त्यो चक्कु उठायो र आफ्नो छोरालाई मार्न थाल्यो, नोकरहरूले उसलाई रोक्न खोजेका थिए। विश्वासद्वारा अब्राहामले परमेश्वरको आज्ञामा कुनै पनि कुरालाई हस्तक्षेप गर्न दिनुहुने थिएन।

तर त्यसपछि उहाँले ती सेवकहरूलाई भन्नुभयो, "हामी पूजा गर्नेछौं र त्यसपछि हामी तिमीहरूकहाँ फर्कनेछौं।" (पद ५) के? 'हामी पूजा गर्नेछौं र त्यसपछि हामी तपाईंकहाँ फर्कनेछौं।' "मानिसहरू, यो कुनै दुर्घटना होइन, यो जिब्रोको चिप्लो होइन। यो तपाईंको बाइबलमा

गलत छाप होइन। मलाई लाग्छ कि मलाई थाहा छ कि अब्राहामले रातभरि के सोचिरहेका थिए, त्यो बिहान उनीहरू जानु अघि। हिब्रू ११:१९ ले हामीलाई धेरै अन्तर्दृष्टि दिन्छ। उसले इसहाकलाई के हुन्छ भनेर सोच्दै गर्दा, परमेश्वरले उसलाई मरेकाहरूबाट बौरी उठाउनुहुनेछ भनी सोचेका थिए। तब हिब्रू लेखकले भने, लाक्षणिक रूपमा भन्नुपर्दा, ठ्याक्कै त्यस्तै भयो, उसले उसलाई मृत्युबाट ब्यूँताउनु भयो।

म तिमीलाई विश्वास र नबुझेको बारेमा बताउन चाहन्छु। हामीले बाइबलमा अगमवक्ताहरू, येशू वा प्रेरितहरूद्वारा पुरुष र महिलाहरू मरेकाहरूबाट बौरी उठेको बारेमा धेरै कथाहरू पढेका छौं। हामीलाई लाग्छ यो कुनै ठूलो कुरा होइन। म तिमीलाई केही बताउन चाहन्छु, अब्राहामले विश्वास गर्थे कि परमेश्वरले मरेकाहरूबाट कसैलाई पनि ब्यूँताउनु अघि नै इसहाकलाई मृत्युबाट जीवित पार्नुहुनेछ। बलिदान सधैं बुझिदैन।

5. बलिदान स्वैच्छिक हुनुपर्छ।

परमेश्वरले अब्राहामलाई बलिदान गर्न भन्नुभयो, तर उहाँले त्यसो गर्न उहाँलाई जबरजस्ती गर्नुभएन। यो असल धार्मिक मानिसहरू मात्र पनि ठूलो गलतफहमी हो। अनैच्छिक बलिदान जस्तो कुनै चीज छैन। हामी कहिलेकाहीं गलतीले घाटालाई बलिदानको रूपमा बुझाउँछौं। जागिर, लगानी, स्वास्थ्य, साथी वा बच्चा गुमाउनु कुनै त्याग होइन। अब यो पीडादायी, डरलाग्दो, दुखद वा तपाईंले कहिल्यै गुज्रनुभएको सबैभन्दा भयानक कुरा हुन सक्छ, तर बाइबलीय रूपमा यो बलिदान होइन। कारण हो: बलिदान दिनै पर्छ, यो छनोटद्वारा हो, यो केवल केहि हुने कुरा होइन। येशूको क्रूस बलिदान थियो। किन? किनभने, उसले रोजेको हो। यो हुनु पर्ने थिएन। जब उहाँले तपाईंलाई क्रूस उठाउन बोलाउनुहुन्छ, उहाँले तपाईंलाई बलिदान रोज्न बोलाउनुहुन्छ।

६. जति ठूलो बलिदान, त्यति नै ठूलो मिठास र ठूलो आशिष।

मलाई यो बिन्दु मन पर्छ। पहिले मिठासको कुरा गरौं। परमेश्वरले अब्राहामलाई बलिदानबाट रोक्नुभयो; उहाँले झारमा एउटा भेडा दिनुभयो। (v. 13) "परमप्रभुको दूतले अब्राहामलाई दोस्रो पटक स्वर्गबाट बोलाए र भने, 'म आफैं कसम खान्छु, परमप्रभु घोषणा गर्नुहुन्छ, कि तपाईंले यो गर्नुभयो र तपाईंको छोरा, तपाईंको एक मात्र छोरोलाई रोक्नुभएन। निश्चय नै तँलाई आशीर्वाद दिनुहुनेछ र तेरा सन्तानलाई आकाशका ताराहरू र समुद्रको किनारमा बालुवाजस्तै अनगिन्ती बनाउनुहुनेछ, तिम्ना सन्तानले आफ्ना शत्रुहरूका सहरहरू कब्जा गर्नेछन्, र तिम्ना सन्तानद्वारा पृथ्वीका सबै राष्ट्रहरूले आशिष पाउनेछन्। मेरो आज्ञा पालन गरेको छ।" (उत्पत्ति 22:15-18)

"तब अब्राहाम आफ्ना सेवकहरूका हाँ फर्के, र तिनीहरू सँगै बेशेबातिर लागे।" (v. 19) के तपाईंले कहिल्यै सोच्नुभएको छ कि अब्राहामलाई त्यो पहाड तल आउँदा कस्तो लाग्यो? बेशेबामा उहाँलाई कस्तो लाग्यो? के तपाईंले कहिल्यै गर्नुभएका कुराहरू, तपाईंले भन्नुभएको कुरा, कुनै कुरा सही थियो कि तपाईं सँगै हिँडदा तपाईंले आफ्नो अनुहारबाट मुस्कान राख्न सक्नुभएन। कहिलेकाहीं तपाईं मात्र हिँड्नुभयो र भन्नुभयो, "हो!" मैले अब्राहामलाई त्यसो गरिरहेको र प्रभुको दूतको भाषण सम्झँदा मुस्कुराएको देख्न सक्छु। अब मलाई थाहा छ तिमी मसँग कति डराउँछौ। के तपाईंलाई थाहा छ उसले के अनुभव गरिरहेको थियो? बलिदानको मिठास उसले भोगिरहेको थियो।

बप्तिस्माको पानीबाट बाहिर आउँदा हामीमध्ये धेरैजना धेरै रोमाञ्चित भएका छौं जुन तपाईंको सम्झनामा सबैभन्दा मीठो क्षण हुन सक्छ। के तपाईंलाई थाहा छ किन? किनकी त्यो पल तिमीले भनिरहेका थियो, "हे भगवान, म मेरो जीवन तिम्रै लागि बलिदान गर्छु। मैले मेरो पुरानो पापी आत्मालाई गाडिँ र मैले मेरो नयाँ आत्म तिमीलाई सुम्पिँ।"

a जति ठूलो बलिदान त्यति नै ठूलो आशिष। अब्राहामले परमेश्वरको समयको आशिष पाए। जसरी हात माथि उठ्यो, चक्कु तल आउन लागेको थियो, "त्यसपछि भगवानको दूतले बोलाए र भन्नुभयो, 'केटालाई हात नराख, उसलाई केही नगर्नुहोस्।'" (v. 10-11) त्यसपछि उहाँले परमेश्वरको अनुमोदनको आशिष प्राप्त गर्नुभयो जुन हामीले पद 12 मा पढ्छौं।

b उहाँले परमेश्वरको प्रबन्धको आशीर्वाद प्राप्त गर्नुभयो। "अब्राहामले माथि हेरे र त्यहाँ झाडीमा उसले एउटा भेडालाई त्यसको सिङले समातेको देख्यो। ऊ छेउमा गएर भेडा लिएर आफ्नो छोराको सट्टा होमबलिको रूपमा बलि चढाए।" (v. 13) के भेडाले आफ्नो सिङहरू समात्न मात्र भएको हो? वा भगवानले यो प्रदान गर्नुभयो?

7. थुमाको वास्तविक प्रदायक परमेश्वर हुनुहुन्छ।

"त्यसैले, अब्राहामले त्यो ठाउँलाई परमप्रभुले प्रदान गर्नुहुनेछ (यहोवा-जिरेह) भनिन्छ। र आजसम्म भनिन्छ, 'परमप्रभुको पहाडमा यो प्रदान गरिनेछ।'" (पद 14) जब अब्राहामले पूरा गरे। पहाडलाई "परमप्रभुको पीडा," "नजिक मिस" वा "लगभग प्रकोप" भन्नुहोस्। उहाँले यसलाई यहोवा-जिरेह भन्नुभयो। प्रभुले दिनुहुनेछ।

कुनै पनि बलिदान परमेश्वरले हामीलाई बनाउनको लागि सोध्नु हुन्छ, तपाईंको जीवनमा जे पनि, उहाँले भेडा प्रदान गर्नुहुन्छ। अब्राहामलाई आफ्ना सबै थुमाहरू दिने उहाँ नै हुनुहुन्थ्यो। अब्राहामलाई इसहाक दिने उहाँ नै हुनुहुन्थ्यो। उहाँ नै हुनुहुन्थ्यो जसले

करारको शुरुवात र शक्ति प्रदान गर्नुभयो, अब्राहाम होइन। भगवानले तपाईंसँग जेसुकै बलिदान माग्ने होस्, याद गर्नुहोस् कि उहाँले तपाईंको जीवनमा भेडा प्रदान गर्नुभएको छ। चाहे त्यो तपाईंको समय होस्, पैसा होस्, हृदय होस्, घर होस् वा सम्बन्ध होस्, भगवानले तपाईंलाई त्यो भेडा दिनुहुन्छ। जब तपाईं यसलाई वेदीमा अर्पण गर्न इच्छुक हुनुहुन्छ, उहाँले तपाईंको लागि सय गुणा भन्दा बढी प्रबन्ध गर्नुहुनेछ।

म यहाँ एउटा सानो बिन्दुको साथ बन्द गर्न चाहन्छु जुन वास्तवमा सिद्धान्त नम्बर सात को विस्तार हो; परमेश्वरले पक्कै पनि अन्तिम थुमा, परमेश्वरको थुमा प्रदान गर्नुभएको छ। यहाँ ख्रीष्टको पुरानो नियममा एक प्रकार वा पूर्वचित्रणको सुन्दर दृष्टान्त छ। हामीले पहिले नै ती मध्ये एक जोडी हेरेका छौं। उदाहरणका लागि, इसहाकलाई "मोनोजेनेस" भनिन्थ्यो, एकमात्र, सबैभन्दा प्रिय पुत्र। येशु, यूहन्ना ३:१६। उहाँ बाबाको मोनोजेनेस हुनुहुन्थ्यो। तिनीहरूले इसहाक त्यहाँ पुत्रको लागि वर्षौं पर्खनुभयो, अगमवक्ताहरूले येशुको आगमनको लागि वर्षौं र शताब्दीयौंसम्म पर्खनुभयो। इसहाकलाई बलिदान हुन बोलाइएको थियो। येशुको बारेमा कस्तो छ? जब यूहन्ना बप्तिस्मा दिने यूहन्ना १:२९ मा पहिलो पटक उहाँलाई देखे, उहाँले उहाँलाई हेर्नुभयो र भन्नुभयो, "हेर थुमा।"

आइज्याकलाई बलिदानको लागि लगिएको स्थान, मोरियाह पर्वत पनि यरूशलेम सहरको मुटुमा छ। यो खप्परको स्थानबाट टाढाको ढुङ्गा हो, जहाँ परमेश्वरको थुमा कूसमा झुण्डिएको थियो ताकि तपाईं र म हाम्रा पापहरूबाट मुक्त हुन सकौं।

पत्रुस भन्छन्, "किनभने तिमीहरूलाई थाहा छ कि यो चाँदी वा सुन जस्ता नाश हुने चीजहरूद्वारा होइन जुन तिमीहरूलाई तिमीहरूका पुर्खाहरूबाट तिमीहरूलाई दिइएको रिक्त जीवन शैलीबाट छुटकारा दिइएको थियो, तर ख्रीष्टको बहुमूल्य रगतले निर्दोष थुमा थियो। बिना दाग।" त्यहाँ सबै प्रकारका समानान्तरहरू छन्, तर एउटा ठूलो भिन्नता छ। परमेश्वरले अब्राहामलाई आफ्नो छोरा इसहाकको बलिदान दिनुभएन, र परमेश्वरले उहाँको पुत्र येशुको बलिदानलाई रोक्नुहुन्न।

यदि तपाईंले बलिदान स्वीकार गर्नुभएको छैन भने, परमेश्वरको थुमा, सुसमाचार पालन गरेर, येशुको नाम स्वीकार गरेर, पापबाट फर्केर, र पापमा मरेर र ख्रीष्टसँग गाडिएर आफ्नो जीवन वेदीमा राखेर, अब यो हो। समय। Amazing Grace # 1276, Steve Flatt, अगस्त 18, 1996

अध्याय ७

मैले मुक्ति पाउन के गर्नुपर्छ?

मलाई थाहा भएको सबैभन्दा महत्त्वपूर्ण प्रश्न प्रेरित १६:३० मा रेकर्ड गरिएको हो। यो एक फिलिप्पी जेलरको ओठबाट आयो जसले आत्महत्या गर्ने विचार गरिरहेको थियो। तर केही क्षणमै उसले जीवन मात्र होइन, अनन्त जीवन चाहेको थियो। उहाँले सोध्नुभयो, "म उद्धार पाउन के गर्नुपर्छ?"

सबै मानव प्रश्नहरूको सबैभन्दा महत्त्वपूर्ण जवाफ यस पाठको केन्द्रबिन्दु हो। जाहिर छ, म यो प्रश्न र यसको उत्तर ख्रीष्टियन नभएकाहरूलाई सम्बोधन गर्न चाहन्छु। जेलरको प्रश्नको जवाफ इमानदारीसाथ थाहा नभएका धेरै छन्: मुक्ति पाउन मैले के गर्नुपर्छ? संसारमा अरू सबै भन्दा बढि, तपाईंले जवाफ जान्न मात्र होइन, तर यसको जवाफ दिन आवश्यक छ। दोस्रो, म यो प्रश्न र उत्तर इसाईहरूलाई सम्बोधन गर्न चाहन्छु जसले तपाईंको प्रतिबद्धताको तर्क र असरहरू बुझ्छन्। मलाई आशा छ कि यो पाठले तपाईंलाई प्रश्नको उत्तरलाई अत्यन्त आवश्यक पर्नेहरूसँग साझेदारी गर्न अझ राम्रोसँग सुसज्जित गर्नेछ। हामी कसरी प्रभावकारी रूपमा सञ्चार गर्छौं भन्ने बारे म धेरै चिन्तित छु। म चिन्तित छु कि हामी अक्सर गर्दैनौं

प्रायजसो, हामीले मानिसहरूलाई के थाहा छ भन्ने सोच्दछौं। उनीहरूले बुझेका कुरालाई हामीले अनुमान गर्छौं। धेरैसँग प्याट जवाफ छ, तर यसले प्रश्नको जवाफ दिँदैन। हामी मात्र संवाद गर्दैनौं। मलाई ७० वर्षदेखि विवाह गरेको जोडीको कथा मनपर्छ र उसलाई सुन्न निकै गाह्रो भयो। तिनीहरूको ७० औं वार्षिकोत्सवमा सानी वृद्ध महिला उहाँलाई झुक्यो र भनिन्, "म तिमीमा धेरै गर्व गर्छु!" उसले उसलाई वरिपरि हेर्यो र भन्यो, "म पनि तपाईंबाट थकित छु!"

मलाई तपाईंको बारेमा थाहा छैन, तर मलाई लाग्छ कि कहिलेकाहीं म आत्मिक रूपमा बोल्नको लागि दोषी भएको छु जब सुन्न गाह्रो भएको थियो - के सोधिएको थियो वा तिनीहरू कहाँ थिए भन्ने महसुस नगरेको। त्यसकारण हामी मध्ये जो ख्रीष्टियन हौं त्यस प्रश्नको उत्तर संवाद गर्न मद्दत गर्नु यस पाठको सबैभन्दा महत्त्वपूर्ण प्रयोग हुन सक्छ। किनभने मानिसहरू, सुसमाचारको शक्तिको बारेमा कुनै प्रश्न छैन। यो कुनै पनि पुस्तामा कुनै पनि संस्कृतिमा दोषी ठहराउने र परिवर्तन गर्ने ईश्वरको शक्ति हो। यदि यसले प्रचुर मात्रामा गरिरहेको छैन भने, यो संकेतको स्पष्टताको कमीको कारण होइन; यो प्रसारण भइरहेको तरिका अधिक हुनेछ।

मैले मुक्ति पाउन के गर्नुपर्छ? सम्पूर्ण नयाँ नियम, कुनै न कुनै रूपमा, त्यो प्रश्नको उत्तरमा केन्द्रित छ। एफिसी २, पहिलो दस पदहरूले हामीलाई बचाउनको लागि के गर्नुपर्छ भन्ने संक्षिप्त र शक्तिशाली विवरण दिन्छ। एफिसी २:१-१०

1. आवश्यकता पहिचान गर्नुहोस्।

"तिमीहरूका लागि, तिमीहरू आफ्ना अपराधहरू र पापहरूमा मरेका थियौ, जसमा तिमीहरू यस संसारको र आकाशको राज्यको शासकको मार्गहरू पछ्याउँदा बाँच्ने गर्दथ्यौ, जुन आत्मा अहिले काम गरिरहेको छ। अनाज्ञाकारी। हामी सबै पनि एक समय तिनीहरूको बीचमा बस्थौं, हाम्रो पापी प्रकृतिको लालसालाई तृप्त गर्दै र यसको इच्छा र विचारहरू पछ्याउँदै। अरूहरू जस्तै, हामी स्वभावैले क्रोधको वस्तु थियौं। मानिसहरू, यदि कोही ख्रीष्टमा आउन जाँदै हुनुहुन्छ भने, तिनीहरूले पहिले त्यो धर्म परिवर्तनको आवश्यकता देख्नुपर्छ। यहाँ, ख्रीष्टको राजदूतको रूपमा, क्रिस्चियनहरू प्रायः असफल हुन्छन्। हामीसँग प्रश्न नभएको बेला हामी जवाफ खोज्छौं।

ख्रीष्टमा नआउने मानिसहरूका दुईवटा व्यापक वर्गहरू छन्। पहिलो श्रेणी ती हुन् जसले आफूलाई यति नराम्रो ठान्छन् कि भगवानले उनीहरूसम्म पुग्न वा बचाउन सक्ने संसारमा कुनै मौका छैन। "तपाईंको मतलब भगवानले मलाई बचाउन सक्नुहुन्छ?" प्रचारकको रूपमा र ख्रीष्टको लागि राजदूतको रूपमा मेरो अनुभवमा, मैले ती मानिसहरूलाई सामान्य रूपमा पुग्न सजिलो भएको पाउँछु। किनभने एकचोटि तपाईंले तिनीहरूको दोष र लाजलाई तोडेर त्यस खोलमा ख्रीष्टको प्रेम र दया खन्याउनुभयो भने, तिनीहरू ढीला हुन थाल्छन्।

तर त्यहाँ दोस्रो समूह छ जुन विरलै ख्रीष्टमा आउँछ र यो विशाल बहुमत हो। म राम्रो मान्छे हुँ र मलाई मुक्ति पाउन आवश्यक छैन भनी सोच्नेहरू। म जहिले पनि ग्यालप पोलबाट उत्सुक छु जसले ९०% अमेरिकीहरू भन्छन्, "म क्रिस्चियन हुँ।" तैपनि, त्यो प्रतिशत हाम्रो जनसंख्याको प्रतिशतको नजिक छैन जो सँगै भेला हुन्छन्, कुनै पनि चर्च रोलमा उनीहरूको नाम छ, जसले बाइबल पढ्छन्, जसले प्रार्थना गर्छन् वा कुनै मण्डलीलाई पैसा दिन्छन्।

तपाईंले उनीहरूले जवाफ दिने प्रश्नहरूलाई नजिकबाट हेर्नुभयो भने, तपाईंले उनीहरूले किन सोच्छन् भन्ने कुरा बुझ्न थाल्नुहुन्छ। धेरै जसो अमेरिकाले क्रिस्चियन हुनुलाई मूल रूपमा असल व्यक्ति हुनुको रूपमा परिभाषित गर्दछ। उनीहरूले यी दुई कुरालाई समानार्थी बनाएका छन्। विश्वास गर्नुहोस् वा नगर्नुहोस्, त्यहाँ धेरै मानिसहरू छन् जसले आफूलाई असल ठानेको कारणले गर्दा उनीहरू पहिले नै क्रिस्चियन भइसकेका छन् भनी सोच्छन्।

तपाईंले एक व्यक्तिलाई सोध्न सक्नुहुने सबैभन्दा अन्तर्दृष्टिपूर्ण प्रश्नहरू मध्ये एउटा मैले सिकेको छु र स्पष्ट रूपमा तपाईंले यो कुरा वार्तालापसँगै चलिरहँदा कुशलतापूर्वक गर्नुहुन्छ। तिनीहरू स्वर्गमा जाँदैछन् कि भनेर सोध्नुहोस्। सामान्यतया यसले तिनीहरूलाई चकित पार्छ र तिनीहरूले भन्नेछन्, "ठीक छ, मलाई लाग्छ कि म हुँ।" त्यसपछि म सोच्न मन पराउँछु, "ठीक छ मलाई भन्नुहोस्, तपाईंलाई किन लाग्छ?" 90 प्रतिशत भन्दा बढी समय, जवाफ "म काममा धेरै राम्रो काम गर्छु, म मेरा बच्चाहरूलाई माया गर्छु, म मूल रूपमा इमानदार छु, म युनाइटेड वेलाई दिन्छु र म कुनै पनि कानून तोड्दिन।" अर्को शब्दमा, तिनीहरू के भनिरहेका छन्: मेरो जीवनमा राम्रो नराम्रो भन्दा बढी छ। म मुक्ति पाउन योग्य छु।" तिनीहरूले आवश्यकता बुझ्दैनन्। तिनीहरूले पापको दायरा बुझ्दैनन्। तिनीहरू सिमोन जस्तै हुन्, फरिसी जसले येशूलाई यसो भन्दै जवाफ दिएका थिए "जसले धेरै क्षमा गरेको छ, त्यो नै हो।"

यदि म येशू ख्रीष्टको सुसमाचारलाई प्रतिक्रिया दिन जाँदैछु वा यदि म येशू ख्रीष्टको सुसमाचारलाई प्रभावकारी रूपमा सञ्चार गर्न जाँदैछु भने, मैले गर्नुपर्ने पहिलो कुरा भनेको आवश्यकतालाई हेर्नु हो। मैले हराएको वास्तविकता पत्ता लगाउनु पर्छ। मैले बुझेको छु कि जीवन कुनै महान मानवता परीक्षण होइन जुन म अरू सबैको सम्बन्धमा कत्तिको राम्रो छु भनेर वक्रमा वर्गीकरण गर्न गइरहेको छु। यदि म येशू को हुनुहुन्छ र उहाँले के गर्नुभयो भनेर जवाफ दिन जाँदैछु भने, यो हुनेछ किनभने मैले सत्यलाई पहिलो पटक बुझेको छु, कि सबैले पाप गरेका छन् र परमेश्वरको महिमाबाट चुकेका छन् (रोमी ३:२३) र त्यो ज्याला। पाप मृत्यु हो। (रोमी ६:२३)

पावल भन्छन्, "तिमीहरू आफ्ना अपराधहरू र पापहरूमा मरेका थियौ" (एफिसी २:१) र "हामी सबै एकै समयमा तिनीहरूका बीचमा बाँचेका थियौं।" (एफिसी २:१) जबसम्म कसैले नदेखेको र आवश्यकता महसूस गर्दैन, ऊ वा उनी क्रिस्चियन बन्ने छैनन्। त्यसैले पहिलो चरण भनेको आवश्यकता पहिचान गर्नु हो।

2. समाधान बुझ्नुहोस्।

"तर हामीप्रतिको उहाँको महान प्रेमको कारण, कृपामा धनी परमेश्वरले हामीलाई ख्रीष्टसँग जीवित पार्नुभयो, जब हामी अपराधमा मरेका थियौं - यो अनुग्रहले गर्दा तपाईंले मुक्ति पाउनुभयो। र परमेश्वरले हामीलाई ख्रीष्टसँग उठाउनुभयो र विराजमान गर्नुभयो। हामी उहाँसँग ख्रीष्ट येशूमा स्वर्गीय स्थानहरूमा, ताकि आउने युगहरूमा उहाँले ख्रीष्ट येशूमा हामीप्रति आफ्नो दया व्यक्त गर्नुभएको उहाँको अनुग्रहको अतुलनीय धन देखाउन सकून्।" (एफिसी २:४) समाधान छ। एकचोटि आवश्यकता बताइएपछि मात्रै हामी समाधानको बारेमा कुरा गर्न सक्छौं।

आधुनिक अमेरिकी दिमाग हो: "म मेरो बुटस्ट्रयापले आफैलाई तान्न सक्छु। म एक स्व-निर्मित मानिस हुँ। मलाई अरू कसैको आवश्यकता छैन र म यो समस्याको ख्याल गर्न सक्छु। म स्वतन्त्र छु।" तर सुसमाचार सन्देश भन्छ। होइन, तपाईं यो समस्याको ख्याल गर्न सक्नुहुन्न। यो तपाईं भन्दा ठूलो छ। तपाईंसँग यो समाधान गर्न आवश्यक छैन। महान समाचार प्रेम र दयामा धनी भगवान, पहिले नै समस्या समाधान छ। "तर हामीप्रतिको उहाँको महान् प्रेमको कारण। कृपामा धनी हुनुहुने परमेश्वरले हाम्रा अपराधहरूमा मरेका बेला पनि हामीलाई ख्रीष्टसँगै जीवित पार्नुभयो।"

वास्तवमा जिज्ञासु दिमाग भएको गैर-क्रिस्चियनले सोध्नेछ, "अब, मैले क्रिसमस र इस्टरको वरिपरि येशूको बारेमा सुनेको छु तर कसरी ख्रीष्टले मलाई बचाउनु हुन्छ? येशू ख्रीष्टले मलाई कसरी जीवित पार्नुहुन्छ? पावलले त्यो प्रश्नको जवाफ दिए: "परमेश्वरको लागि जसको कुनै पाप थिएन (येशू हुनुहुन्छ) उसलाई हाम्रो खातिर पाप बनाउनुभयो, ताकि हामी उहाँमा परमेश्वरको धार्मिकता बन्न सकौं।" (२ कोरिन्थी ५:२१) के तपाईंलाई थाहा छ यसलाई के भनिन्छ?

धर्मशास्त्रीहरू र विद्वानहरूले यसलाई "प्रतिस्थापन प्रायश्चित" भनिन्छ। यो धेरै विद्वान सुनिन्छ तर यो बुझ्न गाह्रो छैन। यसलाई तोड्नुहोस्। विकल्प भनेको के हो? यसको अर्थ हो, "एक जसले अर्कोको ठाउँ लिन्छ।" प्रायश्चित भनेको "अरूको लागि ऋण तिर्ने व्यक्ति।" येशूले तपाईंको ठाउँ लिनुभयो, उहाँ विकल्प हुनुहुन्थ्यो र उहाँले प्रायश्चित गर्नुभयो; उसले तिम्रो पापको ऋण परमेश्वरलाई तिरिदियो जुन तिमिले तिर्न सक्दैनौ। त्यसकारण, तपाईं उहाँको धार्मिकतामा भाग लिनुहुन्छ। त्यो येशू ख्रीष्टको सुसमाचार हो, ईसाई धर्मको सन्देश।

तर अक्सर हामी किन र कसले कसरी सम्भव बनायो भनेर छलफल नगरी कसरी छलफल गर्छौं। किन र कसलाई पहिले बुझ्न आवश्यक छ। मानिसहरूले ख्रीष्टलाई चिन्नुपर्छ। स्वर्गको सिंहासन कोठाबाट आउनुहुनेको सामु तिनीहरू चकित हुनु आवश्यक छ, परमेश्वर शरीरमा आउनुभयो, जसले कहिल्यै पाप गरेन, जो फोहोर कुसमा झुण्डिएको थियो र जसलाई संसारको एक मात्र पापी जस्तो व्यवहार गरिएको थियो। येशू को हुनुहुन्छ भनेर बुझ्दा हामीले घुँडा टेक्नुपर्छ। हामीले मुक्तिको लागि केही सूत्र लिएर हिँड्नु आवश्यक छैन। हाम्रो सन्देश, हाम्रो आशा र हाम्रो टिकट येशू ख्रीष्टको व्यक्ति हो।

पत्रसले यो पहिलो पटक सुसमाचार प्रचार गरे। आवश्यकताको कुरा गरे। उहाँले तिनीहरूलाई त्यहाँ आवश्यक थियो महसुस गर्न मद्दत गर्नुभयो। उहाँले तिनीहरूलाई तिनीहरूको पाप देखाउनुभयो। उहाँले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, "यही येशू, जसलाई तिमीहरूले कुसमा टाँग्यौ" अब यसले तिनीहरूको पाप देखाउँदैछ, होइन र? मेरो मतलब उसले तिनीहरूलाई लाखौं देखाउन सक्थे, तर उसले भन्यो, सबैभन्दा बढी हावी हुनेलाई मात्र लिनुहोस्, "तिमीले परमेश्वरको पुत्रलाई कुसमा टाँग्यौ।" दोस्रो कुरा उहाँले तिनीहरूलाई समाधान देखाउनु थियो "परमेश्वरले उहाँलाई प्रभु र ख्रीष्ट दुवै बनाउनुभएको छ।" त्यसपछि अर्को पदमा, पत्रसका श्रोताहरूले फिलिप्पीका जेलरले सोधेका सबै महत्त्वपूर्ण प्रश्नहरू जस्तै सारमा सोधे। "भाइहरू, हामीले के गर्ने? हामीले हाम्रो पापलाई चिन्थौं। हामीले अहिले येशूमा समाधान छ भनेर बुझेका छौं। हामीले के गर्ने?" यसले तेस्रो चरणमा पुऱ्याउँछ।

3. विश्वासमा जवाफ दिनुहोस्।

"किनकि यो अनुग्रहद्वारा, विश्वासद्वारा तिमीहरूले मुक्ति पाएका छौ—र यो तिमीहरू आफैबाट होइन, यो परमेश्वरको वरदान हो—कर्मद्वारा होइन, जसले गर्दा कसैले घमण्ड गर्न सक्दैन।" (एफिसी २:८-९) मानिसहरू, त्यहाँ छ। यस अनुग्रहको प्रतिक्रिया हुनैपर्छ भनी धर्मशास्त्रले स्पष्ट पार्छ। अनुग्रह भनेको येशूद्वारा प्रदान गरिएको उपहार हो र एक शब्दमा प्रतिक्रिया भनेको "विश्वास" भन्ने कुरा हो।

फेरि, त्यहाँ एक संचार समस्या छ। धेरै जसो संसारले "विश्वास" शब्दलाई आफ्नै शब्दमा, "विश्वास मात्र" परिभाषित गरेको छ। केवल आफ्नो सारा हृदयले येशू परमेश्वरको पुत्र हुनुहुन्छ भनेर विश्वास गर्नुहोस्, त्यो विश्वास हो। बाइबलले भन्दछ कि विश्वास भनेको तपाईंले देख्न नसक्ने र तपाईंले नबुझेको कुरामा पक्का हुनु हो। (हिब्रू ११:१) बाइबलले भन्दछ कि विश्वास जहाँ परमेश्वरले भन्नुहुन्छ त्यहाँ जान्छ। (२ कोरिन्थी ४:५)

मानिसहरू, येशूलाई व्यक्तिगत मुक्तिदाताको रूपमा तपाईंको हृदयमा आउनको लागि सोध्नु भनेको एफिसी २:८-९ ले भनेको होइन। फेरि पढ्नुहोस्। खण्डले विश्वासद्वारा अनुग्रहद्वारा मुक्ति पाएको बताउँछ। हाम्रो काम र हाम्रो आफ्नै योग्यता छैन। एफिसीको भनाइ सम्पूर्ण बाइबल, विशेष गरी नयाँ नियममा पुष्टि भएको छ।

एफिसी २:८-९ लाई राम्ररी बुझ्नको लागि, हामी परमेश्वरलाई उहाँको इच्छित विश्वास प्रतिक्रिया परिभाषित गर्न अनुमति दिऔं। यसमा कुनै शंका छैन कि विश्वास विश्वासको मूल हो। उसले सधैं आफूले चाहेको विश्वासको प्रतिक्रियालाई निर्देशन दिएको छ। उदाहरणको लागि, जब इस्राएलीहरूलाई विषालु सर्पले टोकेको थियो, परमेश्वरले विश्वासको प्रतिक्रियाको रूपमा के चाहनुहुन्छ? के तिमीलाई याद छ? उसले मोसेसलाई पोलको टुप्पोमा काँसाको सर्प बनाएको थियो र उसले त्यसलाई माथि उठायो। भगवानले भन्नुभयो, "यदि तिमी त्यसबाट निको हुन चाहन्छौ भने, तिमी के गर्छौं। तिमीले त्यो सर्पलाई हेर। तिमी निको हुनेछौ।" (गन्ती २१) त्यो विश्वासको प्रतिक्रिया थियो। त्यो विश्वासको प्रतिक्रिया कस्तो हुनेछ भनेर कसले निर्णय गर्यो? मानिसहरू? होइन, भगवानले गर्नुभयो।

जब इस्राएलका सन्तानहरू प्रतिज्ञा गरिएको भूमिमा आउँदै थिए र तिनीहरूले यरीहो, त्यो ठूलो पर्खाल र सबैभन्दा सुदृढ सहरलाई लड्न लागेका थिए, विचार गर्नुहोस्। परमेश्वरले आफ्नो शक्तिमा विश्वास चाहनुहुन्थ्यो तर उहाँ विश्वासको प्रतिक्रिया पनि चाहनुहुन्थ्यो। म चाहन्छु कि तिमी दिनमा एक पटक छ दिनसम्म त्यो सहरको वरिपरि घुम्न चाहन्छु र सातौं दिनमा तिमीले सात पटक त्यसको वरिपरि घुम्न चाहन्छु, र त्यसपछि तिमीले ठूलो चिच्याएर बोलाऊ।

२ राजा ५ मा अगमवक्ता एलीशालाई भेट्न आएका सिरियाली कुष्ठरोगी नामानलाई परमेश्वरले कस्तो विश्वासको जवाफ सोध्नुभयो? एलीशा उसलाई हेर्न तल गएनन्। उनले भर्खरै सन्देशवाहक मार्फत सन्देश पठाए। उसले भन्यो, तिमीले उसलाई यर्दन नदीमा सात पल्ट डुब्र भन्यौ। यो भगवानको विचार थियो।

रातभर माछा मारेर किनारमा आइपुगेपछि परमेश्वरले पत्रुसलाई कस्तो विश्वासको जवाफ माग्नु भयो? येशूले भन्नुभयो, पत्रुस, म चाहन्छु कि तिमी फेरि एकपल्ट गहिराइमा जानुहोस् र आफ्नो जाल फ्याँकिदेऊ।

अरू अनगिन्ती उदाहरणहरू छन्। तर प्रश्न यो हो: के ती प्रतिक्रियाहरू मध्ये कुनै पनि योग्य थियो वा त्यसपछिको चमत्कारी घटनाको लागि शक्ति आपूर्ति भयो? होइन। होइन। के तपाईंले त्यो बुझ्नुभयो? विश्वास प्रतिक्रियाले शक्ति आपूर्ति गरेन। इजरायलका छोराछोरीहरूले जेरिकोको पर्खालको वरिपरि हजारौं पटक घुम्न सक्थे र त्यो पर्खालले एक इन्च पनि हिलाउने थिएन यदि यो परमेश्वरको शक्ति नभएको भए। नामानले सूर्यबाट सूर्यास्तसम्म जोर्डन नदीमा डुब्र सक्थे र परमेश्वरको शक्ति बाहेक उसले त्यहाँ कुष्ठरोगी छोड्ने थियो। तर जब तिनीहरूले परमेश्वरले तोकेबमोजिम विश्वासमा प्रतिक्रिया दिए तब उहाँको शक्ति तिनीहरूमा प्रवाहित भयो। परमेश्वरले सधैं विश्वासको प्रतिक्रिया निर्धारण गर्नुहुन्छ। उहाँसँग सधैं छ। त्यसोभए, ख्रीष्टलाई स्वीकार गर्नको लागि परमेश्वरले कस्तो विश्वास प्रतिक्रियाको माग गर्नुहुन्छ? कसैको विचारको सट्टा बाइबलको जवाफलाई अनुमति दिऔं। प्रेरितको पुस्तक बाइबलको एक मात्र प्रेरित पुस्तक हो जसले हामीलाई प्रारम्भिक चर्चको जन्म र वृद्धिको शुद्ध इतिहास दिन्छ। यसमा र यो एकलै ती प्रथम ख्रीष्टियनहरूको व्यक्तिगत रूपान्तरणको मात्र विशिष्ट विवरणहरू हुन्। उनीहरू कसरी क्रिस्चियन बने भन्ने जान्नको लागि यो कहाँ जाने हो। हामीले धेरै वा कम गर्नु हुँदैन।

प्रेरितको पुस्तकमा पाइने क्रिस्चियन धर्म परिवर्तनका सबै विवरणहरू म तपाईंलाई छोटकरीमा देखाउन चाहन्छु। अब, हामी तिनीहरूलाई तिनीहरूको पूर्ण रूपमा लिन सक्षम हुने छैनौं त्यसैले म तपाईंलाई तपाईंको निजी अध्ययनमा फिर्ता जान र तिनीहरूको सम्पूर्ण र सम्पूर्ण सन्दर्भमा हेर्न प्रोत्साहित गर्नेछु। तिनीहरू कसरी ख्रीष्टमा आएका क्षणहरूलाई हेर्नुहोस् र हामीले फेला पार्ने सबै डेटालाई आत्मसात गर्छौं।

1. चर्च सुरु भएको दिन जब ती पहिलो 3,000 ले पत्रुस र प्रेरितहरूलाई प्रश्न सोधे। "जब मानिसहरूले यो सुने, तिनीहरूको हृदय छोयो र पत्रुस र अन्य प्रेरितहरूलाई भने, 'भाइहरू, हामीले के गर्ने?' पत्रुसले जवाफ दिए, 'पश्चात्ताप गर्नुहोस् र बप्टिस्मा लिनुहोस्, तपाईंहरू सबैले आफ्ना पापहरूको क्षमाको लागि येशू ख्रीष्टको नाममा बप्टिस्मा लिनुहोस्। र तपाईंले पवित्र आत्माको वरदान प्राप्त गर्नुहुनेछ।'" (प्रेरित २:३७-३८), " उहाँको सन्देश स्वीकार गर्नेहरूले बप्टिस्मा लिए र त्यस दिन तिनीहरूको सङ्ख्यामा झन्डै तीन हजार थपियो।" (प्रेरित २:४१)
2. "तर सन्देश सुन्ने धेरैले विश्वास गरे र मानिसहरूको संख्या लगभग पाँच हजार पुग्यो।" (प्रेरित ४:४)
3. अर्को सन्दर्भ साइमन, जादूगरको रूपान्तरणमा छ। "तर जब तिनीहरूले फिलिपलाई परमेश्वरको राज्य र येशू ख्रीष्टको नामको सुसमाचार प्रचार गर्दा विश्वास गरे, तिनीहरूले बप्टिस्मा लिए ... र उहाँले देखेका ठूला चिन्हहरू र चमत्कारहरू देखेर चकित भएर फिलिपलाई जताततै पछ्याए।" (प्रेरित ८:१२-१३)
4. इथियोपियन नपुंसक। "तब फिलिपले धर्मशास्त्रको त्यही खण्डबाट सुरु गरे र उहाँलाई येशूको बारेमा सुसमाचार सुनाए। तिनीहरू बाटोमा हिँड्दै गर्दा, तिनीहरू केही पानीमा आए र नपुंसकले भने, 'हेर, यहाँ पानी छ। मैले किन बप्टिस्मा नगर्नु पर्छ? ?' अनि उहाँले रथ रोक्न आदेश दिनुभयो। तब फिलिप र नपुंसक दुवै पानीमा ओर्लिए र फिलिपले उहाँलाई बप्टिस्मा दिए, जब तिनीहरू पानीबाट बाहिर आए, प्रभुको आत्माले अचानक फिलिपलाई लगे, र नपुंसकले देखेनन्। उहाँ फेरि, तर रमाईलो गर्दै आफ्नो बाटो लाम्बुभयो।" (प्रेरित ८:३५-३९)
5. शाऊल, जो महान् प्रेरित पावल बन्ने थिए, दमस्कस जाँदै गर्दा के भयो भनेर आफ्नै गवाही दिन्छ। "जब उहाँ आफ्नो यात्रामा दमस्कसको नजिक पुग्नुभयो, अचानक उहाँको वरिपरि स्वर्गबाट एउटा ज्योति चम्कियो। उहाँ भुईँमा लडनुभयो र उहाँलाई यसो भन्नुभएको आवाज सुने, 'शाऊल, शाऊल, तिमी मलाई किन सताउँछौ?' प्रभु तपाईं को हुनुहुन्छ?' शाऊलले सोधे, 'म येशू हुँ, जसलाई तपाईंले सताइरहनुभएको छ,' उनले जवाफ दिए। (प्रेरित ९:३-५) शाऊल दमस्कस पुगेपछि र हननियासँग कुरा गरेपछि, "तुरुन्तै, शाऊलको आँखाबाट तराजू जस्तो केहि खसे र उसले फेरि देख्न सके। ऊ उठ्यो र बप्टिस्मा भयो।" (प्रेरित ९:१८)

6. पहिलो गैरयहूदी, कर्नेलियस को रूपान्तरण। "तब पत्रुसले भने, 'के यी मानिसहरूलाई पानीले बप्तिस्मा लिनबाट कसैले रोक्न सक्छ? तिनीहरूले हामीले जस्तै पवित्र आत्मा पाएका छन्।' त्यसैले उहाँले तिनीहरूलाई येशू ख्रीष्टको नाउँमा बप्तिस्मा लिन आदेश दिनुभयो।" (प्रेरित १०:४६)
7. "सिप्रस र साइरेनका केही मानिसहरू एन्टिओक गए र ग्रीकहरूलाई पनि येशूको सुसमाचार सुनाउँदै बोल्न थाले। प्रभुको हात तिनीहरूसँग थियो, र धेरै मानिसहरूले विश्वास गरे र प्रभुतिर फर्के।" (प्रेरित ११:२०-२१)
8. "त्यहाँ तिनीहरूले यति प्रभावकारी रूपमा बोलेका थिए कि धेरै यहूदी र अन्यजातिहरूले विश्वास गरे।" (प्रेरित १४:१)
9. लिडिया पावलको प्रचार र शिक्षाको माध्यमबाट ख्रीष्टकाहाँ आइन्, "सुन्नेहरू मध्ये एक जना लिडिया नाउँकी स्त्री थिइन्, जो थिआटिरा सहरकी बैजनी कपडाको व्यापारी थिइन्, जो परमेश्वरको उपासक थिइन्। प्रभुले उनको हृदयलाई जवाफ दिन खोलीदिनुभयो। पावलको सन्देशमा। जब उनी र घरका अन्य सदस्यहरूले बप्तिस्मा लिए, उनले हामीलाई आफ्नो घरमा बोलाइन्।" (प्रेरित १६:१४)
10. फिलिप्पीका जेलरले भने, "तब उसले (जेलर) तिनीहरूलाई बाहिर ल्यायो र सोध्यो, 'महाराज, मैले मुक्ति पाउन के गर्नुपर्छ?' तिनीहरूले जवाफ दिए, 'प्रभु येशूमा विश्वास गर्नुहोस्, र तपाईं मुक्ति पाउनुहुनेछ - तपाईं र तपाईंको परिवार।' तब तिनीहरूले उहाँलाई र उहाँको घरमा भएका अरू सबैलाई परमप्रभुको वचन सुनाए, रातको त्यो घडीमा जेलरले तिनीहरूलाई लगेर तिनीहरूका घाउहरू धोए, त्यसपछि तुरुन्तै उहाँ र उहाँका सबै परिवारले बप्तिस्मा लिए।" (प्रेरित १६:३०)
- 11 "धेरै यहूदीहरूले विश्वास गरे, जसरी धेरै ग्रीक महिलाहरू र धेरै ग्रीक पुरुषहरूले पनि विश्वास गरे।" (प्रेरित १७:१२)
12. "केही मानिसहरू पावलका अनुयायी भए र विश्वास गरे।" (प्रेरित १७:३४)
13. "सभाघरका शासक क्रिस्पस र तिनको सम्पूर्ण परिवारले प्रभुमा विश्वास गरे; र उहाँको कुरा सुन्ने धेरै कोरिन्थीहरूले विश्वास गरे र बप्तिस्मा लिए।" (प्रेरित १८:८)
14. पावल एफिससमा आए र त्यहाँ साढे दुई वर्ष बसे। "अनि उहाँले तिनीहरूलाई सोध्नुभयो, 'तिमीहरूले विश्वास गर्दा पवित्र आत्मा पाए?' तिनीहरूले जवाफ दिए, 'होइन, पवित्र आत्मा हुनुहुन्छ भनेर हामीले सुनेका छैनौं।' त्यसैले पावलले सोधे, 'त्यसोभए तिमीले कस्तो बप्तिस्मा लियो?' तिनीहरूले जवाफ दिए, 'यूहन्नाको बप्तिस्मा, पावलले भने, 'जोनको बप्तिस्मा पश्चात्तापको बप्तिस्मा थियो। उहाँले मानिसहरूलाई उहाँको पछि आउने व्यक्तिमा अर्थात् येशूमा विश्वास गर्न भन्नुभयो।' यो सुनेर तिनीहरूले प्रभु येशूको नाउँमा बप्तिस्मा लिए।" (प्रेरित १९:२-५)
15. "मैले यहूदी र ग्रीक दुवैलाई घोषणा गरेको छु कि तिनीहरूले पश्चात्तापमा परमेश्वरतिर फर्कनुपर्छ र हाम्रा प्रभु येशूमा विश्वास गर्नुपर्छ।" (प्रेरित २०:२१)
16. र त्यसपछि अन्तमा अन्तिम। पावलले आफ्नो रूपान्तरणको अनुभवलाई फेरि एक पटक बताउँछन् र भने, "म भुइँमा लडें र मलाई यसो भनिएको आवाज सुनें, 'शाऊल! शाऊल! तिमी मलाई किन सताउँछौ?' 'तपाईं को हुनुहुन्छ, प्रभु?' मैले सोधें, 'म नासरतको येशू हुँ, जसलाई तपाईंले सताइरहनुभएको छ,' उनले जवाफ दिए। मेरा साथीहरूले उज्यालो देखे, तर मसँग बोल्नेको आवाज बुझेनन्।'म के गरूँ, प्रभु?' मैले सोधें, 'उठ,' प्रभुले भन्नुभयो, 'उठ र दमीस्कस जानुहोस्, त्यहाँ तिमीलाई जे कामको जिम्मा दिइएको छ सबै भनिनेछ।' हननियाले शाऊललाई सोधे, "अनि अब तिमी केको लागि पर्खिरहेका छौ? बप्तिस्मा लिनुहोस् र उहाँको नाउँ पुकार्दै आफ्ना पापहरू धुनुहोस्।" (प्रेरित २२:१६)

त्यो थोरै लामो भएको हुन सक्छ, तर म चाहान्छु कि तपाईं आफैले यो हेर्नुस्। ती रूपान्तरण खाताहरूमा नौ फरक-फरक समय, हामीले प्रेरितको पुस्तकमा फेला पार्ने सबै कुरा, हामीलाई भनिएको छ कि मानिसहरूले विश्वास गरे र स्पष्ट रूपमा तिनीहरूले गरे। तीन फरक पटक हामीलाई भनिएको छ कि तिनीहरूले पश्चात्ताप गरे र शब्द, "पश्चात्ताप" को अर्थ "फर्कनु" हो, संसारबाट फर्केर येशू ख्रीष्टतिर फर्कनु। दस फरक पटक, हामीलाई भनिएको छ कि तिनीहरूले बप्तिस्मा लिएका थिए। "बप्तिस्मा" शब्दको अर्थ डुबाउनु, डुबाउनु वा डुबाउनु हो, जसको अर्थ सम्पूर्ण शरीर पानी मुनि जानु हो। जब कोही पानीबाट उठ्छ, पुनरुत्थान हुन्छ, ऊ जीवनको नयाँपनमा हिँड्दै बाहिर निस्कन्छ। वैसे, प्रत्येक पटक तिनीहरूले बप्तिस्मा गरे, यो एक हप्ता पछि थिएन र यो एक महिना पछि थिएन, यो तुरुन्तै थियो। अब,

म बुझ्छु कि धेरै जसो संसारले सोधेको थियो "के तपाईं साँच्चै विश्वास गर्नुहुन्छ कि परमेश्वरले ख्रीष्टलाई स्वीकार गर्नको लागि विश्वास प्रतिक्रियाको एक भागको रूपमा बप्तिस्मा चाहिन्छ?" तिनीहरूले यो पनि सोध्न सक्छन् "के तपाईं साँच्चै विश्वास गर्नुहुन्छ कि मोशा र

इजरायलीहरूलाई काँसाको सर्पलाई हेर्न आवश्यक थियो। तिनीहरूको विश्वास प्रतिक्रिया?" "के तपाईं साँच्चै विश्वास गर्नुहुन्छ कि परमेश्वरले इस्राएलीहरूलाई दिनमा एक पटक छ दिनसम्म र सातौं दिनमा सात पटक बेवकूफहरू जस्तै त्यो सहरको वरिपरि घुम्न लगाउनुभयो?" "के तपाईं साँच्चै विश्वास गर्नुहुन्छ कि परमेश्वरले नामानले जोर्डनमा सात पटक डुबाउने अपेक्षा गर्नुभयो?" "के तपाईं साँच्चै विश्वास गर्नुहुन्छ कि उसले पत्रुसलाई रातभर माछा मारेर बाहिर गएर ती जालहरू फेरि एक चोटि हालेको थियो?" के तपाईं साँच्चै विश्वास गर्नुहुन्छ कि परमेश्वरले ती सबै व्यक्तिहरूबाट उनीहरूको शारीरिक उपचारको लागि अनुरोध गर्नुभएको प्रतिक्रिया वा हाम्रो आध्यात्मिक उपचार, हाम्रा पापहरूको क्षमाको लागि उहाँले हामीलाई माग गर्नुभएको प्रतिक्रिया चाहनुहुन्छ।

केहि अन्य पदहरूले सबै कुरालाई परिप्रेक्ष्यमा राख्नुपर्छ जसरी परमेश्वरले हामीले उहाँलाई विश्वासमा प्रतिक्रिया दिन चाहनुहुन्छ। "जसले विश्वास गर्छ र बप्तिस्मा लिन्छ उसले उद्धार पाउनेछ, तर विश्वास नगर्ने दोषी ठहरिनेछ।" (मार्क १६:१६) तर, बप्तिस्माको उद्देश्य के हो? "वा के तपाईंलाई थाहा छैन कि ख्रीष्ट येशूमा बप्तिस्मा लिने हामी सबैले उहाँको मृत्युमा बप्तिस्मा लिएका थियौं? त्यसकारण, जसरी ख्रीष्टको महिमाद्वारा ख्रीष्ट मरेकाहरूबाट जीवित हुनुभयो, त्यसरी नै हामी मृत्युमा बप्तिस्माद्वारा उहाँसँगै गाडियौं। बुबा, हामी पनि नयाँ जीवन जिउन सक्छौं। यदि हामी उहाँको मृत्युमा उहाँसँग यसरी एकताबद्ध भएका छौं भने, उहाँको पुनरुत्थानमा पनि उहाँसँग एकताबद्ध हुनेछौं।" (रोमी ६:३-५:१)

पावल भन्छन्, परमेश्वरले यसलाई विश्वास प्रतिक्रियाको भागको रूपमा समावेश गर्न रोज्नुको कारण, विश्वासमा आकस्मिक, पश्चात्तापमा आकस्मिक र परमेश्वरमा फर्कनु भनेको येशू ख्रीष्टको मृत्यु, गाड्ने र पुनरुत्थानलाई पुनः लागू गर्नु हो। पत्रुसले नूहको बारेमा कुरा गर्दा र परमेश्वरले पृथ्वीमा त्यो ठूलो जलप्रलय पठाउँदा उहाँको विश्वासको प्रतिक्रियाको कारणले कसरी मुक्ति पाएको कुरा गर्दै थिए। "र त्यो पानीले बप्तिस्माको प्रतीक हो जसले अब तपाईंलाई पनि बचाउँछ - शरीरबाट फोहोर हटाउने होइन तर परमेश्वरप्रति असल विवेकको प्रतिज्ञा।" (१ पत्रुस ३:२१) पानीमा कुनै जाडुई कुरा छैन। यो पवित्र छैन। यो शारीरिक रूपमा फोहोर वा अशुद्ध चीजहरू हटाउने काम होइन। यसको सम्पूर्ण उद्देश्य "परमेश्वरमा असल विवेकको प्रतिज्ञा" हो किन? किनभने यो पूरा भएको छ, विश्वासको प्रतिक्रिया जुन परमेश्वरले मागेको छ।

त्यहाँ धेरै साथीहरू छन् जो धेरै सम्मानपूर्वक र इमानदारीपूर्वक मैले तपाईंसँग साझा गरेको कुरामा असहमत छन्, मैले साझा गरेको सबै कुरा र यसको पछाडि तर्कको बावजुद। एफिसी २:८-९ मा हाम्रो खण्डमा फर्किँदै, जहाँ यसले भन्छ, "किनभने अनुग्रहद्वारा विश्वासद्वारा तिमीहरूले मुक्ति पाएका छौं-र यो तिमीहरूको होइन, यो परमेश्वरको वरदान हो-कामहरूको होइन, नत्रता कसैले घमण्ड गरोस्।" तिनीहरू भन्छन्, "तर बप्तिस्मा एउटा काम हो, यो काम हो।"

सबै कुराको संक्षेपमा म तपाईंलाई एउटा अन्तिम पद देखाउँछु "उहाँले हामीलाई बचाउनुभयो, हामीले गरेका धार्मिक कामहरूको कारणले होइन, तर उहाँको कृपाले।" (तीटस ३:५) हेर्नुहोस् यो हामी के गर्छौं त्यसले होइन। यो हाम्रो शक्ति होइन। यो उहाँको दया हो। उहाँ नै शक्ति हुनुहुन्छ। "उहाँले हामीलाई पुनर्जन्मको धुलाई र पवित्र आत्माको नवीकरण मार्फत बचाउनुभयो।" (तीटस ३:६) बप्तिस्माको कामसँग कुनै सरोकार छैन; यो सबमिशन संग गर्न को लागी सबै कुरा छ। यो सबै विश्वास संग सम्बन्धित छ। यसको अर्थ विश्वास बाहेक अरु केहि छैन। यसको अर्थ येशू ख्रीष्ट बाहेक अरु केहि होइन। बप्तिस्मा भनेको हामीलाई हाम्रा पापहरूबाट बचाउने महाशक्तिसँग जोड्ने विश्वासको प्रतिक्रिया हो। Amazing Grace #1273, Steve Flatt जुलाई 21, 1996